
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Rubio Partera, Núria; Sáez Giol, Lluís , dir. Maltractament animal i violència interpersonal : un vincle poc conegut. 2022. 169 pag. (805 Grau en Criminologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/264261>

under the terms of the license

MALTRACTAMENT ANIMAL I VIOLÈNCIA INTERPERSONAL

UN VINCLE POC CONEGUT

TREBALL DE FINAL DE GRAU

Autora: Núria Rubio Partera

Tutor: Lluís Sáez i Giol

Grau en Criminologia

Curs 2021-2022

Nº de paraules: 8500

20 de maig de 2022

*A Pollito, per acompanyar-me en l'escriptura de bona part d'aquest treball
recolzat sobre la part superior de l'ordinador i per ensenyar-me el veritable
sentit de la vida.*

*I als meus pares, per estimar els animals i haver-me permès experimentar l'amor
més pur des de ben petita.*

AGRAÏMENTS

En primer lloc, m'agradaria agrair la seva dedicació i suport al meu tutor, en Lluís Sáez, que a més a més d'ajudar-me en tot moment i prestar-me els seus coneixements vers la metodologia qualitativa m'ha motivat i valorat ferventment quan el neguit m'envaïa.

Seguidament, m'agradaria agrair a tots els professionals que m'han permès entrevistar-los, ja que això és el que ha afavorit el correcte desenvolupament d'aquest treball: Clifton Flynn; Frank Ascione; Michelle K. Welch; Cristina Ibáñez; David Dorado i Carmen Jordá.

Alhora vull donar gràcies per totes les vivències, anècdotes i consells que m'han atorgat en el desenvolupament de les entrevistes així com per la proximitat que van mostrar tots i totes i la gran predisposició mostrada a col·laborar tant com poguessin.

Voldria agrair també a Núria Querol, professional també en l'àmbit i a qui finalment no ha estat possible entrevistar, per proporcionar-me el contacte d'alguns altres professionals com Michelle K. Welch, així com el d' Allie Phillips, creadora del programa SAF-T i a qui tampoc he pogut finalment entrevistar però que es va mostrar molt predisposada a ajudar-me.

ABSTRACT

Malgrat que el maltractament animal pot ser un acte d'exploració en la infància, resulta pertinent que la criminologia investigui i incideixi en les possibles vinculacions ocultes entre el maltractament animal i la violència interpersonal, en la hipòtesi de que la crueltat cap als animals pugui dur a d'altres tipus de conductes violentes, així com ser un indicador de la pròpia victimització que les persones poden experimentar.

S'explora la necessitat d'un enfocament multidisciplinari en aquest àmbit, que encara no ha obtingut molta rellevància en el pla real degut a la baixa consideració que una part important de la societat continua tenint envers els animals i, a la dissociació existent, atès què encara resulta complex concentrar-se en víctimes humanes i no humanes alhora.

Basant-nos en la literatura científica existent en aquest tòpic i la opinió d'experts en la matèria, s'evidencia que el maltractament animal duu a una insensibilització i normalització de la conducta violenta, i que les victimitzacions que més es relacionen amb aquesta conducta són: la violència de gènere, la violència domèstica, l'abús sexual, la radicalització violenta, el bullying i l'abús de persones grans. El factor estructural pren una importància primordial a l'hora d'entendre la violència interpersonal vinculada al maltractament animal, essent precís eliminar tota aquella cultura social favorable a la violència. Alhora, es busca respondre a aquells aspectes que presenten més incògnites, tals com la possible graduació de la violència cap als animals a la violència cap a les persones.

Paraules clau: maltractament animal; violència interpersonal; crueltat animal; graduation hypothesis.

Although animal abuse may be an act of exploration in childhood, it is relevant that criminology investigates and focuses on the possible hidden links between animal abuse and interpersonal violence, in the hypothesis that cruelty to animals may lead to other types of violent behavior, as well as being an indicator of one's own victimization that people may experience.

It explores the need for a multidisciplinary approach in this area, which has not yet gained much relevance in the real world due to the low regard that an important part of society continues to have for animals and, in the existing dissociation, given which is still complex to focus on human and non-human victims at the same time.

Based on the existing scientific literature on this topic and the opinions of experts in the field, it is evident that animal abuse leads to a desensitization and normalization of violent behavior, and that the victimizations that are most related to this behavior they are: gender-based violence, domestic violence, sexual abuse, violent radicalization, bullying and elder abuse. The structural factor is of paramount importance in understanding interpersonal violence linked to animal abuse, and it is necessary to eliminate all those social cultures that are conducive to violence. At the same time, it seeks to respond to those aspects that present more unknowns, such as the possible graduation of violence against animals to violence against people.

Keywords: animal abuse; interpersonal violence; animal cruelty; graduation hypothesis.

ÍNDIX

1. INTRODUCCIÓ A L'OBJECTE D'ESTUDI.	10
2. MARC TEÒRIC.	12
2.1. Definició i regulació jurídica del maltractament animal.	12
2.2. Teories.	13
2.2.1. Teoria de la desorganització social.	13
2.2.2. Teoria de la hipòtesi frustració agressió.	14
2.2.3. Teoria de la coerció diferencial – aprenentatge social.	15
2.2.4. Teoria de la violència gradual.	16
2.2.5. Teoria de la desviació generalitzada.	16
2.2.6. Triada de MacDonald.	17
2.3. Relacions entre el maltractament animal i la violència interpersonal.	17
2.3.1. Violència domèstica i violència de gènere.	17
2.3.2. Violència cap als animals i cap a persones grans.	22
2.3.3. Violència sexual cap als animals i violència cap a les persones.	22
2.4. Perfilació criminal.	23
3. MODEL D'ANÀLISI.	24
4. ANÀLISI DE RESULTATS.	26
4.1. Relacions entre el maltractament animal i la violència interpersonal.	26
4.2. Factors que afavoreixen el vincle entre el maltractament animal i la violència interpersonal.	28
4.3. Efectes de la doble victimització en els agents intervinents.	29
4.4. Motivació i perfilació criminal.	31
4.5. El paper de les associacions, els programes i la societat.	34
4.6. Prevenció del maltractament animal i les victimitzacions vinculades.	37
5. CONCLUSIONS.	40
6. BIBLIOGRAFIA.	42
7. ANNEX I: OBJECTIUS D'APLICACIÓ.	46
8. ANNEX II. AMPLIACIONS DEL MARC TEÒRIC.	48

9. ANNEX III: MOSTRA ESTRATÈGICA.....	56
10. ANNEX IV: GUIÓ D'ENTREVISTA.	58
11. ANNEX V: AMPLIACIÓ DE RESULTATS.	68
12. ANNEX VI: CITES EXEMPLIFICADORES.	74
13. ANNEX VII: CODIFICACIÓ AXIAL.....	103

1. INTRODUCCIÓ A L'OBJECTE D'ESTUDI.

El present estudi té com a objectiu respondre la següent pregunta analítica inicial: de quina manera el maltractament animal es relaciona amb la violència interpersonal, i fins a quin punt pot ser un predictor de possible violència futura cap a les persones?

Objectius de recerca:

- Evidenciar el vincle existent entre el maltractament animal i la violència interpersonal.
- Analitzar les teories criminològiques que poden explicar aquest fenomen.
- Estudiar els programes i associacions d'ajuda a víctimes de violència de gènere; domèstica.
- Mostrar el marc legal sobre el delictes de maltractament animal i fer-ne una anàlisi crítica.
- Realitzar una anàlisi de la perfilació criminal relativa als actors d'aquests delictes, també present a la literatura científica.
- Revisar algunes propostes de prevenció presents a la literatura científica.

L'objectiu principal d'aquesta recerca és evidenciar la rellevància criminològica que aquest tòpic té, això s'aconseguirà mitjançant l'anàlisi d'aquelles teories criminològiques que més s'adeqüen al fenomen del qual tracta el present treball i la revisió científica de la literatura existent en matèria del vincle present entre el maltractament animal i la violència exercida cap les persones, ja que aquest vincle és encara bastant desconegut. Alhora es pretén que aquest coneixement pugui actuar algun dia a mode de prevenció, donant més importància al delictes de maltractament animal i creant els programes necessaris per tal que aquesta violència no escali. I finalment es busca trobar resposta a tot allò que la literatura científica no hagi aconseguit explicar o bé aquells aspectes que queden menys clars, de la mà de professionals que treballen en aquest àmbit, mitjançant entrevistes¹.

¹ Annex I: objectius d'aplicació. Nota 1.

2. MARC TEÒRIC.

2.1. Definició i regulació jurídica del maltractament animal.

A Catalunya trobem el Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals² que busca arribar al màxim nivell de protecció i benestar dels animals. Ens centrarem no obstant en la legislació penal. El Codi Penal espanyol regula a l'article 337 el maltractament animal. L'animal susceptible de protecció és “un animal doméstico o amansado”. Fins aquest moment es castiga a aquelles persones que maltractin per qualsevol mitjà, injustificadament, causin lesions que perjudiquin greument la seva salut, o sotmetin els animals a explotació sexual, a una pena de 3 mesos i 1 dia a 1 any de presó i inhabilitació especial d'entre 1 any i 1 dia a 3 anys per a l'exercici de professió, ofici o comerç que tingui relació amb els animals, així com per a la tinença d'aquests. Es castiga tant la conducta activa com la omissiva.

Els estudis científics han anat adoptant diferents definicions per tal de parlar d'aquesta problemàtica, destacant-ne Ascione, definint el maltractament animal com: “socially unacceptable behavior that intentionally causes unnecessary pain, suffering, or distress to and/or death of an animal” (Ascione, 2001, p. 2). Gairebé tota la literatura científica emprava aquesta definició, o bé la doten de matisos. Per exemple, Bernúz emprava el concepte violència invisible i violència silenciosa. El primer terme fa referència al fet de que és una violència difícil de detectar perquè es dona en la privacitat d'una llar; i el segon al·ludeix a les característiques pròpies dels animals, que no poden comunicar-se verbalment (Bernúz, 2015). Però aquesta definició no queda lliure de crítica, en tant molts autors esmenten que exclou pràctiques acceptades socialment que també causen patiment i mort als animals³ (Flynn, 2001).

La majoria d'autors realitzen propostes que permetrien comptar amb una llei que possibilitaria protegir els animals sense descuidar l'atenció a les necessitats d'altres

² Annex II: ampliacions del marc teòric (AMT). Nota 2.

³ Per exemple la caça legal, practiques veterinàries o d'investigació, la indústria càrnica...

víctimes humanes, com qualificar el maltractament animal com a agreujant del delict de violència domèstica quan aquest maltractament animal s'hagi emprat sota característiques definidores d'aquests delictes (Bernúz, 2015)⁴.

D'altres autors proposen “tratar los actos de maltrato animal como un elemento que permita imponer una orden de protección” o “incluir al animal en la orden de protección cuando ha habido víctimas humanas” (Upadhya, 2014, p.1187, citat a Bernúz, 2015, p. 116).

En els últims mesos hi ha hagut reformes legislatives a tenir en compte, com la reforma del Codi Civil que va entrar en vigor el passat 5 de gener de 2022 que considera els animals com a éssers vius dotats de sensibilitat, pressionant més els propietaris pel que fa les seves responsabilitats. Els jutges podran acordar que els pares no tinguin custòdia compartida dels fills en situacions de separació o divorci si han maltractat o han amenaçat amb causar patiment a animals de companyia per a controlar o victimitzar la parella i/o els fills.

També hi ha la modificació del Codi Penal en matèria de protecció animal que s'ha remès al Congrés i que suposaria un augment de les penes de presó, una protecció a animals vertebrats en general i aspectes com el fet de que es considerarà un agreujant l'ús d'animals per amenaçar o coaccionar en casos de violència de gènere o intrafamiliar.

2.2. Teories.

S'exposaran a continuació teories de diverses disciplines que poden explicar les causes del maltractament animal i també aquelles relacions que poden existir entre el maltractament animal i la violència interpersonal.

2.2.1. Teoria de la desorganització social.

Aquesta teoria exposa que hi ha formes d'organització social que són més proclius a la delinqüència que d'altres. Planteja que a aquelles persones i societats en

⁴ Annex II: (AMT). Nota 3.

situació de pobresa i a les persones racialitzades, els hi manquen recursos educatius i econòmics, i per tant seran més propenses a cometre actes de maltractament animal ja que en el context en què viuen estarà socialment acceptat⁵.

Aquest fet podria vincular-se amb la cultura específica de cada entorn, ja que és possible que a un entorn rural els animals continuïn percebent-se com a eines de treball o senzillament com a animals a seques, sense dotar-los, com als entorns urbans, d'una especial sensibilitat o de funcions relacionades amb el recolzament psicològic o amb el concepte 'animal de companyia' (Bernúz, 2015).

No obstant, hi ha autors que posen més l'incís en les relacions amb factors disfuncionals (McPhedran, 2009, citat a Bernuz, 2015), com per exemple llars amb episodis de violència i alcoholisme, entre d'altres (Felthous i Kellert, 1987 citat a Querol, 2008).

2.2.2. Teoria de la hipòtesi frustració agressió.

Aquesta teoria diu que les persones poden arribar a utilitzar l'animal com a mètode d'alliberar la frustració que presenten en diferents àmbits de la seva vida⁶. “Segons Agnew això es produeix quan la persona és inconscient dels efectes de la seva conducta violenta cap a l'animal. Es percep una relació positiva costos/beneficis, on els segons dominen i es considera aquest tipus de violència justificada” (Querol, et al., 2021, p. 31).

Aquesta teoria pot relacionar-se amb el model teòric dissenyat per Cramer que exposava tres mecanismes de defensa que les persones empren en els primers anys de vida. El primer mecanisme és la projecció, en què una persona culpabilitza a d'altres pels seus problemes. El segon és la identificació, en què s'adopten com a pròpies conductes que es presencien sovint, i amb les que s'acaben identificant, fet que es relaciona amb la teoria de l'aprenentatge. I finalment, el desplaçament, mecanisme mitjançant el qual es transfereix la frustració i l'enuig a objectes o, en

⁵ Annex II: (AMT). Nota 4.

⁶ Annex II: (AMT). Nota 5.

aquest cas, animals, que inicialment no han tingut res a veure amb l'origen de la frustració (Vrecko, 2019)⁷.

2.2.3. Teoria de la coerció diferencial – aprenentatge social.

Aquesta teoria exposa que la violència cap als animals pot tenir l'origen en experiències prèvies de les persones, de mode que les persones criades a contextos familiars on els pares realitzen càstigs aversius, aprenen a executar aquestes tècniques coercitives violentes contra els propis animals de companyia (Querol, et al. 2021, p. 31). Alhora es relaciona amb la teoria de l'aprenentatge social, que indica que les persones actuen amb relació a la formació que van interioritzant arrel de les experiències viscudes i mitjançant la imitació, així doncs podria explicar que els nens s'inicien en comportaments violents perquè imiten o han après aquesta conducta normalment de les figures més properes a ells, entenent aleshores com a vàlides conductes violentes i considerant que poden ser emprades com a mode d'interacció amb les persones (Chan i Wong, 2019).

Hi ha autors que fins i tot han establert tres processos d'aprenentatge bàsics pel que fa a la violència cap als animals:

“Ser testimoni d'abús directe contra els animals, experiència de victimització derivada dels animals i observació de violència entre humans transferits als animals a mode de desplaçament” (Baldry, 2003; Volant, Johnson, Gullone i Coleman, 2008, citats a Querol, et al., 2021, p. 31).

En la mateixa línia, Thompson i Gullone van estudiar al 2006 que el fet d'haver estat testimoni de crueltat animal, s'associava amb nivells més alts de posterior perpetració per part dels adolescents, sobretot quan l'actor havia estat un familiar o amic proper (Vrecko, 2019). En aquest sentit, l'escala de valors que els pares inculquen als fills, influeix en gran mesura en la visió que aquests tindran cap als animals. D'igual mode, un estudi d'Arluke (2002) va concloure que el fet de que els adults realitzin activitats com ara la caça i siguin expressades als fills de manera

⁷ Annex II: (AMT). Nota 6.

lliure, sense tabús i considerant als animals com a éssers inferiors provoca que els nens adoptin la mateixa actitud cap aquests (Vrecko, 2019).

2.2.4. Teoria de la violència gradual.

Aquesta teoria indica la possibilitat de que la violència cap als animals sigui antecessora d'altre tipus de violència que serà exercida cap a les persones. Aquesta conducta s'accentua per la incapacitat de resposta dels animals enfront la violència i el fet de que, si es produeix per un nen o adolescent, hi ha una possibilitat inferior de rebre algun tipus de càstig per part d'un adult, ja que sovint es minimitza la gravetat del comportament. Un estudi apunta a que aquesta teoria es veu reflectida en nombrosos casos d'assassins serials en què de 354 assassins en sèrie, 75 van afirmar tenir un historial de comissió d'actes de maltractament animal a la infància⁸ (Chan i Wong, 2019). També s'ha trobat aquesta correlació en els casos de disparadors escolars. Un estudi dut a terme per Verlinden (2000) indica que, d'una mostra d'11 *school shooters*, nou d'ells tenien un historial de maltractament animal en la infància (Chan i Wong, 2019).

2.2.5. Teoria de la desviació generalitzada.

Aquesta teoria explica que, normalment, les persones que cometen algun tipus de conducta desviada, són més propenses a cometre d'altres, independentment de l'ordre temporal en què es donin.

Arluke et al. (1999) van contraposar aquesta teoria amb la teoria de la progressió/graduació, per tal d'aquesta manera extreure'n resultats més fiables sobre la seva utilitat i veracitat. Els resultats obtinguts van indicar que les persones que eren cruels cap als animals normalment es trobaven immerses en alguna forma de comportament criminal, incloent delictes violents⁹.

⁸ Annex II: (AMT). Nota 7.

⁹ Annex II: (AMT). Nota 8.

Es demostrava així la relació entre el maltractament animal i la violència en general, però no quin era l'ordre temporal. Per tal de comprovar-ho van fer un estudi amb una mostra de 106 delinqüents que havien estat arrestats per almenys un acte delictiu. Els resultats van mostrar que la teoria de la graduació no podia ser recolzada perquè es va obtenir que l'abús animal no solia donar-se abans que els delictes violents o no violents¹⁰.

2.2.6. Triada de MacDonald.

Aquest concepte exposa tres conductes comeses a la infància que poden ser indicis de subsegüent violència cap a les persones: 1) crueltat animal, 2) eneuresi, 3) piromania. L'autor es va basar en aquests comportaments després d'un estudi d'observació d'un grup de pacients de l'hospital psicopsiquiàtric de Colorado, en què aquests comportaments van ser observats en aquells pacients més violents (Chan i Wong, 2019).

2.3. Relacions entre el maltractament animal i la violència interpersonal.

A continuació s'exposaran un seguit de relacions en què es troba vinculació entre el maltractament animal i la violència interpersonal¹¹.

2.3.1. Violència domèstica i violència de gènere.

Es parlarà indistintament de violència domèstica i violència de gènere ja que en quant al tema que tractem, tenen molts punts en comú. El maltractament cap als animals, a més a més de provocar que la victimització es perllongui en molts casos, podria ser un indicador de que a una llar, s'estan donant altres tipus de violències¹².

¹⁰ Annex II: (AMT). Nota 9.

¹¹ Annex II: (AMT). Nota 10.

¹² Annex II: (AMT). Nota 11.

Malgrat que existeixen nombrosos articles exposant aquesta relació, aquesta problemàtica social ha obtingut un pes limitat en el pla real. Això sorprèn a molts autors ja que sí que s'han produït molts avenços en matèria de violència de gènere (Bernúz, 2015), i assenyalen que potser això es deu encara a la “escasa sensibilidad que muestra una parte de la población hacia la cuestión de bienestar animal” (Bernúz, 2015, p. 98).

Sovint es qualifica aquest tipus de maltractament animal que es dona a les llars, com a ‘maltractament animal instrumental’ ja que sovint es duu a terme com a mitjà per ferir psicològicament a la parella o els fills. Així, es maltracta un animal per tal d’evitar que la parella marxi, per obligar-la a retornar o per amenaçar-la¹³. Sovint les afectacions a nivell psicològic que es desencadenaran seran molt intenses (Flynn, 2000), ja que el vincle entre una persona en situació vulnerable i l’animal és major i més fort (Bernúz, 2015, p. 106).

Ascione va entrevistar dones maltractades que havien cercat refugi i va preguntar-les si la seva parella havia amenaçat, ferit o assassinat el seu animal de companyia. El 71% de les dones va assentir, i fins i tot aquell grup de dones que tenia fills va respondre que aquests últims havien estat els autors del maltractament en ocasions. Un 18% de les dones amb animals van exposar que l’angoixa pel benestar dels seus animals havia provocat endarreriment i indecisió a l’hora d’allunyar-se de la vivenda comú que tenien amb el victimari i dirigir-se al refugi (Ascione, 1997). En un altre estudi va analitzar una mostra de 100 dones que havien estat maltractades i havien acudit a un refugi, juntament amb 117 dones que no havien patit violència de gènere ni domèstica, i ambdós grups tenien animals de companyia. Els resultats van indicar que el 54% de les dones maltractades van expressar que la seva parella havia ferit o fins i tot assassinat el seu animal, mentre que de l’altre grup, només un 5% van expressar el mateix¹⁴ (Ascione, 2001).

¹³ Annex II: (AMT). Nota 12

¹⁴ Annex II: (AMT). Nota 13.

Hi ha autors que critiquen el fet de que molt pocs refugis/cases d'acollida pregunten a les dones qüestions sobre vivències relacionades amb el maltractament animal a la primera entrevista que tenen amb ella i els fills. S'explica que tot i que 40 dels 48 refugis que van enquestar consideraven que efectivament coexistia la violència domèstica i l'abús animal, només 13 feien preguntes sobre aquest fet. De la mateixa manera, quan els autors preguntaven a aquestes cases d'acollida si tenien algun tipus de conveni amb entitats de protecció animal, tan sols 8 dels 48 centres entrevistats ho van afirmar (Wood et al., 1997).

Pel que fa als nens en específic, hi ha dues qüestions que són els punts de partida de la rellevància de la violència cap als animals i la relació amb els menors. En primer lloc el neguit de que aquest nen pugui arribar a exercir aquestes conductes violentes per causa de l'aprenentatge o imitació¹⁵, i en segon lloc el fet de que el maltractament animal per part dels nens també pot ser una senyal de la victimització que ells mateixos viuen (Bernúz, 2015).

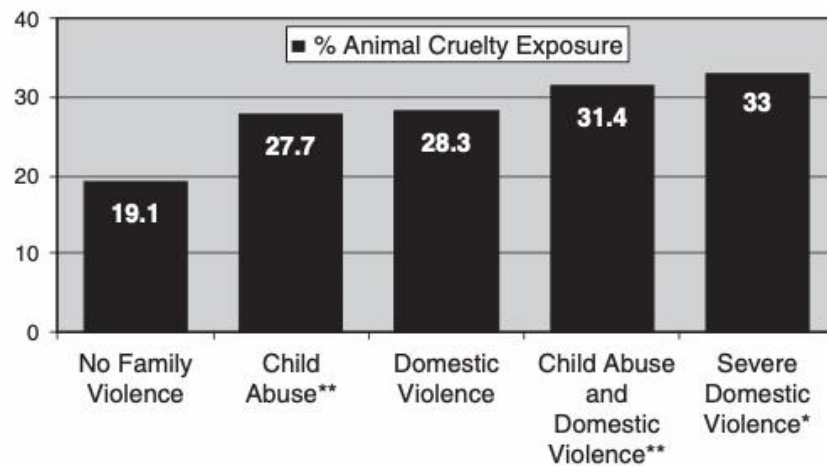
A l'estudi dut a terme per Degue i DiLillo (2009), es va voler respondre a la pregunta següent: "és la crueltat animal una bandera vermella cap a la violència domèstica?". D'aquesta manera van seleccionar una mostra de 860 estudiants universitaris i es va demostrar que aproximadament el 60% dels participants que havien estat testimonis o fins i tot havien perpetrat violència cap als animals en la infància, també denunciaven experiències o bé de maltractament infantil o violència domèstica¹⁶. Alhora els resultats mostraven que les víctimes tant d'abús infantil com de violència domèstica, tenien més probabilitat de ser testimonis o bé perpetrar maltractament animal, que les persones que no havien patit violència familiar; i que els joves que havien presenciat maltractament animal eren més propensos a denunciar antecedents d'abús físic infantil, violència psicològica i domèstica, que els joves que no havien fet (DeGue i DiLillo, 2009), així com que els homes que eren cruels cap als animals empraven més tipus de violència i més comportaments

¹⁵ Annex II: (AMT). Nota 14.

¹⁶ Annex II: (AMT). Nota 15.

controladors cap a les seves víctimes que els homes que no havien maltractat animals (DeGue i DiLillo, 2009).

Figure 2
Animal Cruelty Exposure by Family Violence Victimization (%)

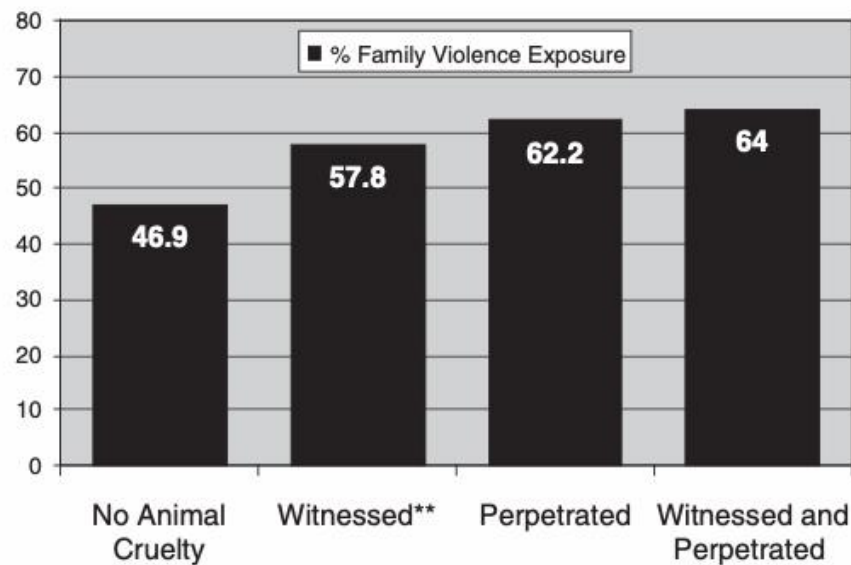

Font: DeGue i DiLillo, 2009.

I els participants que van presenciar i/o perpetrar maltractament animal, també eren més propensos a declarar haver patit almenys una forma de violència familiar que aquells que no havien estat exposats a la crueltat animal. Resultats semblants va obtenir Baldry al 2003 quan va dur a terme una investigació amb una mostra de 1392 joves¹⁷ (DeGue i DiLillo, 2009).

¹⁷ Annex II: (AMT). Nota 16.

Figure 3
Family Violence Victimization by Animal Cruelty Exposure (%)

Font: DeGue i DiLillo, 2009.

Ascione, i molts altres professionals reivindiquen la importància que els mestres i professors prenen en l'educació dels nens i nenes, ja que l'escola és el segon lloc en què els infants passen més temps. Tal i com comenten Reynolds i Kamphaus (1992) els instruments que sovint empren els professors per tal d'avaluar la conducta dels nens rarament introdueixen com a element d'anàlisi el maltractament animal, i això suposa una gran carència d'informació que podria proporcionar-nos moltes dades sobre l'entorn més proper a l'infant¹⁸ (Ascione, 2001):

Although teachers are unlikely to observe their pupils being cruel to animals, teachers may hear about such acts or read about them in students' written work. These indirect observations should be taken seriously and serve as a signal for further assessment (Ascione, 2001, p. 3).

Un aspecte molt interessant d'aquest paradigma és també el fet de que molts autors consideren que: "El maltractament de dones, nens i animals dins l'àmbit familiar

¹⁸ Annex II: (AMT). Nota 17.

hauria de ser analitzat en clau d'una cultura patriarcal”¹⁹ (Flynn, 2001, p.80, citat a Bernúz, 2015, p. 110).

2.3.2. Violència cap als animals i cap a persones grans.

Les persones grans són també un col·lectiu de risc al ser més vulnerables tant per les característiques físiques de la tercera edat com pel deteriorament cognitiu. Aquesta violència sol exercir-se per familiars o cuidadors/es, i podria deure's a la frustració que aquests senten per haver de fer-se càrrec d'aquesta persona gran o bé per interessos diners (Querol et al., 2021). D'aquesta manera, l'observació del propi animal que convisqui amb la persona gran, o les declaracions que ella mateixa proporcioni, podria indicar situacions de violència psicològica cap a aquesta, ja que el vincle entre els animals i les persones grans sol ser més fort, i més tenint en compte que un gran repte al qual s'enfronten les persones grans habitualment és la soledat, de manera que els animals proporcionen la companyia necessària en el dia a dia, a més de proporcionar-los objectius i un sentiment d'utilitat, al sentir que algú depèn d'ells, i de ser estimats per algú (Arana, 2020).

2.3.3. Violència sexual cap als animals i violència cap a les persones.

La investigació suggereix que aquelles persones amb interessos zoofílics probablement tinguin una alta taxa d'encreuament parafilic. En una avaluació per a trastorns parafilics es va determinar que aquelles persones zoofíliques tenien la taxa més alta de comorbiditat parafilica amb conductes com pedofília, sadisme sexual i frotteurisme (Holoyda i Newman, 2016). Alhora, en una enquesta de 44.202 homes adults, es va trobar que antecedents zoofílics eren el factor de predicció més important per participar en futurs abusos sexuals infantils (Abel, 2008, citat a Holoyda i Newman, 2016).

¹⁹ Annex II: (AMT). Nota 18.

2.4. Perfilació criminal.

Finalment és necessari parlar de la motivació criminal d'aquests delinqüents que, juntament amb la perfilació criminal es tracta d'un punt clau ja que és una informació essencial a l'hora d'intervenir i prevenir. Kellert i Felthous van identificar algunes d'aquestes motivacions al 1985 gràcies a entrevistes directes amb els perpetradors dels delictes. Entre d'altres raons indiquen:

- Per a expressar l'enuig mitjançant un animal,
- Com a mètode de venjança cap a una altra persona
- Com a desplaçament de l'enuig d'una persona cap a un animal,
- Per identificació amb una victimització anterior
- Com a assaig de violència interpersonal... (Ascione, F. 2001).

Destaca el fet de que el sexe masculí tendeix a ser més procliu a dur a terme aquestes conductes, segons estudis realitzats, 4 cops més proclius que les dones (Flynn, 2001), i sovint es relaciona amb la experiència de socialització de cada gènere, afectades per una cultura patriarcal, ja que s'ha considerat al llarg de la història que son conductes considerades 'masculines'²⁰ (Ascione, 2001).

Ascione i Lockwood van exposar que la piromania a edats primerenques té moltes característiques en comú amb el maltractament animal: ambdós són símptomes de conducta desviada segons el DSM-V, i poden realitzar-se de manera encoberta i ser un besllum cap al descobriment de problemes psicològics (Ascione, F. 2001). Un estudi va comparar nens que havien provocat incendis (n=100) i nens que no (n=55), i els resultats van indicar que el 50% dels progenitors d'aquells nens amb indicis de piromania van exposar que els seus fills havien estat cruels amb els animals o altres nens; mentre que només el 9% dels pares dels nens que no tenien aquesta predisposició cap als incendis, van indicar el mateix (Ascione, F. 2001). No obstant, no hi ha cap consens pel que fa la perfilació criminal d'aquests tipus de victimaris.

²⁰ Annex II: (AMT). Nota 19.

3. MODEL D'ANÀLISI.

L'enfocament d'aquesta recerca és de caràcter comprensiu, no només per la falta d'elements que permetin fer un abordatge quantitatiu i nomotètic de l'objecte d'estudi, sinó també per la vocació d'aprofundiment en determinats aspectes, i alhora exploratòria en d'altres. En conseqüència, s'ha optat per la metodologia qualitativa.

Dins d'aquesta, s'ha emprat la tècnica de l'entrevista estandarditzada amb subjectes informativament idonis, en tant que són professionals experts/es en la matèria de les relacions animals-humans, provinents de diversos sectors tals com la sociologia, la criminologia i la psicologia²¹. D'aquesta manera, es triangulen les fonts informatives en funció de la seva adscripció al camp professional.

Per tal de desenvolupar la pregunta analítica inicial i els objectius d'investigació, després de l'elaboració del marc teòric s'han dissenyat una sèrie de preguntes d'investigació complementària que han guiat el treball de camp donant lloc al guió de les entrevistes²², amb vistes a precisar i fer més exhaustiva la resposta a la pregunta analítica inicial de la recerca.

Preguntes d'Investigació Complementàries:

PIC 1: quins són tots els vincles que poden existir entre la violència cap als animals i la violència interpersonal?

PIC 2: és possible que un factor que afavoreixi la transició del maltractament animal a la violència interpersonal sigui la similitud de reaccions vers la violència entre aquests dos grups d'éssers?

PIC 3: fins a quin punt és possible que els nens i adults que maltracten animals desenvolupin actituds negatives i violentes cap a les persones?

²¹ Annex III.

²² Annex IV.

PIC 4: per què hi ha persones que, un cop han maltractat animals, continuen fent-ho, i d'altres que finalment desisteixen?

PIC 5: com és que aquesta teoria de la violència gradual no es compleix en tots els casos?

PIC 6: és aquesta problemàtica coneguda per les associacions i els professionals d'ajuda a víctimes de violència de gènere/domèstica?

PIC 7: fins a quin punt la legislació penal és adequada com a instrument preventiu i reactiu d'aquesta delinqüència?

PIC 8: és possible que existeixi escepticisme a la societat respecte de l'existència de relacions entre la violència cap als animals i la violència interpersonal?

PIC 9: pot ser que el desconeixement de la relació existent entre la violència interpersonal i la violència cap als animals provoqui que hi hagi situacions de violència que no surten a la llum?

PIC 10: pel que fa la violència de gènere o domèstica, veritablement les dones endarrereixen l'abandonament de la llar familiar i per tant de la relació d'abús si no poden emportar-se l'animal o no tenen algú amb qui deixar-lo?

PIC 11: és possible que els estudis fins ara duts a terme en matèria de maltractament animal i violència interpersonal no siguin tinguts en compte degut a les limitacions a nivell qualitatiu i quantitatiu presents?

PIC 12: per què alguns estudis no són tinguts en compte al·ludint a les limitacions de la mostra, si a nivell qualitatiu són molt reveladors?

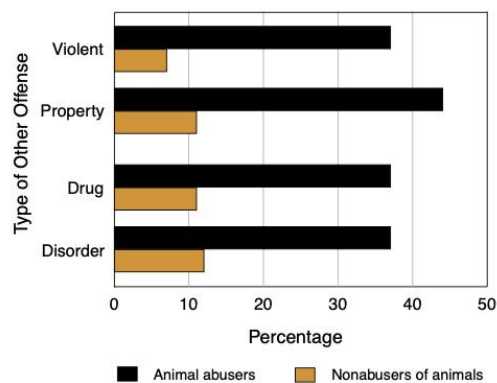
PIC 13: fins a quin punt existeixen mesures de prevenció d'aquest tipus de delinqüència?

4. ANÀLISI DE RESULTATS.

4.1. Relacions entre el maltractament animal i la violència interpersonal.

La literatura científica diu que aquelles persones que maltracten animals normalment duen a terme d'altres conductes violentes o desviades. Aquestes altres conductes poden estar relacionades amb la violència interpersonal o amb d'altres delictes contra la propietat o el patrimoni²³.

Figure 5: Percentage of Types of Other Offenses Committed by Individuals Prosecuted for Animal Abuse and a Control Group Who Did Not Abuse Animals

Note: Age range of sample: 11–76 years. All chi-square comparisons between abusers and nonabusers significant at $p < 0.0001$.

Source: Arluke, A., Levin, J., Luke, C., and Ascione, F. 1999. The relationship of animal abuse to violence and other forms of antisocial behavior. *Journal of Interpersonal Violence* 14:963–975.

Font: Ascione, F. (2001). Animal abuse and youth violence. *Juvenile Justice Bulletin*.

Pel que fa les relacions amb la violència interpersonal, les victimitzacions més advertides pels experts entrevistats són: violència de gènere; violència domèstica; abús sexual; abús de persones grans i bullying. Atès que la gran majoria de literatura científica s'ha centrat en analitzar el vincle amb la violència de gènere i domèstica, i els professionals entrevistats no difereixen d'allò exposat, s'incidirà en aquelles victimitzacions que no han estat tan esmentades. D'aquesta manera ens centrarem en l'abús sexual i el bullying.

²³ Annex VI: Cites Exemplificadores (CE). Bloc I (Cap. 4.1).

Pel que fa l'abús sexual, en primer lloc ens hem de referir a l'abús sexual de nens i nenes, i en aquest cas la relació no és molt diferent de les exposades al marc teòric pel que fa la violència de gènere o domèstica: s'ataca una víctima considerada com a inferior en tant no té capacitat de defensa ni capacitat cognitiva suficient per comprendre el que està succeint i s'empra el maltractament animal com a mode de mantenir silenciada a la víctima, que és l'efecte majoritari que s'aconsegueix, no només per la relació d'afectivitat que aquesta víctima tingui amb l'animal de companyia sinó perquè que les amenaces de l'agressor es materialitzin en l'animal provoca un temor més realista encara cap a aquesta persona. La fiscal Michelle K. Welch indica que les persones que mantenen relacions sexuals amb animals poden ser més proclius a mantenir relacions sexuals amb nens²⁴.

A més d'aquesta afectació psicològica que provocarà en el nen, cal recalcar que, les vinculacions entre el maltractament animal i la violència interpersonal són interessants per dues raons: d'una banda, perquè el maltractament animal pot dur a d'altres tipus de conductes violentes; i d'altra, el fet de que el maltractament animal pot ser un indicador de la pròpia victimització que la persona, en aquest cas els nens/es, poden estar experimentant²⁵.

Seguidament, pel que fa el bullying, alguns professionals van fer al·lusió a aquesta victimització destacant que, com a qualsevol altra, la persona que la perpetua pot haver maltractat animals prèviament i aquest fet facilita la conducta agressiva cap a les persones; però també s'adverteix, que el/la nen/a que pateix bullying és qui més propens/a serà a abusar animals, i desenvolupar una conducta violenta, a causa de la sensació d'inferioritat i impotència que és probable que vulgui trencar mitjançant l'exercici de violència cap a un ésser inferior a ell/ella²⁶.

En aquest sentit, aleshores, tenint en compte la conducta dels nens i nenes sobre els animals també serà possible descobrir, per una banda, si estan sent víctimes

²⁴ Annex VI: (CE). Bloc II (Cap. 4.1).

²⁵ Annex VI: (CE). Bloc III (Cap. 4.1).

²⁶ Annex VI: (CE). Bloc IV (Cap. 4.1).

d'alguna victimització com ho és el bullying, i per tant, també es podrà actuar ràpidament. Tots els professionals estan d'acord en què el fet de maltractar els animals suposa una insensibilització, un trencament de barreres morals, i propicia el comportament violent en tots els aspectes de la vida²⁷.

4.2. Factors que afavoreixen el vincle entre el maltractament animal i la violència interpersonal.

Hi ha una tendència social i científica a considerar que el maltractament animal i el vincle amb la violència interpersonal s'afavoreix taxativament per dues raons: per una banda haver estat testimoni de violència cap a persones o animals, i per una altra, la presència de trastorns psicològics en la persona, i malgrat que els experts entrevistats concorden en aquestes idees, cal apuntar que es tracta d'una relació complexa que pot ser explicada per més factors i expressen la voluntat de cessar en l'ús generalitzat de la justificació de l'existència de trastorns mentals, en tant d'aquesta manera consideren que s'excusa i alleuja la problemàtica²⁸.

Parlant de l'entorn social, a nivell macro, seria previsible pensar que una societat que presenta una cultura favorable a la violència, pot estar exercint un mal exemple en cadascun dels individus que formen part d'ella, provocant que es minimitzin i normalitzin aquestes conductes. Per tant, l'entorn, el factor cultural, són elements que poden influir, tant de manera positiva com negativa, en el desenvolupament i manera d'actuar de les persones^{29 30}. En la mateixa línia, les lleis poden marcar un precedent quant a l'exercici o no de diverses conductes, i també reflecteixen la cultura de l'Estat. Amb l'actual legislació penal del maltractament animal no s'està tenint en compte el que la recerca científica porta subratllant des de fa dècades, perpetuant-se el desconeixement d'aquestes relacions i provocant una capacitat de resposta menys acurada cap a les víctimes d'aquests delictes. Els victimaris poden

²⁷ Annex VI: (CE). Bloc V (Cap. 4.1).

²⁸ Annex VI: (CE). Bloc VI (Cap. 4.2).

²⁹ Annex VI: (CE). Bloc VII (Cap. 4.2).

³⁰ Annex V. Ampliació de l'anàlisi de resultats. Nota 20.

arribar a tenir una sensació d'impunitat que serà un al·licient molt seductor per tal de dur a terme la conducta delictiva que, a més a més, els servirà molt efectivament per exercir un major control sobre la parella i/o família. L'objectiu no és ser punitivistes, sinó atendre a les necessitats que tant les víctimes com els agressors tenen, ja que el victimari també necessita un tractament adequat a les circumstàncies³¹.

4.3. Efectes de la doble victimització en els agents intervinents.

En primer lloc, si fem referència als nens hem de distingir tres dimensions:

- Un nen/a que no exerceix violència cap als animals però que pateix violència domèstica: en aquest sentit poden donar-se diversos efectes.

En primer lloc, que el nen/a quedi completament supeditat/ada al poder de l'adult que està perpetrant la violència dins l'àmbit familiar, i que degut a la seva pròpia personalitat i a d'altres factors de protecció (com l'educació per part dels progenitors, de l'escola, un grup d'amics amb valors positius...) aconsegueixi anteposar-se i no desenvolupi conductes violentes.

Seguidament, un efecte de la vivència de la violència domèstica és que tal i com indicava la literatura científica el fet de ser testimoni de violència domèstica pot provocar que el nen/a sigui més procliu a dur a terme maltractament animal, ja sigui per aprenentatge o com a mode d'exterioritzar i alliberar la frustració derivada de la victimització. Per aquesta raó sempre s'adverteix que el fet de que un nen maltracti animals pot ser un indicador de que al domicili s'està portant a terme algun tipus de victimització. I aquest fet, per la seva banda, pot provocar un trencament en les barreres morals i que, aquest nen, dugui a terme comportaments violents cap a persones al llarg de la seva vida.

- Un nen/a que no exerceix violència cap als animals però a casa seva sí se'ls maltracta: estariem parlant del cas d'un nen en què el pare o mare maltracta l'animal de companyia ja sigui sense cap finalitat, o emmarcat dins la

³¹ Annex VI: (CE). Bloc VIII (Cap. 4.2).

violència domèstica que el pare o mare exerceixen cap a les persones del domicili. En aquest cas hi ha dos efectes importants que poden donar-se: primer, la dessensibilització que els nens poden experimentar al ser testimoni d'abús animal, podent adoptar aquella actitud com a pròpia al normalitzar la violència i reproduir-la en el futur. I segon, hem de tenir en compte que la gran majoria de vegades, el paper que l'animal de companyia té quan s'està vivint una victimització és la de recolzament, confident... de manera que pot suposar un gran dany psíquic en el menor o adolescent.

- Un nen/a que comença a maltractar els animals: en aquest sentit, si el nen no està vivint cap situació violenta cap a la seva persona en el context del domicili, és important atendre a aquesta conducta delictiva en tant pot ser una senyal d'un possible trastorn de la conducta; o bé una senyal d'una victimització fora de casa com podria ser bullying.

I per una altra banda, s'hauria de prestar especial atenció en tant podria suposar que efectivament sí està vivint una situació violenta dins el nucli familiar i està adoptant aquesta conducta ja sigui com a mode de exterioritzar la frustració, o per aprenentatge i normalització³².

Pel que fa els efectes d'aquesta victimització sobre la dona maltractada, com que normalment es produeix dins d'un context de violència de gènere o violència domèstica, el maltractament animal és emprat per tal d'exercir una major pressió i control en la dona, i acostuma a tenir uns efectes devastadors en la salut mental d'aquesta ja que no només ha de lidiar amb la seva pròpia victimització sinó amb la commoció que li provoca que el seu animal de companyia, que serà normalment també la seva primera font de recolzament i comprensió, sigui també maltractat. Alhora aquest maltractament a l'animal dificultarà la decisió d'abandonar la relació violenta en tant que molts refugis per a persones maltractades no accepten l'entrada dels animals, i també pot provocar el retorn a la relació violenta per tal de comprovar l'estat de l'animal³³.

³² Annex VI: (CE). Bloc IX (Cap. 4.3).

³³ Annex VI: (CE). Bloc X (Cap. 4.3).

I per acabar, pel que fa el victimari, els efectes que tenen sobre ell aquests tipus de victimitzacions, a no ser que es deguin a un possible trastorn, suposa un triomf, en tant que suposa una subordinació completa de les víctimes. Alhora, pot suposar un nivell més alt de satisfacció i sensació d'impunitat ja que s'exerceix una violència més significativa que la verbal, i “segura” perquè l'animal no pot denunciar i a les víctimes humanes se les pot amenaçar amb assassinar-lo en cas de denunciar, a part de la seguretat derivada de les lleugeres conseqüències a nivell penal.

Alhora, en el cas en què encara no s'hagi dut a terme violència cap a la dona ni violència domèstica, el maltractament animal pot suposar una espècie de “camp d'entrenament” que facilita la insensibilització, de manera que aquesta violència podria acabar escalant cap a les persones³⁴.

4.4. Motivació i perfilació criminal.

Quant a les motivacions del maltractament animal, les assenyalades pels professionals no difereixen en gran mesura amb les que ja havien exposat Kellert i Felthous al 1985, de mode que s'exemplifica en la següent taula³⁵:

Actor	Motivació
Nens / nenes víctimes de violència (domèstica, bullying, sexual...).	- Expressar el seu enuig i frustració cap a un ésser considerat inferior. - Imitació.
Nens / nenes.*	- Experimentació pròpia de l'edat. - Cerca d'aprovació per part del grup.

³⁴ Annex VI: (CE). Bloc XI (Cap. 4.3).

³⁵ Annex VI: (CE). Bloc XII (Cap. 4.4).

	- Imitació d'alguna persona a la qual s'admira.
Homes victimaris en violència de gènere/domèstica.	- Exercir un control sobre la víctima. - Impedir que la víctima marxi. - Coaccionar la víctima per tal que realitzi un determinat acte. - Venjar-se de la parella.
Homes adults.	- Demostrar les seves capacitats violentes.
Homes i dones en la violència cap a persones grans.	- Obtenir recursos econòmics de la víctima.
Homes i dones* en la violència sexual.	- Evitar que la víctima expressi la victimització que està vivint. - Controlar la víctima.

Font: elaboració pròpia.

*Malgrat que aquesta conducta delictiva és realitzada generalment pel sexe masculí.

Sí cal destacar el fet que la gran majoria de professionals va parlar de la possibilitat de que els nens siguin cruels cap als animals de mode natural, com a acte propi de l'exploració de l'entorn a la infància. No obstant, si no es corregeix la conducta per part dels pares o educadors, podria tornar-se una conducta desviada, arribant a normalitzar-se i convertir-se en un mode d'interactuar amb l'entorn^{36 37}.

Arribats a aquest punt seria interessant reprendre el debat sobre l'adequació de la teoria de la violència gradual o la teoria de la desviació generalitzada. Ambdues són aplicables, ja que es tracta d'una relació complexa, i sovint una sola teoria no pot explicar tot un fenomen. En aquest sentit, hem pogut comprovar que tant la teoria de la violència gradual com la teoria de la desviació generalitzada es donen, ja que s'ha exposat que hi ha una suma important d'individus que han expressat que abans

³⁶ Annex V. Ampliació de l'anàlisi de resultats. Nota 21.

³⁷ Annex VI: (CE). Bloc XIII (Cap. 4.4).

de maltractar persones van maltractar animals; i també s'ha mostrat que normalment les persones que maltracten animals es veuen implicades en altres tipus de delictes. Tots els professionals van comentar que s'han trobat evidències per ambdues, però que s'ha de ser especialment sensible a l'analitzar casos de violència gradual, per no etiquetar les persones indiscriminadament. Confirmin que per tal de provar de manera exhaustiva la teoria de la violència gradual s'haurien d'emprar estudis longitudinals, cosa que encara no s'ha fet pels elevats costos econòmics i dedicació temporal que comporten, a més de la dificultat d'obtenir dades oficials. D'aquesta manera el que s'ha emprat fins ara han estat, sobre tot, autoinformes de persones empresonades que van proclamar haver maltractat animals abans d'assassinar persones³⁸.

Per tant, si haguéssim de donar una resposta a la segona part de la nostra pregunta analítica, podríem concloure que si bé és cert que el maltractament animal és una bandera vermella cap a la violència interpersonal, no es tracta d'una veritat absoluta, i no serà així en tots els casos ja que, de nou, l'entorn pren un paper molt rellevant. Com alguns professionals han indicat, el maltractament animal és rellevant perquè a partir d'ell podem inferir que en una llar s'estan produint altres tipus de violència, o bé l'existència d'un trastorn; i alhora que un individu infligeixi patiment a un animal és un fet al que cal prestar atenció en tant pot suposar una normalització de la conducta violenta que ens porti a problemes majors amb el pas del temps. Per aquesta mateixa raó és necessari intervenir en el precís instant en què el maltractament animal s'observa i fins i tot intueix, i alhora canviar aquells aspectes de la societat i de l'entorn de l'individu que poden afavorir conductes desviades o delictives.

Un cop aclarit aquest aspecte, es va preguntar als professionals sobre si hi havia alguns trets que poguessin indicar una major predisposició a la evolució de la violència, d'animals a persones, i resulten interessants els discursos de dos dels professionals que més recerca científica han fet en aquest tòpic, en què esmenten

³⁸ Annex VI: (CE). Bloc XIV (Cap. 4.4).

que hi ha quatre factors que poden assenyalar un perfil més difícil en el qual actuar, o un perfil que amb més probabilitat escalarà en la violència. Aquests són: el maltractament animal directe, és a dir, amb les pròpies mans; en soledat; el maltractament a un animal amb el qual tenen relació o bé un animal típicament domèstic (gats, gossos...); i el que no es produeixi una conseqüència negativa posterior al maltractament animal³⁹.

L'obtenció d'un perfil criminal en aquest cas és molt complexa per la multiplicitat de factors, motivacions i agents que intervenen en aquesta relació. La literatura científica no arribava a un consens i els professionals creuen que això es deu a que es tracta d'una tècnica molt problemàtica i que el més adient seria obtenir diversos perfils, malgrat que expressaven l'elevat cost de les recerques que serien precises per poder realitzar aquesta perfilació així com la complexitat a l'hora d'obtenir dades oficials⁴⁰.

4.5. El paper de les associacions, els programes i la societat.

Als experts entrevistats se'ls va preguntar si consideraven que els professionals del sector social i d'altres que es poden veure implicats en aquest vincle, juntament amb la societat, eren conscients d'aquesta relació entre el maltractament animal i la violència interpersonal. Els entrevistats americans consideren que en comparació a fa 25-30 anys la consciència social ha crescut en gran mesura, i que, per regla general tant les associacions, com els programes i, —tot i que en menor mesura— la societat, són conscients d'aquesta problemàtica. No obstant, per la seva banda, els experts espanyols es mostren més escèptics i consideren que encara no s'ha assolit una coneixença global.

Efectivament, encara les associacions i els programes, així com els professionals presenten dissociació, és a dir o actuen sobre les persones o sobre els animals, quan

³⁹ Annex VI: (CE). Bloc XV (Cap. 4.4).

⁴⁰ Annex VI: (CE). Bloc XVI (Cap. 4.4).

no són excloents. Per exemple, per aquest treball es va voler entrevistar als Mossos d'Esquadra però van al·legar que no hi havia molts casos de maltractament animal i violència interpersonal relacionats, quan realment el que succeeix és que hi ha una gran xifra negra. Aquest fet coincideix amb la opinió dels experts, que consideren que uns dels professionals que haurien d'estar més formats en aquest àmbit i menys ho estan, són els policies, fins i tot indicant l'experta entrevistada de la organització Animaturalis, que han tingut experiències negatives en presentar denúncies per maltractament animal, en haver rebut burles. També hem de tenir en compte la opinió de David Dorado, policia local d'Alcorcón, que és conscient, des de dins del cos policial, del desconeixement que existeix vers aquest tema, i no només això sinó que exposa la poca primordialitat que s'atorga als casos de maltractament animal. Michelle K. Welch, fiscal de l'Estat de Virginia, també comenta la sorpresa que sent quan es troba amb policies que no saben quina és l'actuació que han de dur a terme en casos de maltractament animal, i també de maltractament animal vinculat a violència interpersonal⁴¹.

Alhora també comenten que tots els professionals que poden vincular-se en algun moment a aquestes victimitzacions han de conèixer el vincle, ja que podrien actuar com a agents de prevenció en tant que la clau és una detecció a temps del maltractament animal, que ens durà, molt probablement, a d'altres tipus de trastorns, o problemes familiars, etcètera⁴².

Les associacions i programes que han tingut un major pes en la conscienciació vers aquesta problemàtica i alhora uns millors resultats són els programes educatius i els refugis per a dones maltractades en què es permet l'entrada de mascotes. Els programes educatius són la major font de prevenció que posseïm fins ara, ja que la resta de mesures semblen de caire reactiu. Alhora alguns professionals afirmen que seria molt rellevant el que els professionals duguessin a terme informes creuats per

⁴¹ Annex VI: (CE). Bloc XVII (Cap. 4.5).

⁴² Annex VI: (CE). Bloc XVIII (Cap. 4.5).

tal de facilitar la posada en coneixement de les autoritats d'aquestes situacions i alhora una actuació més eficient⁴³.

Quan vam preguntar per noms d'associacions o programes als experts entrevistats, els experts americans no tenien cap problema en esmentar associacions, però fins i tot als professionals espanyols que es dediquen a aquesta temàtica, els va costar esmentar-ne, i el que més recordaven era el més rellevant, que és el programa VioPet. El programa VioPet acull temporalment els animals de dones que han estat víctimes de violència masclista. El programa, durant el 2021, va atendre 1200 trucades, atès a 500 dones, recollit a 157 animals i acordat 900 cases d'acollida. I aquestes trucades van provenir, en un 10% de FCSE, 30% víctimes i 60% serveis socials (Viopet, 2022). Es tracta d'un programa molt rellevant en tant permet l'abandonament de la llar conflictiva abans, al tenir un lloc on portar l'animal de companyia, afavoreix el no retorn i alhora evita la revictimització que suposaria en les víctimes humanes la separació dels seus animals de companyia (Querol, 2022). Resulta estrany que fins i tot els experts en aquesta temàtica no coneguin moltes de les associacions existents tant per la defensa dels animals com cap a les persones, però és probable que això es degui a la deficient publicitat que es fa d'aquests mitjans, que de nou considero que es dona perquè el maltractament animal encara continua sent un problema secundari⁴⁴. Però si això succeeix amb els experts, serà més difícil que la societat i el públic diana d'aquests programes conegui la seva existència, i els efectes d'aquest desconeixement seran catastròfics: es perpetuaran les situacions de violència, es produirà una pèrdua de capacitat d'intervenció, els nivells de xifra negra s'elevaran encara més i tot plegat provocarà un allargament del procés d'atribució de drets als animals que perpetuarà una cultura basada en el no-respecte i minimització de la problemàtica⁴⁵.

Els experts afirmen que és necessària una major publicitat d'aquests casos, i consideren que el mètode més idoni seria emprar els mitjans de comunicació i

⁴³ Annex VI: (CE). Bloc XIX (Cap. 4.5).

⁴⁴ Annex V. Ampliació de l'anàlisi de resultats. Nota 22.

⁴⁵ Annex VI: (CE). Bloc XX (Cap. 4.5).

exposar-los, així com les campanyes de sensibilització. En conclusió, educació. Alhora també hauríem de tenir en compte que el fet de que una conducta tingui unes conseqüències més severes també sol indicar a la societat les prioritats existents, i podria canviar el paradigma⁴⁶.

4.6. Prevenció del maltractament animal i les victimitzacions vinculades.

Pel que fa la prevenció d'aquest fenomen, la majoria de mesures s'adrecen a la educació, en tant veritablement és la manera d'aconseguir el canvi d'una manera més directa ja que hauria de començar des de la infantesa, malgrat que només podem controlar la educació que es rep a les escoles i instituts, i no la informació que els pares proporcionen a la privacitat de la llar. Per aquesta raó també seria interessant proporcionar programes educatius a pares i mares primerencs i, per facilitar la inclusió de tot tipus d'economies familiars i personals, haurien d'estar finançats per l'Estat.

Alhora, tots els experts estan d'acord en que la implementació d'una assignatura en matèria de respecte i benestar animal a les escoles i instituts seria molt idònia i, de fet, la LOMLOE ha incorporat la empatia cap als animals a l'ensenyament obligatori.

Seguidament, la sanció a aquesta conducta hauria de guardar relació amb la seva gravetat. Caldria emprar una metodologia de classificació dels delictes més adequada i fer un registre per part de les FCSE que permeti una millor exhaustivitat al realitzar els estudis.

També seria precisa la educació de tots aquells professionals que ja s'han esmentat, ja que així podria atorgar-se una millor atenció a les necessitats de les víctimes i s'afavoririen les deteccions de casos i les denúncies creuades. Per exemple, informar als veterinaris de la legalitat vigent en matèria de maltractament animal

⁴⁶ Annex VI: (CE). Bloc XXI (Cap. 4.5).

va servir, segons exposa Michelle K. Welch, per tal d'afavorir la participació d'aquest sector en la detecció i control d'aquests casos⁴⁷.

Pel que fa les mesures alternatives a la presó, i a la intervenció a les presons, seria molt recomanable que també s'implementessin programes educatius en aquest sentit, així com programes d'intervenció amb animals, que si bé ja es duen a terme, com sabem és complex que tots els penats puguin optar a tractament (Cutíño, 2015). D'aquesta manera, a més a més de la possibilitat de que gràcies a aquests programes s'evitin futures victimitzacions, pot servir també per millorar habilitats socials de les persones privades de llibertat⁴⁸.

Resulta interessant un fet que van puntualitzar dos dels experts entrevistats, i és que, una mesura de prevenció d'aquesta delinqüència podria ser també el fet de posar microxips als animals, i censar-los als corresponents municipis, així com fer un correcte seguiment de les seves circumstàncies, i això és així perquè una de les problemàtiques que envolta el maltractament animal és també la gran facilitat per disposar dels cadàvers, de manera que el delicte podria no ser descobert, provocant aquest fet un desconeixement de la resta de conductes violentes que pugui estar perpetrant l'assassí de l'animal⁴⁹.

I finalment no podríem acabar aquest apartat sense incidir en els factors estructurals que poden afavorir la producció de delictes, ja que som coneixedors de que les situacions desfavorables poden provocar en les persones actuacions límits, i delictives, tal i com mostraven diverses teories criminològiques com la de la tensió, l'anòmia, el control... i això hauria d'anar acompanyat de pressupostos per part de l'Estat, d'ajudes i recursos als sectors desafavorits⁵⁰.

⁴⁷ Annex VI: (CE). Bloc XXII (Cap. 4.6).

⁴⁸ Annex VI: (CE). Bloc XXIII (Cap. 4.6).

⁴⁹ Annex VI: (CE). Bloc XXIV (Cap. 4.6).

⁵⁰ Annex VI: (CE). Bloc XXV (Cap. 4.6).

5. CONCLUSIONS.

Ha quedat palès que el maltractament animal està estretament relacionat amb diverses victimitzacions interpersonals. Aquest fet continua passant desapercebut degut a l'encara existent desconeixement i escepticisme cap a aquest vincle, sovint envoltat d'un aura sentimental al estar 'dirigit', sobre tot, per persones amants dels animals, col·lectiu molt desacreditat, i criticat al considerar-se que "es preocupen més pels animals que per les persones". Cal abandonar aquesta creença dicotòmica persones-animals ja que la criminologia exposa que la delinqüència respon a múltiples factors, que sovint s'entrellacen entre sí, i la millor manera de fer-hi front és actuar a nivell estructural, i dins aquest nivell no considero que s'hagin de fer distincions entre espècies, ja que això només portarà a més desigualtat i a la perpetuació de l'existència d'estratificacions socials en nivells d'importància, que de nou també es veuran reflectides en l'àmbit delinqüencial.

Si bé hem pogut veure que la violència gradual no es donarà en tots els casos, s'ha de tenir en compte aquest vincle ocultat per la xifra negra, ja que sí que es requerirà d'una actuació en aquells casos en què es doni, i alhora no s'han d'ignorar la resta de victimitzacions vinculades amb aquest fenomen. Tanmateix, seria pertinent atendre especialment a aquelles conductes que els professionals van indicar com de més risc.

Finalment és precís senyalar que malgrat haver tingut limitacions en quant a possibilitats de realització d'entrevistes, finalment, tots els professionals i, especialment, les entrevistes amb Michelle K. Welch i David Dorado, han estat especialment enriquidores donat que la seva professió està directament enfocada a l'atenció a la víctima i han expressat anècdotes i informació de caire molt rellevant per aquest treball, així com demostrat les carències educatives de professionals vers el tema que tractem.

Per acabar, senzillament m'agradaria exposar la següent cavil·lació d'Ascione, que convida a la reflexió vers les prioritats humanes:

Although vandalism may represent costly and psychologically significant destructiveness (Goldstein, 1996), smashed wind-shields and graffitied walls do not feel pain or cry out when they are damaged. Animals, however, do express their distress when they have been abused, and their distress calls out for attention. (Ascione, 2001, p. 11).

6. BIBLIOGRAFIA.

American Society for the Prevention of Cruelty to Animals (ASPCA). (2022). Helping People and Pets. Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://www.aspca.org/helping-people-pets>.

Animal Legal Defense Fund. (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://aldf.org>.

Animanaturalis (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://www.animanaturalis.org/es>.

Arana, L. (2020). *Tercera edad y animales, ¿el binomio perfecto?* Consultat 2 de desembre de 2021. Disponible en: <https://acortar.link/XOUBI2>.

Arluke, A., Levin, J., Luke, C., i Ascione, F. (1999). The relationship of animal abuse to violence and other forms of antisocial behavior. *Journal of Interpersonal Violence*, 14(9), 963-975.

Ascione, F. (2001). Animal abuse and youth violence. *Juvenile Justice Bulletin*.

Ascione, F. R. (1997). Battered women's reports of their partners' and their children's cruelty to animals. *Journal of Emotional Abuse*, 1(1), 119-133. DOI: 10.1300/J135v01n01_06.

Asociación APADEVI. (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://www.asociacionapadevi.com>.

Asociación Feel. (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://asociacionfeel.org>.

Bernúz Beneitez, M. J. (2015). El maltrato animal como violencia doméstica y de género. Un análisis sobre las víctimas. *Revista de Victimología*, (2), 97-123. https://zaguan.unizar.es/record/61918/files/texto_completo.pdf.

Chan, H. C. O., i Wong, R. W. (2019). Childhood and adolescent animal cruelty and subsequent interpersonal violence in adulthood: A review of the literature. *Aggression and violent behavior*, 48, 83-93. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2019.08.007>.

Cátedra Animales y Sociedad (2022). Misión. Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://catedraanimalesysociedad.org>.

Coordinadora de Profesionales por la Prevención de Abusos (CoPPA). (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://coppaprevencion.org>.

Cutiño, S. (2015). Algunos datos sobre la realidad del tratamiento en las prisiones españolas. *Revista electrónica deficiencia penal y criminología*, 17(11). <http://criminet.ugr.es/recpc/17/recpc17-11.pdf>.

Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Protecció dels Animals.

DeGue, S., i DiLillo, D. (2009). Is animal cruelty a “red flag” for family violence? Investigating co-occurring violence toward children, partners, and pets. *Journal of Interpersonal Violence*, 24(6), 1036-1056. DOI:[10.1177/0886260508319362](https://doi.org/10.1177/0886260508319362).

Flynn, C. (2000). Battered women and their animal companions: Symbolic interaction between human and nonhuman animals. *Society & Animals*, 8(2), 99-127. DOI:[10.1163/156853000511032](https://doi.org/10.1163/156853000511032).

Flynn, C. (2001). Acknowledging the "Zoological connection": A sociological analysis of animal cruelty. *Society & Animals*, 9(1), 71-87. DOI: [10.1163/156853001300109008](https://doi.org/10.1163/156853001300109008).

Holoyda, B. J., I Newman, W. J. (2016). Childhood animal cruelty, bestiality, and the link to adult interpersonal violence. *International journal of law and psychiatry*, 47, 129-135. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijlp.2016.02.017>.

Igualdad animal. (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://igualdadanimal.org>.

Institute for Human Animal Connection (2022). About us. Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://socialwork.du.edu/humananimalconnection/about-institute-human-animal-connection>.

Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.

McDonald, S. E., Collins, E. A., Nicotera, N., Hageman, T. O., Ascione, F. R., Williams, J. H., i Graham-Bermann, S. A. (2015). Children's experiences of companion animal maltreatment in households characterized by intimate partner violence. *Child Abuse & Neglect*, 50, 116-127. DOI: [10.1016/j.chiabu.2015.10.005](https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2015.10.005)

National Coalition against Domestic Violence. (2022). About us. Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://ncadv.org/about-us>.

Observatorio de Violencia Hacia los Animales. (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://www.observatorioviolencia.com>.

Onyskiw, J.E. (2007). The link between family violence and cruelty to family pets. *Journal of Emotional Abuse*, 7(3), 7-30. <https://doi.org/10.1080/10926798.2007.10766830>.

Querol i Viñas, N., Company Fernández, A. i Soria Verde, M. A. (2021). *Violencia contra los animales: relevancia en la investigación criminal y la delincuencia violenta*. Pirámide.

Querol, N. (2008). Violencia Hacia Animales por Menores... ¿Cosas de Niños? *Bioetica & Derecho*, 13(12). Disponible a: <https://www.redalyc.org/pdf/783/78339713005.pdf>.

Ramírez Barreto (traductora), A. C. (2016). ¿Hay progresión desde el abuso a animales hasta la violencia interhumana? Piers Beirne. *Devenires*, 17(33), 241-275. Disponible a: <https://devenires.umich.mx/devenires/index.php/devenires/article/view/259>.

Sheltering Animals And Families Together (SAF-T Program). (2022). Consultat el 12 d'abril de 2022. Disponible a: <https://saftprogram.org>.

Vela, J. (2022). A través del programa VioPet s'intenta evitar la mala praxis institucional en el circuit dels protocols i recursos d'emergència. Recuperat el dia 13 d'abril de 2022. Disponible a: <https://xarxanet.org/social/noticies/nuria-querol-revictimitzacio-tambe-es-separar-les-supervivents-de-violencia>.

VioPet. (2022). *Resultados del primer año de puesta en marcha*. Recuperat el 13 d'abril de 2022 de <https://www.viopet.es/resultados/>.

Vrečko, I. (2019). Criminological aspects of animal abuse: A review study. *Kriminologija & socijalna integracija: časopis za kriminologiju, penologiju i poremećaje u ponašanju*, 27(1), 84-99. DOI: <https://doi.org/10.31299/ksi.27.1.4>

Wood, D. S., Weber, C. V., I Ascione, F. R. (1997). The abuse of animals and domestic violence: A national survey of shelters for women who are battered. *Society & Animals*, 5(3), 205-218. Disponible a: <https://www.animalsandsociety.org/wp-content/uploads/2015/10/ascione.pdf>.

7. ANNEX I: OBJECTIUS D'APLICACIÓ.

Nota 1:

Objectius d'aplicació.

Objectius d'aplicació:

- Proposar, estudiar i avaluar plans de prevenció primària, secundària i terciària.
- Crear programes de rehabilitació adients per a les persones privades de llibertat per haver comès un delictes de maltractament animal.
- Assegurar l'existència de treballs en benefici de la comunitat que s'adeqüin a la necessària rehabilitació d'aquests actors.
- Proporcionar l'assistència psicològica necessària per tal d'obtenir una rehabilitació i reinserció integrals.
- Proposar la integració de l'estudi d'aquest tòpic al currículum de graus universitaris com el de criminologia o psicologia.
- Sensibilitzar la població de la rellevància que té identificar a les persones que cometen aquests delictes i actuar des d'un punt de vista preventiu.

Aquests objectius d'aplicació es correspondrien amb una segona part pràctica del treball que no s'arribarà a fer en aquesta fase atès les limitacions objectives de recursos i temps, de manera que el present TFG es circumscriu a una recerca sobre aquest tòpic rellevant en criminologia, i aquest apartat s'exposarà a mode de pinzellades, les quals podrien tenir continuïtat en una eventual recerca de màster o doctorat, o bé en successius estudis que es poguessin fer en el futur.

8. ANNEX II. AMPLIACIONS DEL MARC TEÒRIC.

Nota 2:

No analitzarem aquest Decret en profunditat doncs ens centrarem més en la legislació penal ja que, malgrat que l'administrativa sembli una legislació bastant complerta en matèria de protecció cap als animals, es tracta d'un decret que mai no es va desenvolupar per un reglament, així doncs va esdevenir una llei obsoleta que provoca inseguretat jurídica (Querol et al., 2021). Alhora hi ha autors que indiquen que, més enllà de la ineficàcia que la creació d'aquest Decret ha esdevingut, la regulació a nivell administratiu en aquest àmbit deixa molt a desitjar ja que fins i tot el nivell de protecció és diferent si canviem de normativa, i més encara tenint en compte que arrel de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases del règim local, en els articles 25 i 26 s'habilita als municipis per a regular qüestions relatives a la tinença d'animals, de manera que tot això deixa palès la inseguretat jurídica vers aquest àmbit i la necessitat d'harmonització i unificació pel que fa a aquesta matèria dins l'ordenament espanyol. (Querol et al., 2021).

Nota 3:

Així ho veuen també d'altres autors en l'àmbit internacional: “It has been suggested that the maltreatment of companion animals should also be considered household violence, as the vast majority of pet owners see their animals as ‘members of the family’” (Lacroix, 1999, citat a Chan, i Wong, 2019, p. 11).

Nota 4:

A mode d'exemple es proposa en molts casos, un estudi dut a terme per Kendall i altres al 2006 en què es va demostrar que les persones que viuen a entorns rurals solen tenir una sensibilitat inferior cap als animals que les persones que viuen a entorns urbanitzats (Querol, et al., 2021, p. 30).

Nota 5:

Quan els individus intenten fer fora aquesta frustració, és a dir, eliminar-la, tendeixen a projectar la seva frustració en forma d'enuig cap a d'altres persones; i en cas del maltractament animal, aquesta frustració es traslladarà cap als animals, ja que en gran mesura són vistos com a éssers més dèbils (Chan, i Wong, 2019), i també perquè els serveixen per protegir-se de sensacions negatives com por i humiliació, permetent-los recobrar autoconfiança i autoestima. (Merz-Perez i Heide, 2004. Citats a Chan, i Wong, 2019).

Nota 6:

“Els animals i les dones, així com els nens, en tots els tres casos són objectes més dèbils i són normalment els objectes que s'empren per alliberar la frustració” (Vrecko, 2019, p. 90).

Nota 7:

Out of their 354 serial murder cases analyzed, offenders in 75 cases (21%) were reported to have a history of committing acts of childhood animal cruelty. After a series of violent acts against animals, these offenders gradually increased their amount of destruction, which ultimately resulting in the violence perpetrated against human victims to gratify their urge to vent their repressed frustration and humiliation. In fact, the torture and abuse of animals as a child were presumed to be their precursory activities for future violence against humans (Lockwood i Church, 1998; Lockwood i Hodge, 1998; Wright i Hensley, 2003 citats a Chan, i Wong, 2019, p. 18).

Nota 8:

“More specifically, 70% of those who abused animals also committed at least one offense, where this was true for only 22% of the control participants” . (Arluke et al., 1999, p. 968).

Nota 9:

D'aquesta manera els autors conclouen l'estudi perplexos ja que no comprenen per què tants investigadors fan tanta esmena a aquesta teoria si s'ha pogut comprovar que no es dona en la pràctica, i arriben a la conclusió de que potser succeeix això perquè molts defensors dels animals estan emprant la hipòtesi de la graduació per a cridar l'atenció de la gent, i així aconseguir el seu objectiu de conscienciar sobre la gran problemàtica que suposa el maltractament animal. Però malgrat que la teoria de la graduació hagi estat desestimada per alguns estudis, és necessari tenir en compte aquells casos en què els propis perpetradors expliquen que primer van començar assassinant animals i després la seva violència va escalar. Alhora, el maltractament animal pot relacionar-se amb molts tipus de victimitzacions. Però en tot cas, el maltractament animal té transcendència en sí mateix, com a comportament reprovable *per se*.

També hi ha autors que, tenint en compte aquesta dicotomia de la fiabilitat o no d'aquesta teoria, expressen que la millor metodologia per realment poder donar resposta a aquesta qüestió seria l'anàlisi longitudinal, metodologia de la qual hi ha una gran mancança i que permetria analitzar en major mesura totes les qüestions que aquí estem tractant, a més a més de que s'ha de tenir en compte la xifra negra (Ramírez (traductora), 2016).

Alhora els autors critiquen el fet de que sempre es consideri que la hipòtesi de la graduació es dona d'animals a persones, afirmant que també és interessant analitzar el fet de que pot donar-se una graduació de persones a animals, en què el tret important és el vincle entre el victimari i els dos tipus de víctimes:

The child who tortures his own puppy may have already been violent toward fellow children who are more distant or strange to him than his own dog. The family pet or even that of a neighbor, after all, may be regarded as more "human" than a strange person. Thus, there may be some sort of graduation – not necessarily from animals to people, but from remote to intimate targets. (Arluke et al., 1999, p. 971).

Nota 10:

Violència cap als animals i radicalització violenta.

És interessant també conèixer el vincle que alguns estudiosos realitzen entre la crueltat animal i la radicalització violenta, en tant, s'expressa que aquelles persones que duen a terme atemptats contra la vida de persones sovint posseeixen antecedents de crueltat i maltractament animal (Querol, et al., 2021). Aquestes afirmacions podrien relacionar-se amb el que la teoria de la violència gradual/progressió assenyalava.

Es vincula el maltractament animal amb el terrorisme per dues raons més. En primer lloc, el fet de que s'ha comprovat que sovint financen el seu material i la seva activitat criminal mitjançant el comerç il·legal de marfil, entre d'altres (Querol et al., 2021). I per una altra banda el fet de que els animals s'empren també per tal d'executar atemptats, és a dir, se'ls lliguen artefactes explosius al cos i els fan detonar al lloc desitjat en tant “els animals no s'aprecien com una amenaça potencial en un primer moment” (Querol et al., 2021, p. 114).

Un informe del Equipo de Asesoramiento Conjunto de Contraterrorismo, col·laboradores del Centro Nacional de Lucha contra el Terrorismo, el Departamento de Seguridad Nacional y el FBI han advertido oficialmente sobre la vinculación entre el terrorismo y la violència animal” (Querol, et al., 2021, p. 107). Aquest informe va deixar palès que tant els assassins en massa com els terroristes duen a terme actes que podem considerar de risc, i entre aquests es troba el maltractament animal, ja que es considera com una “agresión experimental y este comportamiento permite al sujeto ponderar su capacidad para participar en una futura acción violenta (Querol et al., 2021, p. 107).

Nota 11:

Cal a dir que si bé els estudis que s'han realitzat són molt interessants i aporten molta informació per tal de veure que efectivament el maltractament animal es vincula de moltes maneres amb les relacions interpersonals, gairebé tots els autors indiquen moltes limitacions i les més comunes són el fet de que no hi ha estudis longitudinals, el fet de que les mostres són petites i no permeten la extrapolació i que en molts casos no s'empren grups de comparació, fet que resta credibilitat als estudis. No obstant, seria contraproduent el fet de no tenir en compte aquests resultats o fins i tot atrevir-se a exposar que aquest vincle entre el maltractament animal i la violència interpersonal no existeix en base a aquestes limitacions, ja que deixant de banda aquests resultats l'únic que s'aconsegueix és que no es tracti, ni previngui, ni solucioni cap de les problemàtiques que aquí s'estan exposant, ja que malgrat que es donin a una part de la població 'petita' atenent a aquests estudis, i que degut a la manca de dades no puguem extrapol·lar els resultats, les dades reflecteixen un problema real que les pertinents mostres estan patint, i aquestes persones afectades necessiten d'una intervenció, i la societat en general d'una prevenció, i per tant d'un coneixement general d'aquest paradigma.

Nota 12:

Un exemple plausible és aquesta declaració d'un nen de 8 anys: "The dog got hurt because dad kept kicking and kicking my dog. He didn't kill any pets until we got to shelter. When we went by there, my bird was gone. (Boy, Age 8)" (McDonald, et al., 2015, p. 121).

Nota 13:

En la mateixa línia, a un altre estudi aquest cop dut a terme al 2007, Ascione va comparar els informes de dones en refugis de violència domèstica, tenint una mostra de 101 dones, juntament amb una mostra d'una comunitat no maltractada formada per 120 dones. Els resultats van mostrar que les dones que es trobaven als refugis tenien 11 vegades més probabilitat d'afirmar que la seva parella havia ferit o assassinat el seu animal de companyia amb un 54% front el 5% i tenien alhora 4

cops més possibilitats d'indicar que la seva parella havia amenaçat l'animal, en front al grup de comparació, amb un 53.5% vers un 12.5% (DeGue i DiLillo, 2009).

Nota 14:

De la mateixa manera, molts autors expressen el seu neguit de que el maltractament animal es dugui a terme per part de nens, ja que fan un paral·lelisme entre el fet de que els nens i adolescents maltractin els animals i un 'camp d'entrenament' (Veevers, 1985, citat a Chan i Wong, 2019). És a dir, consideren que el fet de maltractar els animals és un període d'entrenament que pot servir per a dur a terme actes de violència cap a les persones, havent trencat prèviament les barreres morals, i per tant, actuant amb més decisió i experiència amb les seves víctimes humanes, tal i com Merz-Perez i Heide van analitzar al seu estudi al 2004:

With their interview of 45 violent and 45 nonviolent offenders incarcerated in a Florida maximum security prison, noted that the methods used by the violent offenders to abuse animals as children were closely resembled the methods that they later adopted to commit offenses against human victims (Chan i Wong, 2019, p. 15).

Ascione en un estudi que va realitzar sobre l'abús animal dut a terme per nens i adolescents, va adonar-se'n de que, efectivament, els pares en molts casos desconeixen completament o infravaloren les conductes que els seus fills/tutoritzats poden estar duent a terme. Això es va poder apreciar mitjançant la comparació dels autoinformes dels nens i els autoinformes dels pares, en què se'ls preguntava per la conducta d'aquests:

Boys self- reporting this behavior at 3.8 times the rate of parents/guardians and girls at 7.6 times the parent/guardian rate. Similar underestimates appear for two other CD symptoms, vandalism and firesetting, that may often be covert and, therefore, unknown to or undetected by parents or guardians (Ascione, 2001, p. 3).

Nota 15:

En aquest sentit trobem un estudi dut a terme per DeVinew, Dickert i Lockwood en què van analitzar llars en què hi vivien animals de companyia i en què es produïa abús infantil, obtenint com a resultats que en el 60% d'aquestes famílies, els animals de companyia eren també abusats o descuidats. Alhora s'exposa que l'abús animal era més alt, en un 88% en aquelles famílies en què els nens eren abusats físicament respecte a les famílies en què el maltractament infantil s'exercia d'altres modes (Ascione, 2001).

Nota 16:

Per aquesta mateixa raó hi ha molts estudis que han volgut fer una recerca de les repercussions a nivell cognitiu i emocional que aquest fet provocarà en els nens. Normalment el neguit més important vers aquest tema és l'angoixa de que els nens puguin arribar a imitar aquestes conductes realitzades per les persones més properes a ell. Tanmateix, Ascione comenta que el maltractament cap als animals per part dels nens també pot donar-se com un mode de venjar-se del seu pare maltractador, d'aquesta manera recomana als terapeutes que abans d'iniciar teràpies que involucrin animals, estudiïn si el nen ha viscut mai algun tipus de violència (Ascione, 1997).

Nota 17:

També hi haurà situacions de violència cap als animals dutes a terme per nens sense cap situació de violència a casa, fet que cal no ignorar perquè el maltractament cap als animals va ser inclòs com a símptoma del trastorn de desviació de conducta segons el DSM-V.

Nota 18:

Això té sentit ja que d'aquí se'n deriva el fonament de la correlació entre la violència cap als animals i la interpersonal, en el sentit que els animals són considerats també com a inferiors per part de la societat en general i són éssers més vulnerables, fet que amb les dones també ha succeït al llarg de la història,

fomentant-se una cultura patriarcal que encara avui està mostrant els estralls de la seva instauració, en què durant molts anys, i encara a famílies amb ideologia masclista, el poder disciplinari es troba, única i exclusivament, en mans de l'home. I a tot això hem de sumar-li ara que aquest poder disciplinari, aquesta capacitat d'imposar càstigs, en la majoria de casos desmesurats cap a les dones i els fills, s'agreuja quan també es realitza mitjançant el maltractament animal, per tot el que hem esmentat (Bernúz, 2015).

Finalment per acabar és precís esmentar que és obvi que no tots els nens i adolescents que siguin exposats a violència domèstica i a violència cap als animals, seguiran la mateixa direcció cap a la vida adulta, sinó que afortunadament hi ha persones que aconsegueixen fer front a l'adversitat que han patit amb les seves experiències i d'aquesta manera fins i tot es converteixen en individus més resilients i adaptables (Chan i Wong, 2019).

Nota 19:

“Además del predominio de los hombres en la comisión de abuso animal por parte de adultos, todo indica que, entre niños y adolescentes, también los jóvenes varones cometen abuso animal más frecuentemente que las jóvenes mujeres” (Barreto, 2016, p. 248).

Pel que fa a l'afirmació d'aquesta última cita, Flynn comenta a un dels seus estudis, el seu desconcert, ja que comentava que si bé la gran majoria d'estudis s'han centrat en l'abús animal comès per nens i adolescents, la realitat indica que la gran majoria de perpetradors són joves adults. L'estudi D'Arluke i Luke al 1997 mostrava que el 27% dels delinqüents eren adolescents, però el 56% estaven per sota dels 30 anys: “Thus, not unlike other criminal behavior, late adolescence and early adulthood are common times for the perpetration of animal cruelty” (Flynn, 2001, p.75).

Alhora hi ha d'altres estudis que han trobat una correlació entre la freqüència que els pares van utilitzar el càstig corporal amb els fills i la perpetració d'abús animal per part d'aquests, repetint-se el patró a l'alça (Ascione, 2001).

9. ANNEX III: MOSTRA ESTRATÈGICA.

Clifton Flynn: especialista en la interacció humà-animal i en la relació entre l'abús animal i la violència domèstica. Ha estat professor de sociologia, justícia criminal i d'estudis de dones a la Universitat de Carolina del Sud i ha realitzat nombrosos estudis i investigacions relacionats amb l'objecte d'estudi del present treball.

Cristina Ibáñez: coordinadora a Barcelona d'AnimaNaturalis Internacional, una organització no governamental que treballa per a la defensa dels animals, i busca evitar el seu patiment.

Frank Ascione: professor i catedràtic a la universitat de Denver. Director executiu de l'institut de connexió humà-animal. Llicenciat a psicologia per la Universitat de Georgetown, i autor de nombrosos articles sobre el desenvolupament de comportament antisocial i prosocial en nens i també sobre la relació entre la violència cap als animals i la violència interpersonal.

David Dorado: criminòleg, perfilador criminal i policia local d'Alcorcón (Madrid).

Michelle K Welch: fiscal general adjunt sènior a l'oficina del fiscal general de Virgínia. És directora de la Unitat de Dret Animal de la Fiscalia General.

Carmen Jordá: psicòloga i directora del grau en criminologia a la Universitat Camilo José Cela.

10. ANNEX IV: GUIÓ D'ENTREVISTA.

Guió d'entrevistes (català).

1. Quines victimitzacions poden arribar a relacionar-se d'alguna manera amb el maltractament animal? (PIC 1).
Per què es relacionen?
2. Quins són els fenòmens que afavoreixen la existència d'aquestes relacions? (PIC 1).
3. Quines motivacions poden tenir les persones que maltracten animals? (PIC 1).
4. Quins efectes pot tenir el maltractament animal en els diferents agents que intervenen en una victimització? (PIC1)
5. Què opina de la teoria de la violència gradual? Considera que es dona? Per què? (PIC 2).
6. Quins efectes creu que el maltractament animal pot tenir en el delinqüent i per què? (PIC 2).

I què me'n diu de la insensibilització, considera que es pot donar?

7. Existeixen factors que poden afavorir la transició del maltractament animal a la violència interpersonal? (PIC 2).
Quins són? Per què considera que afavoreixen aquesta transició?
8. Què és el que més neguit crea respecte d'un nen que maltracta animals? (PIC3).
Per què és el que més preocupa?

9. Quines troballes podrien observar-se del comportament negatiu d'un nen vers els animals? (PIC 3).
10. Per quines raons una persona pot iniciar-se en el maltractament animal? (PIC 3).
11. A quina etapa de la vida considera que és més probable que una persona s'iniciï en aquestes pràctiques? (PIC 3).
12. A la literatura científica existeix una contraposició entre la teoria de la violència gradual i la teoria de la desviació generalitzada, té vostè una opinió al respecte? (PIC 3).
13. Quines característiques considera associades a una persona que maltracta els animals? (PIC 3). Per què?
- I al contrari, quines característiques considera associades a una persona que respecta els animals? Per què?
14. Quins serien els senyals d'alerta més fiables vers la violència cap a les persones? (PIC 3).
- I el maltractament cap als animals, considera que també en seria una?
15. Què poden fer la societat i les respectives famílies al trobar-se un cas de maltractament animal? (PIC 3).
16. La literatura científica no arriba a un consens respecte de la perfilació criminal dels delinqüents que maltracten animals, quina és la seva opinió al respecte? (PIC 3).

17. Què seria necessari per poder arribar a una correcta perfilació criminal?
(PIC 3).
18. A què es pot deure el desistiment en delictes com aquest? (PIC 4).
19. Per què hi ha persones que no arriben a aquest desistiment? (PIC 4).
20. Com poden la societat i les famílies afavorir el desistiment? (PIC 4).
21. Com explicaria els casos de persones que duen a terme violència interpersonal però que respecten i estimen els animals? (PIC 5).
22. Podria esmentar alguns programes o associacions d'ajuda a víctimes de violència de gènere o domèstica que contemplin la problemàtica i les relacions amb el maltractament animal? Quin funcionament tenen? Considera que són efectius? Per què? (PIC 6).
23. Considera que, en general, les associacions i professionals del sector social són conscients d'aquestes relacions? (PIC 6) Per què?
24. Quins són els professionals que haurien de saber d'aquesta relació i que considera que menys en saben? (PIC 6).
I què en pensa de la policia, coneix aquesta relació?
25. Quins tipus d'associacions o programes considera que serien imprescindibles en la prevenció d'aquesta problemàtica? Per què? (PIC 6).
26. Quines conseqüències pot tenir el fet de que els professionals i les associacions desconeguin aquest vincle? (PIC 6).
27. Quins tipus de millores considera que s'han de dur a terme a la societat envers aquest àmbit? (PIC 6).

28. Què opina de la legislació en matèria penal del maltractament animal? (PIC 7).

Podria expressar el per què?

29. Quins considera que haurien de ser els animals protegits per part de la legislació penal? (PIC 7).

I dels que queden exclosos, què en pensa?

30. Quines millores considera que podrien establir-se? (PIC 7).

31. Considera que la societat coneix aquests vincles entre la violència cap als animals i la violència interpersonal? (PIC 8).

A què considera que es deu aquest desconeixement o incredulitat?

32. Quina estratègia seria necessària per tal d'informar de manera global a la població sobre aquesta relació? (PIC 8).

33. Quines conseqüències pot tenir el fet de que la societat desconegui aquest vincle? (PIC 8).

34. De quina manera considera vostè que la gent actualment pot assolir el coneixement dels vincles entre la violència cap als animals i la violència interpersonal? (PIC 9).

Com creu vostè que la gent hauria d'assolir aquest coneixement?

35. Quins són els diferents papers que pot arribar a tenir una mascota durant el període de victimització de les diverses víctimes? (PIC 10).

36. Considera que podria provocar l'endarreriment de l'abandó d'aquesta victimització arrel del vincle amb la víctima?

37. Quines serien les claus en el tractament de la víctima de violència de gènere o domèstica en què s'ha emprat com a instrument el maltractament animal? (PIC 10).
38. Per què creu que alguns estudis vers aquesta temàtica no són tinguts en compte per part de la població en general? (PIC 11).
39. Quina millora hauria de produir-se a l'hora de realitzar aquests estudis? (PIC 11).
40. Quin considera que és el grau d'importància que la societat atorga a aquests tipus de victimitzacions relacionades amb el maltractament animal? (PIC 12).
41. Considera que es comprenen els discursos d'aquest tipus de víctimes? (PIC 12).
- Per exemple, què considera que podria pensar una gran part de la població al saber que una dona endarrereix l'abandonament de la relació d'abús per no voler deixar la mascota a casa amb el maltractador?
42. Què faria falta per tal que els discursos de les víctimes inferissin en la societat? (PIC 12).
- I, per exemple, pensa que caldria un nombre major de persones afectades?
43. Podria esmentar-me algunes mesures de prevenció que actualment es duguin a terme en aquest àmbit? (PIC 13).
- Considera que aquestes són adients?
- No li semblen més de caire reactiu que preventiu?
44. Què en pensa de la instauració d'assignatures en matèria de sensibilitat cap als animals a les escoles i instituts? (PIC 13).

45. Hi ha algun sector professional o àmbit en què consideri que caldria especialment formar experts en aquesta matèria per tal d'afavorir la prevenció? (PIC 13).

I els professionals de la salut animal, considera que haurien de formar-se?

I a les presons, considera que hi cal algun canvi?

46. Què faria falta per tal d'instaurar mesures de prevenció veritablement significatives? (PIC 13).

Guió d'entrevistes (anglès).

Es va adaptar l'entrevista excloent les preguntes relatives a la legislació penal espanyola, ja que era probable que no en fossin coneixedors al ser ciutadans dels Estats Units, i es va afegir una pregunta que pretenia conèixer com, segons la seva opinió, haurien d'ésser castigats els delictes de maltractament animal.

Questions:

1. What kind of victimizations can be related in some way to animal abuse? (PIC1).

Why are they related?

2. What are the phenomena that favor the existence of these relationships? (PIC1).

3. What motivations can people who mistreat animals have? (PIC 1).

4. What effects can animal abuse have on the different agents involved in a victimization? (PIC1)

5. What do you think about the theory of gradual violence? Do you think it happens? Why? (PIC 2).

6. What effects do you think animal abuse can have on the offender and why? (PIC 2). And what about desensitization, do you think it can happen?
7. Are there factors that can favor the transition from animal abuse to interpersonal violence? (PIC 2). Which are them? Why do you think they favor this transition?
8. What is the most disturbing thing about a child who mistreats animals? Why is it the most worrying? (PIC3).
9. What findings might be observed from a child's negative behavior toward animals? (PIC 3).
10. For what reasons can a person get started in animal abuse? (PIC 3).
11. At what stage in life do you think a person is more likely to get started in these practices? (PIC 3).
12. In the scientific literature there is a contrast between the theory of gradual violence and the theory of generalized deviation, do you have an opinion on this? (PIC 3).
13. What characteristics do you consider associated with a person who mistreats animals? (PIC 3). Why?
14. And on the contrary, what characteristics do you consider associated with a person who respects animals? Why?
15. What would be the most reliable warning signs of violence against people? (PIC 3). And the mistreatment of animals, do you think that would also be one?

16. What can society and their respective families do when encountering a case of animal abuse? (PIC 3).
17. The scientific literature does not reach a consensus regarding the criminal profiling of criminals who mistreat animals, what is your opinion on this? (PIC 3).
18. What would be necessary to arrive at a correct criminal profiling? (PIC 3).
19. What can be the reason for desisting in committing crimes like this? (PIC 4).
20. Why are there people who do not reach that desistance? (PIC 4).
21. How can society and families encourage desistance? (PIC 4).
22. How would you explain the cases of people who commit interpersonal violence but who respect and love animals? (PIC 5).
23. Could you mention some programs or associations to help victims of gender or domestic violence that address the problem and relationships with animal abuse? How do they work? Do you think they are effective? Why? (PIC 6).
24. Do you think that, in general, associations and professionals in the social sector are aware of these relationships? (PIC 6) Why?
25. Who are the professionals who should know about this relationship and who do you think know the least? (PIC 6). And what do you think of the police, do you think they know about this relationship?
26. What kind of associations or programs do you consider to be essential in preventing this problem? Why? (PIC 6).

27. What are the consequences of professionals and associations being unaware of this link? (PIC 6).
28. What kind of improvements do you think should be made in society towards this area? (PIC 6).
29. (PIC 7 more or less) -> How do you think animal abuse should be punished?
30. Do you think that society is aware of these links between violence against animals and interpersonal violence? (PIC 8). What do you think this ignorance or disbelief is due to?
31. What strategy would be needed to inform the public about this relationship? (PIC 8).
32. What are the consequences of society ignoring this link? (PIC 8).
33. How do you think people today can learn about the links between violence toward animals and interpersonal violence? (PIC 9). How do you think people should achieve this knowledge?
34. What are the different roles that a pet can play during the victimization period of the various victims? (PIC 10). Do you think it could cause a delay in the abandonment of this victimization as a result of the bond with the victim?
35. What would be the keys in the treatment of the victim of gender or domestic violence in which animal abuse has been used as an instrument? (PIC 10).
36. Why do you think that some studies on this subject are not taken into account by the general population? (PIC 11).

37. What improvements should be made to these studies? (PIC 11).
38. What do you think is the degree of importance that society gives to this type of victimization related to animal abuse? (PIC 12).
39. Do you think that the speeches of these victims are understood? (PIC 12).
For example, what do you think a large part of the population might think when knowing that a woman delayed leaving the abusive relationship because she does not want to leave the pet at home with the abuser?
40. What would it take for the speeches of the victims to infer in society? (PIC 12).
And, for example, do you think a larger number of affected people would be necessary?
41. Could you mention some prevention measures that are currently being carried out in this area? (PIC 13). Do you think these are appropriate? Don't you think it's more reactive than preventive?
42. What do you think of the establishment of subjects on sensitivity towards animals in schools and institutes? (PIC 13).
43. Is there any professional sector or area in which you consider that experts in this field should be especially trained to promote prevention? (PIC 13)
And the animal health professionals, do you think they should be trained?
And in prisons, do you consider that some change is needed?
44. What would it take to put in place truly meaningful prevention measures? (PIC 13).

11. ANNEX V: AMPLIACIÓ DE RESULTATS.

Nota 20:

Si pensem en el nostre país, Espanya, en quins aspectes podríem dir que s'està afavorint la violència? Sembla coherent pensar que el fet de que una part de la societat continuï recolzant la tauromàquia, la caça il·legal, els cirks amb animals salvatges, l'odi cap a les persones LGTBIQ, el llenguatge malsonant, els delictes d'odi als esports, el racisme, la violència cap a la dona, el masclisme, entre d'altres. I sembla lògic pensar que si encara existeixen desigualtats que afecten les persones, haurem d'esperar molt de temps fins que s'erradiquin les conductes violentes cap als animals, en tant vivim a una societat antropocèntrica, i tot això plegat indica que el cercle de la violència està lluny de desaparèixer, i que conductes com les que estem tractant en el present treball, es repetiran.

En la mateixa línia, i relacionat amb la teoria de la desorganització social, és precís que les persones puguin desenvolupar una vida plena i de qualitat, respectant-se tots els seus drets constitucionals tenint en compte que això pot afavorir a una disminució de la delinqüència al evitar-se tensions com les que assenyala la teoria de l'anòmia.

Nota 21:

I ahora és precís assenyalar, que també hi ha persones que malgrat no haver viscut cap situació traumàtica, desfavorable, ni tenir un trastorn psicològic, duen a terme conductes malvades. Són interessants aquests aspectes ja que a la literatura científica no se'n fa menció, potser perquè ja és lògic pensar que aquesta conducta pot ser pròpia de l'experimentació natural dels infants i perquè sempre es busca una visió positivista del comportament humà, però esmentar-les considero que atorga credibilitat a l'estudi en tant es contemplen totes les opcions.

Nota 22:

S'ha volgut fer un recull d'aquelles associacions i programes més importants tant a nivell Estatal com als Estats Units per tal de que es pugui conèixer la seva activitat i participar així en la seva publicitat, malgrat i que com podran observar, és perceptible un alt nivell de dissociació entre les organitzacions, en tant hi ha poques que s'ocupin tant dels animals com dels humans, fet que pot resultar problemàtic en tant queden encoberts molts factors a tenir en compte.

Programes, associacions, organitzacions a Estats Units:

National Coalition against Domestic Violence 	Es tracta d'una organització que a més a més de difondre informació sobre la violència domèstica per tal de conscienciar a la societat, ofereix programes per al tractament d'aquestes víctimes, com per exemple ajudes per a operacions estètiques de dones que, a causa d'un atac emmarcat dins la violència domèstica, han patit algun tipus de afectació estètica. També proporciona informació sobre instruments d'ajuda a les víctimes de violència domèstica, i pot ser un molt bon recurs per saber on acudir.
Animal Legal Defense Fund 	És una organització que presenta demandes per tal de protegir els animals, proporciona assistència legal gratuïta i recolza la legislació en matèria de benestar animal.

Institute for Human Animal Connection Institute for Human-Animal Connection	Es tracta d'una organització que considera que la correcta interacció entre els animals i els humans es relaciona amb un món més just i benestant. Divulguen informació sobre el vincle i alhora realitzen recerca científica.
American Society for the Prevention of Cruelty to Animals (ASPCA). 	És una organització que es dedica a promoure el benestar animal i la promoció d'unes lleis més justes per als animals, i alhora divulga informació sobre el vincle entre el maltractament animal i la violència interpersonal. Actua preventivament proporcionant recursos i cures.
SAF-T Program 	Seria l'equivalent al programa VioPet a Espanya. Té com a objectius educar i recolzar als refugis de violència domèstica creant habitatges per a mascotes i així ajudar a reduir les barreres amb què es troben les famílies amb animals de companyia que fugen de llars abusives.

Programes, associacions, organitzacions espanyoles:

Programa VioPet 	Es tracta d'un programa que ajuda a l'acollida ja sigui temporal o definitiva d'animals de companyia de persones víctimes de violència.
CoPPA 	Es tracta d'un col·lectiu multidisciplinari que busca afavorir la defensa i protecció de comunitats, grups i individus especialment vulnerables. Actua en Llatinoamèrica i Espanya. Realitza una gran labor de conscienciació amb relació al vincle animal-humà.
Observatorio de Violencia hacia los Animales. 	Es tracta d'una organització creada amb l'objectiu d'estudiar els crims contra els animals i el medi ambient, que s'emmarca dins del que anomenem Green Criminology, a més a més de la seva possible vinculació amb altres delictes.
	És una associació que lluita contra totes les injustícies, de manera que inicien i tramiten procediments judicials per a aconseguir justícia per a qualsevol ésser amb sentiments que hagi estat maltractat, ja sigui persona o animal.
Associació Feel 	Té com a objectiu protegir els vincles de les persones amb els animals i conscienciar

	sobre els valors i efectes positius que això provoca en els humans. Alhora lluiten per aconseguir canvis legislatius que reconeguin la importància del vincle.
Organització Igualdad Animal 	Es tracta d'una organització internacional que pretén eliminar l'especisme preponderant a la societat, realitzant investigacions sobre el tracte als animals de granja i conscienciant en campanyes de sensibilització.
Organització AnimaNaturalis 	És una organització no governamental i sens ànim de lucre que treballa per a la defensa dels animals a Espanya i Llatinoamèrica. Se centra sobretot en els animals de granja i aquelles pràctiques en què s'abusa d'ells: indústria, experimentació, pells, espectacles...
Càtedra animals i societat. 	Es tracta d'una càtedra dins la Universitat Rey Juan Carlos amb seu a la facultat de Ciències de la Salut, que té com a objecte la implantació i desenvolupament d'activitats i projectes d'investigació que s'emmarquen en la difusió dels principis de benestar animal. Alhora també realitzen campanyes de sensibilització. Alguns dels programes que ha establert són: 1. Formació bàsica per a agents de la policia local del municipi de Parla, Madrid. Es va realitzar una formació als policies locals de Parla per tal de donar un major

	coneixement sobre la legislació en matèria de maltractament animal, i alhora dotar-los de recursos per a la seva actuació quan un animal es trobi involucrat. 2. Programa de Teràpia Assistida amb animals en 'SAPIC'. Com sabem, institucions penitenciàries empren el "Programa de Atención Integral a personas con Enfermedad Mental", també anomenat PAIEM, i a través del SAPIC, "Servicio de Apoyo Psicosocial e Intermediación Comunitaria" es va implementar per als centres penitenciaris el Programa de teràpia assistida amb gossos. No obstant encara no podem saber quins han estat els resultats ja que encara no s'ha proporcionat aquesta informació. 3. Emociones con Patas. Va ser el primer programa d'intervencions assistides amb animals que introdueix la empatia cap als animals com a part del currículum acadèmic d'alumnes de primària, abans de la aprovació de la LOMLOE. Produeix un espai motivacional que fomenta el desenvolupament de la intel·ligència emocional i les habilitats socials dels alumnes, així com una major empatia.
--	--

12. ANNEX VI: CITES EXEMPLIFICADORES.

Bloc I (Cap. 4.1).

“animal abuse is as you know it is related to all kinds of criminality: violent crimes, Uhm... And nonviolent crimes actually, there's...there's studies linking people who abuse animals not just to violence against humans, which... which is what most of the researchers looked at, but also other kinds of, you know, property crimes as well”. (Clifton Flynn).

Bloc II (Cap. 4.1.).

“Uhm...sexual abusers they're usually very deviant and what they're doing is they...

And and I don't know that sex with an animal leads to second sex with like children, but what we saw in our study is that of the sexually violent predators who were the worst of the worst. Even among them, animal sexual abuse is about 2% of the population and that runs what the normal is for the regular general population, right?

But even among them, if they've had sex with an animal, they're more likely to engage in sex with children. That's what we got from the study. Now, does that mean that they've they do this, they're going to do that? No, we can't. We can't predict, obviously. But it's a huge red flag, right? And. And so that kind of deviance, I think, leads to other forms or either leads to correlate with or operates in tandem with other. Up, you know, other deviant interests”. (Michelle K. Welch).

“we also see a correlation where the the abuser is hurting the animal to buy the child silence in child sexual abuse cases. We had a case in Virginia where at three years old, the young child, she was a toddler at that point had sexualized play with a doll. Uhm, 10 years later... he had been abusing her when she was three years old, social services had stepped in and said there was... it was unfounded. Basically, they couldn't find that she was actually being abused. Ten years later, she she actually got enough courage to come forward because he killed her dog, and he killed her dog with a bow and arrow,

and he basically wanted to keep her quiet. But he had already killed a kitten of hers and that did keep her quiet when she was much younger. But it kind of backfired, but it usually doesn't backfire. It usually does keep that child silent because they know if he can kill the animal what can he do to me? Or he might be threatening the mother or other siblings or whatever. So, we see a huge correlation where they're doing something to the animal to keep that child silent so they continue so they can continue to sexually abuse her or him". (Michelle K. Welch).

“Bien, creo que el impacto es muy fuerte obviamente para las víctimas testigos se asume muchísimo, ¿no? la amenaza realista, no es lo mismo que te amenacen con matarte o agredirte que lo hagan mientras matan o agreden a un ser vivo, obviamente el impacto es realmente fuerte, si que creo que puede generar una conducta de sometimiento, aunque si es verdad que no hemos podido hacer seguimiento de las sentencias [...] Creo que para el autor es algo cómodo en el sentido de que es un grado más que la agresión verbal únicamente contra la persona, pero no llega a ser, ¿no? un delito contra una persona es una vía de escape a nivel medio, una amenaza más efectiva”. (Carmen Jordá).

Bloc III (Cap. 4.1).

“I think it... it does happen, it it doesn't happen all the time, right? I mean there there's certainly data and you've probably seen a lot of it studies of criminals that have a particularly violent criminals who've been found to have animal abuse in their backgrounds. There's some research linking serial killing, violent sexual assaults to, to animal abuse. We know that there's there's some data that shows that school shooters uhm... They also may have abused animals. So there...there, there is that evidence. But there we also know like a lot of things, most people who abuse animals don't grow up right to be serial killers. They don't grow up to, to be violent criminals”. (Clifton Flynn).

“And so, what I think is more important is... We need to take all animal abuse seriously, right? We need to take it seriously. But we also don't need to... to paint everyone with the same broad brush”. (Clifton Flynn).

“The more complex motivations occur when the children may enact or reenact, I should say, aspects of their own physical abuse or sexual abuse on animals, as they may sometimes do on other children. So that's a possibility. Uh, and sometimes the motivation is is... uh essentially fear because they have been coerced into abusing an animal, to prevent a sibling from being harmed or their mother from being harmed and. Uh, so the... the motivations can be complex”. (Frank Ascione).

“Si un niño empieza a maltratar animales y no lo había hecho hasta entonces puede ser un indicio muy potente de que está pasando algo, de que puede estar sufriendo una violencia, un acoso... no sé, cualquier tipo de conducta negativa hacia el que la esté transmitiendo o reproduciendo hacia los animales. Entonces es un factor que además de ser muy fácil de detectar, es un indicador muy potente de que puede haber un problema”. (David Dorado).

Bloc IV (Cap. 4.1).

“We see bullying related to animal abuse. And it's interesting here it's it's... This, uh, the person, there's a relationship between bullying and being bullied, so there's there's both are likely to abuse animals, but it's the one who is bullied, the victim of bullying is particularly likely to abuse animals. And if you think about it, it goes back to something we were talking about earlier, right? I can't. I was the one who was was attacked who was mistreated by this. You know this kid on the playground that's more powerful ... so if I want to kind of respond to that in some way that that makes me kind of feel like I'm not so... you know, not such a victim”. (Clifton Flynn).

“Si es en casa, si el niño tiene una mascota, perdón por llamarle mascota, pero tiene un animal doméstico y el niño viene del colegio y se pone a agredir al animal, a cambiar su actitud, su conducta, pues también vamos a preocuparnos ya que quizás es síntoma o evidencia de que está sufriendo bullying o acoso en algún aspecto de su vida, o que no sea en el colegio”. (David Dorado).

Bloc V (Cap. 4.1).

“Se produce una insensibilización. Separándolo como hemos dicho antes, de posibles trastornos psicopáticos, o posibles trastornos antisociales. Si tenemos

un trastorno mental que nos produce insensibilización ya sabemos cuál es el motivo, pero si no lo tenemos si nos acostumbramos a la violencia es así. Y si la ejercemos, más nos acostumbramos a ella”. (David Dorado).

“And I absolutely believe that that breaks down their barriers so that they can go and shoot up the school. We saw that in Columbine, we've seen it in almost every school shooting since. Probably the latest. I don't know if it's a very latest, but the the the most notorious of late is the Florida one in Florida, where he shot up. I'm not sure how many kids he killed that day, but it was a number. He had tortured and hurt small pocket pets”. (Michelle K. Welch).

Bloc VI (Cap. 4.2).

“The experience with childhood violence, right? Kids who are exposed to violence, either violence between their parents or they are victims themselves, often go on to abuse animals”. (Clifton Flynn).

“Normalmente son... estas personas que hacen esto son personas que cuando eran pequeños han vivido casos similares o situaciones de violencia no solo necesariamente hacia los animales sino hacia sí mismos o hacia personas del entorno familiar. Evidentemente en algún punto tuvo que haber el primero que hizo esto, ¿no? también hay personas que lo hacen habiendo tenido un entorno familiar óptimo y favorable pero normalmente es traumas infantiles que llevan a los adultos a comportarse de esta manera: abusos hacia la propia persona, o hacia otra persona de la familia, o hacia los animales de la familia”. (Cristina Ibáñez).

“We can't just use psychological profiles. We need to look at social factors and so...to do that and and that's in... the same is true with with animal cruelty. We can't explain it by saying people are crazy or they're sick. One of the problems with that is that it's a circular argument, right?”. (Clifton Flynn).

“this of course is separate from someone who has, you know, severe mental illness who is psychotic and you know, it is imagining things that are not there. He sees the animal turned into a devil and needs to kill it...that's separate. I

mean, those are serious mental health issues that are just, I think the minority of cases, and are going to be the most recalcitrant to treatment or resistant to treatment. But I think for the other types of motivations, there's more hope for assistance being possible". (Frank Ascione).

Bloc VII (Cap. 4.2).

"I think we need to look beyond those individual characteristics to social and cultural kind of factors [...] I mean, the United States is a country where there's all kinds of acceptable violence here. If you look at sports... uh, you know, if you look at guns and so the cultural acceptance of violence also plays into any kind of violence. And in this case, it certainly, it contributes to the occurrence of violence against... against animals." [...] "certainly, a society where violence is acceptable, there's all kind of acceptable violence against animals, right, that we haven't even talked about. Hunting, experimentation, factory farming, all kinds of suffering that animals go through there that we haven't even mentioned". (Clifton Flynn).

"El fenómeno cultural creo que es muy importante, además suelo decirlo siempre, lo que antes era costumbre ahora es delito, igual que la violencia de género hasta ahora hace muy poquito porque al 2004 no entró la Ley Integral de protección de las mujeres, hasta entonces la costumbre... En España se toleraba el maltrato a las mujeres, en muchos ámbitos era tolerado. Con el maltrato animal creo que pasa totalmente igual, por costumbre se ha tenido al animal como una herramienta, un objeto, algo que utilizar. Eso se ha acabado, la sociedad ahora requiere que los animales son un miembro más de la familia, de las sociedades, y que tienen derechos y hay que tratarlos con respeto. Y entonces yo creo que eso es fundamental". (David Dorado).

Bloc VIII (Cap. 4.2).

"It's a it's a safe crime, right? I mean, it's it's a there's not much risk to doing it. So we've got weak laws and and not very strong uhm... punishments". (Clifton Flynn).

“if it's pretty serious I think people need more than just probation or a fine. I mean, if if you're talking about harming or killing or torturing animals, people need to serve significant time in jail, in prison. Otherwise, what's the message? The message is, you know, no big deal, though I had to pay a fine or, you know, I've. I've got to... you know, behave myself for a year or something and then so. So, I think if we need serious sanctions also think we need to not allow people to have pets if they have abused animals. I mean we we need to say you know you've lost that privilege”. (Clifton Flynn).

“deberían incluirse todos los animales, no solo los considerados de compañía, y por otro lado, las penas deberían ser mucho más altas. Pero lo importante, como te decía antes, no es la teoría, no es cómo esté redactado el CP, es más bien en la práctica, cómo los cuerpos policiales... con qué cariño o no se miran esas denuncias, porque al final es muy bonito que... que esté redactado en plan “sí, maltrato animal, penas de cárcel tal” pero en la práctica no va a entrar nadie en la cárcel. Eso no puede ser, en la práctica eso, deberían mirárselo con más cariño y deberían darse penas más ejemplares”. (Cristina Ibáñez).

“las penas son irrisorias, mira que siendo criminólogos siempre abocamos por una reducción de pena, pues en este caso concreto soy fiel defensor de que se aumenten las penas. Por la alarma social que genera, por la sensación de impunidad que queda en la sociedad de que los maltratadores no entran a prisión o no son lo suficientemente castigados o reprendidos por la sociedad, y el propio victimario, o sea que si tu has cometido un hecho tan deleznable como el matar un animal, abandonarlo, torturarlo, y ni siquiera entras en prisión, o no... no sé, yo creo que se necesita una mayor pena en el ámbito penal y una mejor redacción de los artículos del tipo penal también, muchas veces llevan a confusión. Y sobre todo también no excluir a ningún animal, al final estamos hablando de animales domésticos que se les da una protección, y tenemos a los animales salvajes que hemos visto casos de cazadores maltratando animales que han creado muchísima alarma social y que se han quedado en una sanción administrativa, si llega”. (David Dorado).

“También creo y por las entrevistas que hemos hecho, que es bueno, es muy importante considerar la diferente gravedad de los hechos, o por lo menos así se tiene en cuenta a nivel policial o de respuesta, y pensamos que también a nivel social, ahí lógicamente hay un cierto nivel de consentimiento en cuanto al trato hacia los animales que igual no se tolera con las personas ¿no? con las mujeres y los niños en el ámbito familiar, entonces eso también puede generar un impacto menor en la sociedad que es consciente de esto”. (Carmen Jordá).

Bloc IX (Cap. 4.3).

“If I'm a child right to who does it? Is that there is some literature that suggests that that people who have began abusing animals make progress or graduate to violence against humans” [...] Certainly, one of the things that concerns me most about animal abuse in children is is empathy, right? If kids engage in animal abuse, either that's, you know, indicative of some uhm... Lack of empathy, right?”. (Clifton Flynn).

“Uh, especially with children, uh, the desensitization that may occur as a result of either witnessing animal abuse or engaging in animal abuse could then lead to a greater propensity toward other forms of violence. Uh... in some cases, especially with very high-profile cases in the United States, in school shootings and... and other examples of... of violence like that, uh, the animal abuse may have been a practice for violence against humans, and this seems especially the case where the animal abuse has been a hands on abuse of the animals versus, you know poisoning any animal or shooting it from a distance, things like that. It seems like the experience of victimizing an animal in such a way that their distress is felt directly and very closely by the perpetrator, that that kind of experience could again lead to a lessening of concern for other types of victims. [...] There is now an acknowledgement that uh animal abuse in childhood can be one of these significant signs of serious conduct disorder in children, and, of course, conduct disorder is related to antisocial personality disorder later in life, and because of that, uh, we are now seeing...seeing more research that actually looks at animal abuse in the context of developmental psychopathology”. (Frank Ascione).

“Sobre todo, en los hijos, en los niños pequeños creo que el maltrato animal al final por aprendizaje vicario es una forma de asumir una conducta violenta que están viviendo en su hogar, y posteriormente si no hay otros factores de protección que lo evitan o que lo eviten, van a reproducir esa conducta. La conducta del maltrato animal, como todo acto violento debe evitarse, debe perseguirse. Que un niño reproduzca ese maltrato animal a edades tempranas es un indicador muy potente de que pasa algo dentro de la familia, entonces nos puede servir... es un indicador muy fiable como medida preventiva. Entonces, por ejemplo, en el colegio si se observa que el niño tiene una actitud hacia los animales, que el niño en el recreo mata animalitos, se le corrige y aún así el niño mantiene la conducta, pues vamos a prestar atención a ese niño porque a lo mejor hay algo. Si es en casa, si el niño tiene una mascota, perdón por llamarle mascota, pero tiene un animal doméstico y el niño viene del colegio y se pone a agredir al animal, a cambiar su actitud, su conducta, pues también vamos a preocuparnos ya que quizás es síntoma o evidencia de que está sufriendo bullying o acoso en algún aspecto de su vida, o que no sea en el colegio”. (David Dorado).

“First of all, let's just talk about children, children, that witness violence. I told you about the study that... and so there was a study done that children who witnessed violence in children who didn't witness violence.

The children that did just witnessed the violence, they were three times more likely to engage in animal abuse. And so, you know, when we look at children abusing animals, we, we always say to the officers something is you need to get to the bottom of what's going on in that household because it's children love animals, they don't, they don't set out to, you know, and that. Yeah, that's a generalization, but most of the time they see them as big cuddly stuffed animal, right? So, so.... And so, that child, who's doing something to an animal, something is really wrong. Now, that doesn't mean they're a psychopath. It means for me, it means what's going on in that home? And it's a huge red flag for me.

We had a little children, they were probably 5 and in the United States a child at that age cannot be brought into juvenile court like there, there's not a lot you can do their way too young to even understand what they're doing, you

know? And so so when the officer told me they were, they were two 4,5 year old boys, they were four and five year olds. And he caught them beating a kitten to death with a drapery rod and, first of all I go talk to the parents to alert them of what he found and he did that, the father, he couldn't care less. His reaction was totally inappropriate for what this officer was telling him, so the second thing we do is get social services involved because they are either witnessing violence or there is just something... or they are being beat that way. So a lot of times we see them emulate what they're seeing in the home. You know, they're they're basically copycatting what they see in the home, and then we also see with children that they want. It's almost like a dominion thing. They don't have any control in a violent home. So, this is the dominion they're going to exert over these animals". (Michelle K Welch).

Bloc X (Cap. 4.3).

"Certainly, if you are someone like a a a battered woman, they... can you imagine the impact on her by either having her beloved companion animal threatened or actually harmed. So it's a it's it's bad enough that she's experiencing this, that this is happening in front of the children, but to have this animal and sometimes the animal, the pet is incredibly important as the source of comfort and support for these women. And so it's it's it's terribly traumatic". (Clifton Flynn).

"En la víctima en cambio el efecto que tiene, es evidente, en la mayoría de casos hay una sumisión, una afectación, una normalización del tema también, una costumbre, se acaban acostumbrando en muchos casos a esa situación, y luego, es que me parece demasiado obvio pero frustración, ira, rabia, tristeza, pero bueno me parece muy evidente y poco concreto, pero estos sentimientos, estos efectos siempre están ahí, pero en la mayoría de casos creo que hay un acostumbrarse a eso, incluso llegar a normalizarlo y quedarse anclado a esa situación. Esto a corto plazo y mientras se está produciendo. A largo plazo, sobre todo creo que, en los varones, en los hombres, cuando han vivido estas situaciones, lo que probablemente, no van a ser personas normales y van a querer exteriorizar toda esta ira, tristeza, que han sentido cuando el maltrato

se ha llevado a cabo, creo que en el futuro se exteriorizará del mismo modo que lo vivió”. (Cristina Ibáñez).

“En cuanto a la mujer, víctima que sufre también la víctima del animal, lo que hemos hablado antes, el total control del victimario sobre la mujer, que le hace daño a través de su ser más querido, el animal doméstico, hijo, personas mayores o cualquier otro miembro de la familia”. (David Dorado).

“So, for women, well, victims of domestic violence, those impacts are huge and long lasting, and I will tell you they can last for a lifetime and I think it's very hard for them to get over that violent home and to get over the the violence that they was stood or saw in that home and it's almost like they it's. It's almost like it's PTSD for them. Like they don't quite ever get over it. And you know, and again, it's it's it's not a vacuum, right, if you're...

They probably have children that are, you know, in that home. And you know the impacts on the children are are devastating as well. So what we see is that the... we, uh and then if he really does. And I keep saying he but you know insert he or she.

But you know, if they do something to the animal, I mean it it it is psychologically damaging. I'll give you another example now, this Uhm, wasn't a DV situation, but it was a it was in my in my view it was child abuse, psychological child abuse. This man got a new wife and the wife didn't like the dogs and they were older and he basically his 13 year old boy came home and he said, well, it's time to euthanize our dogs and he's gonna do it himself, so he took chloroform and he put it over the animals mouth and was a golden retriever and a Chihuahua. And he made the 13 year old boy dig their graves. Now there wasn't anything wrong with these animals. Let's be clear. They were old, but they weren't, I mean, they weren't ill, OK?

He just didn't want them anymore and see the the child witnessed the golden retriever struggling to live because this is not an appropriate way to euthanize an animal. An appropriate way to euthanize an animal is to take it to a veterinarian and have it done by sodium pentobarbital. And so this child witnessed this very violent act. And you know, I I could. I can, I can tell you

stories upon stories upon stories where the abuser is hurting the animal or they make the child hurt the animal.

And that is a lifetime of psychological trauma for that child”. (Michelle K. Welch).

Bloc XI (Cap. 4.3).

“En el que ejerce el maltrato yo creo que es satisfacción, siente placer, y cubre esa necesidad que tiene de exteriorizar esa rabia, creo que siente placer y sosiego, en plan vale necesitaba sacar esta rabia contra alguien, ya la he sacado, entonces tranquilidad, placer”. (Cristina Ibáñez).

“Y en cuanto al victimario, que sería el único que me queda por nombrarte, pues igual ejercer su control, expresar su ira a partir de la violencia expresiva agrediendo directamente al animal, igual que puede destruir un objeto o romper algo, pues igual, maltratar al animal para eso, para soltar su frustración. [...] Se produce una insensibilización. Separándolo como hemos dicho antes, de posibles trastornos psicopáticos, o posibles trastornos antisociales. Si tenemos un trastorno mental que nos produce insensibilización ya sabemos cuál es el motivo, pero si no lo tenemos si nos acostumbramos a la violencia es así. Y si la ejercemos, más nos acostumbramos a ella”. (David Dorado).

“Creo que para el autor es algo cómodo en el sentido de que es un grado más que la agresión verbal únicamente contra la persona, pero no llega a ser, ¿no? un delito contra una persona es una vía de escape a nivel medio, una amenaza más efectiva”. (Carmen Jordá).

Bloc XII (Cap. 4.4).

Nens/es:

“Children maybe, as I said, victims of violence themselves. So, they can't take out their... their frustrations, their anger on the more powerful parent or the more powerful abuser. And so, what they can do is they can then exercise control or engage in violence again against an innocent, less powerful individual, in this case an animal [...] peer approval. Some kids, some males,

may want to or may abuse animals because it it may increase their status among among their peers”. (Clifton Flynn).

“creo que normalmente es esta necesidad de hacer daño, de exteriorizar la violencia de algún modo, bien porque les ha pasado de pequeños, bien porque tienen esa necesidad, porque hay personas que son así, y entonces empiezan a experimentar con animales. Creo que es esa necesidad de sacar fuera una... necesitan ser violentos con algo porque es más sencillo en tanto son más indefensos, no suelen defenderse a no ser que se trate de un perro con una mandíbula... y tampoco, normalmente son animales que se van a someter a ese comportamiento”. (Cristina Ibáñez).

“Uh...with children? You know the the most often cited example is that the motivation is to imitate someone who they admire. So, for example, if in a gang there is animal abuse going on and a child wants to enter the gang, they may imitate that behavior to be seen as acceptable to the rest of the group. The more complex motivations occur when the children may enact or reenact, I should say, aspects of their own physical abuse or sexual abuse on animals, as they may sometimes do on other children. So that's a possibility. Uh, and sometimes the motivation is is... uh essentially fear because they have been coerced into abusing an animal, to prevent a sibling from being harmed or their mother from being harmed and. Uh, so the... the motivations can be complex”. (Frank Ascione).

Homes adults:

“male batterers, yeah, very much the...the motivation there is... is control and coercion of their female partners. They will often threaten to kill the pet if the woman talks about leaving [...] it's not unusual to see the same motivations that have been found with regard to... to family violence”. (Clifton Flynn).

“With adults [...] In some ways, it was a way of demonstrating their own violent capabilities to others around them. Uh, there were of course situations where the animal abuse was used to coerce or control other members of the family, like an abused partner”. (Frank Ascione).

Violència cap a persones grans:

“And then we also see in the interpersonal violence realm, elder, a piece in the elder abuse realm, and usually what they're doing is they're threatening the animal so that that elder person will give them control of financial accounts. So, it's almost like a financial, uhm, fraud or a financial threat or intimidation? Uh, but they're threatening the animal to get to that to that person, or they're threatening to, like, take the animal to the pounds, you know, like and euthanize it or or do something to that animal, and that animal is everything to that elder person”. (Michelle K Welch).

Violència sexual:

“We also see a correlation where the the abuser is hurting the animal to buy the child silence in child sexual abuse cases [...] they do something to the animal because they want dominion and control over that child and they want to continue to sexually abuse that child”. (Michelle K. Welch).

Bloc XIII (Cap. 4.4).

“Es quizás comprensible que los niños/as quieran experimentar sin comprender como reacciona un insecto cuando les cortas las alas. Puede ser que, si nadie les ha explicado que no se hace eso, es exploración del medio que les rodea [...] Pero si los padres les explican que eso está mal, y siguen haciéndolo, están demostrando una falta de empatía y humanidad que debe ser preocupante porque se traducirá en falta de empatía hacia los animales también [...] pero si sigues es porque tu entorno familiar no te está explicando que está mal. Entonces probablemente un niño que maltrata animales o que experimenta con ello, está en un entorno social desfavorable, y quizás mentalmente no está bien también”. (Cristina Ibáñez).

“Pues yo creo que aquí tenemos... en edades tempranas, 2 – 3 años, que es cuando los niños empiezan a experimentar con el exterior, a ser conscientes... bueno ser conscientes es más tarde, pero cuando ya saben ellos que hay vida más allá de ellos, ahí pueden empezar a experimentar. Pues ven una hormiga

en el suelo y la pisan, o ven una mosca y la piscan, o... un saltamontes o juegan con el..., porque todavía no saben respetar la vida ajena. Pero yo creo que eso es algo normal del desarrollo, uno va desarrollándose, aprendiendo, se le va corrigiendo por los padres o quien sea, y puede cambiar su conducta”. (David Dorado).

“Uh. And then, I mean, there's also people and I will just say some people are just evil. And, you know, we've kind of gotten away from that. Everybody wants everyone to be mentally ill and I I agree that there are a lot of mentally ill people in, in this world that we have, but then some people are just mean and evil. And and I see it and I see it over and over again and and they justify their behavior in in myriad ways that, you know, it's my animal. I can do whatever I want. I see that”. (Michelle K. Welch).

Bloc XIV (Cap. 4.4).

“I think it... it does happen, it it doesn't happen all the time, right? I mean there there's certainly data and you've probably seen a lot of it studies of criminals that have a particularly violent criminals who've been found to have animal abuse in their backgrounds. There's some research linking serial killing, violent sexual assaults to, to animal abuse. We know that there's there's some data that shows that school shooters uhm... They also may have abused animals. So there...there, there is that evidence. But there we also know like a lot of things, most people who abuse animals don't grow up right to be serial killers. They don't grow up to, to be violent criminals. [...] And so, what I think is more important is... We need to take all animal abuse seriously, right? We need to take it seriously. But we also don't need to... to paint everyone with the same broad brush”. (Clifton Flynn).

“Leí hace un tiempo una frase que se me quedó grabada que es que “no todos los maltratadores de animales son asesinos en serie, pero sí que todos los asesinos en serie en el pasado han maltratado animales”. Entonces, creo que esta frase la define bien, creo que con total probabilidad, o casi total, muchos de los maltratadores de animales, se les va a quedar corto maltratar animales, y van a necesitar algo más, porque al final, es una necesidad de exteriorizar la

violencia hacia algo/alguien, y yo creo que la mayoría de maltratadores sentirán más placer si la víctima es un poco menos sumisa, y como los animales por lo general adoptan esta actitud, pasarán a maltratar a personas, creo que solo es un inicio maltratar animales, creo que en los siguientes pasos, serán maltratar a personas”. (Cristina Ibáñez).

“The graduation hypothesis was something that was especially used by animal welfare organizations to try to get greater interest from the public on animal abuse, and animal cruelty concerns. And so the idea was: if you abuse an animal as a child, you will abuse an adult when you are adult ok?

The only way to test that hypothesis is with longitudinal research. You have to identify a group of children. Uh, you can't look at official records, you know, let's say a child has been referred to a court because they abused an animal. You can't use that as the starting point because there may have been no reports about violence towards humans before that animal abuse incident occurred, so the... the whole retrospective approach doesn't really work very well to test that hypothesis. And at that time there was virtually no longitudinal research 'cause it's very difficult to do that research. And not only is the length of time needed difficult, but often in the United States, for example, young people's juvenile records are not accessible. Now, when I tell that story, one time after I presented at a conference, a veterinarian came up to me and she said I used to do that when I was a kid because I was fascinated with the bodies of animals. And so, if I found a dead Animal, I bring it home and I would take it apart and look at the organs. So, you know, the same behavior. Going in very too great, two different directions. Uh, so you know there's more than just the behavior itself. Again, context is so important”. (Frank Ascione).

“yo creo que sí, a ver, las teorías... coger solo una teoría es complicado, al final los comportamientos violentos son multifactoriales y no hay solo una teoría que pueda explicar un comportamiento multifactorial, a lo mejor hay una que pueda asemejarse más, que se pueda aplicar en un momento dado, pero a lo mejor no completa todo el aspecto de la violencia que se está ejerciendo. Esa teoría creo que es bastante aplicable [...] Si un niño maltrata un animal y no se le corrige, ese niño lo va a aprender que eso está bien, si le produce satisfacción lo va a seguir haciendo, lo va a trasladar a sus relaciones

con otros iguales, con su grupo de amigos, y si tiene pareja con su pareja, con su familia... entonces yo creo que esa teoría es buena, se debe aplicar y se debe tener en cuenta. Y ya no es que lo diga yo, sino que, por ejemplo, en Estados Unidos, con el tema de los asesinos en serie está más que demostrado, que muchos de ellos empiezan matando animales y acaban matando personas”. (David Dorado).

“I’ve seen it over and over in my career. Uh that they rarely stop at the animal and we we see this in in so many ways, not just in domestic violence and interpersonal violence, but we see it in school shooters. You know, the FBI has, has now said that 43% of school shooters, 43% as a huge amount, 43% have started one of the...Some factors that they look at is that they have killed what we would call neighborhood animals, not their own animals, although there was a school shooter in Pennsylvania named Luke Wooding Ham who killed his own animal, but most of them are going around the neighborhood collecting animals, shooting them, killing them in gruesome ways. And I absolutely believe that that breaks down their barriers so that they can go and shoot up the school. We saw that in Columbine, we’ve seen it in almost every school shooting since. Probably the latest. I don’t know if it’s a very latest, but the the the most notorious of late is the Florida one in Florida, where he shot up. I’m not sure how many kids he killed that day, but it was a number. He had tortured and hurt small pocket pets [...] So I do, I do believe the gradual theory does study does is I’ve seen it in my own career where they have, you know, moved on to other to humans and and that’s how I usually get police officers get the buy in with police officers.

Anybody cares about animals. They think it’s trivial. I don’t think it’s trivial. Obviously, my whole career has been about animal abuse”. (Michelle K Welch).

Bloc XV (Cap. 4.4).

“And that’s the other thing too. Is not just the hands on, but the relation to the animal. It’s more concerning if someone abuses an animal they supposedly care about and are attached to, then a stray animal or someone elses animal. So I think those two things coupled together the.... the very close abuse of the

animal and the relationship of the perpetrator to the victim. [...] the animal abuse may have been a practice for violence against humans, and this seems especially the case where the animal abuse has been a hands on abuse of the animals versus, you know poisoning any animal or shooting it from a distance, things like that. [...] So, a hands on animal abuse has been related to more violent forms of behavior toward humans, not violence at a distance, not poisoning animals not going to uh a cockfight. Those don't necessarily relate to violent behavior toward other human beings. So that's an instance where there's generalization, but, we have to look at what what is it generalized to, what types of crimes does it generalize to property crimes, violent crimes, but violent crimes directly confronted the victim or violent crimes at a distance? You know that that's part of the problem". (Frank Ascione).

"We need to look at at several factors that I would suggest we need to look at kids who start young, who commit abuse alone, who do it up against animals that we anthropomorphize like cats and dogs, animals that we think of that have, you know, these human kind of qualities and abuse that's up close and personal, it's it's torture. So that kind of hands on up close abuse committed by yourself, you start early against animals that you know are particularly kind of beloved in society. Those are the folks that I think if we want to focus on". (Clifton Flynn).

"Si no se produce una consecuencia negativa, ese traslado de una violencia hacia los animales a una violencia hacia las personas se va a producir. Al final esta persona lo que aprende es a relacionarse con los demás de esta manera, o a ejercer el control mediante la violencia". (David Dorado).

"And I think one of the biggest problems is failure to, uh... detect and pay attention to early forms of abuse. And uh, if we detect and pay attention to it, do we provide consequences and intervention for it? I think that's the biggest factor in the potential progression that might occur". (Frank Ascione).

Bloc XVI (Cap. 4.4).

"Entiendo que de cada denuncia de maltrato animal que llegue, la policía se implicase más, ya que entiendo que todavía son casos que se quedan al final de la pila de casos que tiene la policía en su mesa. Se implican poco aun, a

pesar de que la ley es clara y va en pro de los derechos de los animales todavía falta, todavía hay una falta de empatía en los cuerpos policiales, por lo menos por nuestra experiencia entonces sería interesante que cada caso se estudiase con cariño y se hiciese un perfil de cada una de estas denuncias, y entonces hacerse un perfil general de cómo son estas personas”. (Cristina Ibáñez).

“I think the research literature is not definitive because the type of research that is needed is expensive... Uh, it is long term. Uh, it's not something you can do with the administration of a questionnaire online to, you know, 8000 people. Uh, it's very costly and challenging research and I think until we are able to figure out a way of accessing juvenile information that we can relate to adult behavior, without jeopardizing the privacy of of the child. Until we figure out a way to do that kind of research, I think it's going to be very difficult for us to come up with conclusive statements. I think it can be done, but we have to have not only uh... researchers involved, but we have to have ethicists involved, and we have to have child advocates and civil rights experts all involved together saying this is important information to get. So it was very tedious to even begin the research because of all the assurances that we had to obtain. But, you know, I think it can be done. It's just going to take some dedicated researchers who are willing to devote, you know, a part of their career to very, very, challenging research”. (Frank Ascione).

“Sacar varios perfiles, estoy convencidísimo. No hay un único perfil, habría que sacar varios perfiles, porque, volviéndome a la primera pregunta, hay varios tipos de maltratadores, y hay varios tipos de maltratos animal que son legales o bien vistos por la sociedad. Dentro de la caza hay un perfil de maltratador animal, y es así, estamos viendo como disparan a todo lo que se mueven, o sea que tú no vas a cazar, vas a matar sea lo que sea, ¿vale? Entonces de ahí se podría sacar un perfil. Podríamos sacar un perfil de... de los toreros, matar a un animal por mucho que dicen que les aman, ahí hay un perfil raro... después tenemos el perfil del maltratador dentro del ámbito familiar que a lo mejor no es el mismo perfil del maltratador del asesino en serie o no es el mismo perfil de una persona que está acostumbrada a tratar a sus animales de una determinada manera porque es el único modo que ha aprendido, entonces yo creo que hay que sacar varios perfiles”. (David Dorado).

“Well, so I think we... I I think the reason they might not have come to a consensus is 'cause there's so much abuse, right? Like there's there's categories. The way we categorize it in the states, the FBI is started collecting data on it. And before animals were listed, like in the property crimes. So, you weren't care. You really weren't capturing how big it is.” (Michelle K Welch).

Bloc XVII (Cap. 4.5).

Sobre el coneixement o no d'aquest vincle per les associacions, i professionals:

“Yes, much more so. I mean the last again the last 25 or 30 years, the the advances that we've made, are... are huge [...] You know we've, we've, we've educated people who work in the battered women field, we've tried to educate attorneys and judges and law enforcement officers. We we're much further down the road than we were say in the 1990s. That doesn't mean we're there yet, right? We still need to continue to educate. There are still judges who don't take animal abuse seriously, there are still prosecutors in part, understandably”. (Clifton Flynn).

“I I think so. I think now because of. A high profile cases that have been in the media in fictional accounts where this issue is raised. Uh, in documentaries that people see on television... Uh, and because of campaigns by animal welfare organizations to highlight the connection. Uh, I think people are aware of it more so than they were 20-30 years ago”. (Frank AScione).

“yo creo que no demasiado, como te decía, porque creo que, por lo general, o bien hay organizaciones muy enfocadas a los derechos de los animales, o bien hay organizaciones muy enfocadas a los derechos humanos o derechos de la mujer, en el ámbito de violencia doméstica. Creo que todavía no se ha llegado a plasmar ambas cosas en el mismo proyecto, en la misma organización. No creo que sea por desconocimiento sino porque la misma organización no permite hacer un mix de ambas cosas. Es como si dijeras bueno, los derechos de la mujer o personas maltratadas que se ocupe otra organización, no se ha hecho un mix”. (Cristina Ibáñez).

“No, yo creo que no. En España, no. Da igual que sean asociaciones de defensa animal u otro tipo de asociaciones, yo creo que no conocen este hecho, hay que darle mayor publicidad, y hay que llegar más a la sociedad que sepan que esto existe, y sepan reconocerlo, que el problema que hay muchas veces es que, por ejemplo, víctimas de violencia de género no saben reconocer que son víctimas a través de sus animales, entonces este es un factor que hay que dar a conocer y que la gente sepa que si se produce violencia hacia los animales se está produciendo violencia en el domicilio, hacia todas las personas que están en el domicilio u otro ambiente, llévalo al ambiente que quieras”. (David Dorado).

Sobre la formació dels policies:

“creo que los policías deberían estar mucho más formados en este sentido. Es que ya no es formación, sino que es empatía, aunque supongo que la empatía se consigue con formación en este sentido, es que, es lo que he dicho en varias ocasiones, que me encuentro con muy pocas ganas de trabajar en los policías cuando les llevamos una denuncia por maltrato animal, entonces a veces incluso se han reído de nosotros. Entonces sí, deberían dar cursos especializados en la materia, debería ser obligatorio para los policías”. (Cristina Ibáñez).

“It still shocks me that there's still police officers who don't seem to understand that there are laws on the books about it or they or they don't want to investigate it. So I I think that...and Yeah. And that's because you think about turnover, right? So as much as as much education as I've done. And I think everyone should be like, like, you know, on top of it, I I still run across officers who don't know what to do. You know what I mean?

Or prosecutors who don't know what to do, or social workers who don't know what to do. So I think we still have to keep educating and keep, you know, putting it forward so people understand”. (Michelle K Welch).

“Fuerzas y Cuerpos de seguridad, para mi esta pregunta es super evidente. Fuerzas y Cuerpos de Seguridad, somos los primeros intervinientes y no conocemos esta relación”. (David Dorado).

Bloc XVIII (Cap. 4.5).

“Let's start on the legal side, right? Judges and and uhm, prosecutors right and law enforcement agencies. Uhm. Human service professionals, right? People who child services or elder anybody who works on the human, you know, social, social services, side of things, veterinarians on the on the animal side, animal control officers. Uh teachers? Daycare workers. Uhm... Gosh, I mean, we were going to include just I mean, but right all those folks have the opportunity to observe and intervene in some way should they become aware of animal abuse. And you know, on the criminal justice side we have actually take action so [...] counselors, psychologists, psychiatry, anybody who at night might come into contact with individuals who've experienced animal abuse or have committed animal abuse. So, there's just a range of people who need to be informed, to be educated, and then what they really need to do is to: one, take it seriously, right? when people tell you about this, not dismiss it, right? And they need to ask about it included in the protocols when they ask you, have you ever experienced violence? Ask about animal abuse. Don't just assume or don't just, you know, think they're going to volunteer that kind of information so”. (Clifton Flynn).

“I think any association or organization that has any contact whatsoever with any human or any animal in the course of their work should be aware of this. So, you know we immediately think of about law enforcement should be aware of it and social workers should be aware of... a psychologist. Psychiatrist should be aware of it. Veterinarians need to be aware of it. Pediatricians need to be aware of it, and ask questions about this when children are brought to service. Uh...Housing authorities need to be aware of this. Uh judges need to be aware of it when they're presiding over a case that involves this or when they're looking at how this case should be handled. Is the animal welfare part of it? Taken into consideration? Religious organizations should be aware of it”. (Frank Ascione).

“Bueno, al final todos los profesionales que traten con víctimas deberían conocer de esta relación. Ya sean médicos, servicios sociales, todo el que tenga contacto con la víctima debería conocer de esta relación. [...] Los veterinarios son fundamentales también, además así viene recogido en los trabajos previos. Son fundamentales en tanto son los que tienen contacto directo con los animales y con la persona que lleva al animal, pueden detectar si se está produciendo un hecho violento dentro de la familia, si hay algo que ha cambiado.... Si el animal de repente empieza a llegar todas las semanas por lesiones, golpes...por lo que sea, pues vamos a ver qué ha pasado”. (David Dorado)

Bloc XIX (Cap. 4.5).

“Cross reporting and cross training of professionals. I think it would be very important for anybody that's likely to come into contact with either violence against humans or violence against animals to be able to be trained on each, and to report on each, right? So so we so we don't miss it. So, we are aware uhm of those kind of behaviors.[...] Humane education could be very helpful in schools.

We've got to find ways to get children who've committed serious acts of animal abuse. But if we find that kids are committing these serious acts, we need to get them counseling, right? But something we need to help them understand why this is wrong and how this has and and to to deal with how this may have negatively impact them because there are negative developmental consequences associated with with harming animals”. (Clifton Flynn).

“Uh. Well, I think the most important are educational programs and and by educational programs I mean. What parents do with their children in their own homes? What schools do with their students? From kindergarten to college. Uh, what animal welfare organizations do to educate the public about the issue. What law enforcement agencies tell the public about how... how important they consider these types of crimes”. (Frank Ascione).

“In Richmond, we have two domestic violence shelters who make sure that they have partnerships with animal organizations. So like when that person is

coming into the domestic violence shelter to get away from her abuser, their animal goes to and to uh SPCA or or to a Humane Society and they take care of the animal until that person can get into her new home. [...] They give them a lot of therapy, but they also do a forensic.

A doctor to be able to testify in court about the the psychological damage or the physical damage to the child. But there's also all these like therapy therapists and psychologists who are trying to make that child whole from the abuse. But you know...It's not. It's not like a one and done right, like a child that he was been abused. It takes years and years to get them, get them right, you know, and even a domestic violence. Uhm. A victim again it takes years and years. And you know, and you know, and. And I will say, I don't think we are the panacea for that. We have a lot of federal programs as well. [...] Yes, the shadows Shelter program is essential because they won't leave and and there's still a lot of women who aren't leaving. And, you know, and and and because they don't want to leave their dogs behind 'cause, they're afraid of what he'll do to their dog.” (Michelle K Welch). “And make no mistake, don't don't leave your animal behind, because he will do something to that you animal because you made him mad now and he's going to take it out on you know anybody that's around. And that dog is going to be right there. So. So I think that's essential. I think social workers and mental health. Uh workers are essential”. (Michelle K Welch).

“Create shelters for battered women, where it's possible for the women to bring their animals. You know, we were talking before that historically has been one of the big problems and that's why women didn't leave because they were afraid to leave their pets. If they can bring their animals with them, if they have a safe place to go, that they can bring all of their children right, not just their two legged children but their four legged children as well. I mean, there are organizations doing that kind of work. [...] it's huge. We've if I could, what in my research women stayed there. They they stayed for weeks with their batter because they didn't know what to do with their pets. Imagine. So everybody is at more risk now, right? The woman is the pet is children are, cause she ends up staying, you know, 45678 weeks longer.

If she has a place to take that she can bring her pet, then that lets everybody escaped that violent situation the whole lot sooner”. (Clifton Flynn).

Bloc XX (Cap. 4.5).

“It's a it's a marker of family violence if we if we don't think about that, we may not be uncovering violence against kids or, uh... intimate partners or elders? [...] we miss out on all kinds of opportunities to intervene and to reduce violence, right? If if we don't understand that, that children who have have been victimized by adults, maybe practicing or maybe taking that violence and using it on animals where you know that's that's that's a problem. If we don't understand that people who commit acts of violence against animals may commit other kinds of criminal behavior, including acts of violence against humans, that's a problem. It's a it's a marker of family violence if we if we don't think about that, we may not be uncovering violence against kids or, uh... intimate partners or elders? Uhm, we're missing opportunities to deal with antisocial behaviors”. (Clifton Flynn).

“Perpetuar esta situación, no encontrar una solución para ello y que se sigan dando estos casos, que sigamos... que sigamos creando adultos que van a maltratar a animales y a personas”. (Cristina Ibáñez).

“I think the the consequences of them being unaware are that red flags that could be useful in preventing violence are missed, that they are ignored, uh... that they are minimized. [...] This client says uh, you know, after we're done with our therapy today, I'm going to go out and strangle a few cats 'cause I'm feeling angry today. Doesn't have to be reported? That's not part of the professional requirements. So there has to be some development within professional organizations to understand that animals are not just property. [...] And that may require some changes and and professional practices”. (Frank Ascione).

“que no se persiga, que tengamos una cifra negra muy muy alta en este sentido, porque lo que se desconoce no existe”. (David Dorado).

“well, if you're unaware, you cannot really help that victim, right? If you didn't know that. The reason she's not leaving is 'cause. She's got a cat back there and no one will take her cat like you're not. You're not helping her. And so

that's why we always, and I think the domestic violence uhm, shelters have gotten it really right that they understand that you have to ask those questions or you're not gonna get her, get her out of harm's way. It's hard enough for a uh, for a victim to leave because you know no one grows up and says, hey, uh, hey, I wanna be a victim of domestic violence. Right? It's it's, uh wining down of that woman or man's self-confidence, self-esteem happens, and so it's a gradual thing, right? Gradualism again". (Michelle K. Welch).

Bloc XXI (Cap. 4.5).

“yo creo que no, creo que no porque no se dice, normalmente tu ves en las noticias que están muriendo tantas mujeres al año pero en ningún momento te dicen que todos esos maltratadores también habían maltratado seguramente animales antes, o que en ese mismo hogar no solo era la mujer la que estaba siendo maltratada sino también un perro o un gato, no se suele decir porque , porque a la sociedad todavía le interesan pues muchísimo más las personas que los animales, entonces no es algo que se explique demasiado, y creo que si las personas no tienen un interés propio en leer artículos al respecto, poco se habla de esto en la televisión, entonces, no creo que mucha gente lo conozca. De hecho, es que creo que si mucha más gente lo conociese se trabajaría más en la infancia en en educar más en el respeto hacia los animales a los niños y niñas [...] Solo por la relación, no porque los animales importen tanto, sino como una garantía como de” vamos a ser mejores personas””. (Cristina Ibáñez).

“I think again, it needs to be a exposure to presentations from professionals who know about the link and who work in that area specifically. So, for example, a parent teacher associations where parents come to schools and and work with the teachers. I think there could be presentations about this at parent teacher association meetings.

At the college level, university level, uh, there should be courses that address these issues so that professionals can see that this might be an area for me to study, when I go out into the world. People who are in in, in training to be lawyers and advocates. Uh, they can receive presentations about, you know, the legal and and judicial aspects of animal welfare issues. Uh, we need to

interest people that this can be something that you can devote your career too. And it will be a benefit not just to humans, but also to the animals. So it's not just the selfish purpose". (Frank Ascione).

"I think that education is the key. Education is the key. So how did we get people to stop smoking? I mean, and there's more smoking. I know in Spain. But in the United States people who smoke are like: smoking., really? [plays surprised]. Uh, how do we get to that point? It was educate, lot of education, but there was also a legal ramifications. Against the companies that made the cigarettes. And there were economic ramifications. When I was growing up, you could buy a pack of cigarettes for \$0.50. Now in the United States, I was in New York and it was \$11.00 for a pack cigarettes. Uh, how did we do that? Education mostly, but there was also a little bit of punishment. If the policeman sees you're not wearing a seat belt again, he can write your ticket should have your seat belt on. And we inform people of if you're in an accident, it's like vaccines. If you're in an accident, if you had a seat belt on, you're less likely to die". (Frank Ascione).

"Campañas, campañas institucionales por parte de las administraciones, campañas por parte de las asociaciones... muchas campañas de concienciación. Meter el bienestar, el respeto hacia los animales, el bienestar animal en los programas educativos, avanzar en este sentido, darle mucha publicidad". (David Dorado).

"Creo que hacer iniciativas tan macro y tan globales a través de NNUU y este tipo de organismos nos ha enseñado que queda un poco en agua de borrajas, queda un poco en la nada, por lo tanto, quizás si que trataría de hacer programas un poco más especializados y orientados a distintos sectores con especial implicación ¿no? pues sector académico, universitario, profesional, sector en fin...una serie de no sé, elementos como decía antes que fueran más agentes de cambio a partir de los que iniciar actividades más allá por supuesto de campañas de sensibilización que las veo super necesarias y que creo que son muy positivas por ejemplo en términos de abandono animal pues antes de verano, bueno en cuestiones relacionadas con el respeto pues como ocurre con seguridad vial y todo este tipo de iniciativas, ¿no?". (Carmen Jordá).

Bloc XXII (Cap. 4.6).

“There is the whole area of humane education. Uh, is this program of curriculum for teaching children and adults about the humane treatment of Animals? And that's been around for years and years and years. The the problem is, again, the research. You know, uh, for many organizations, humane education means they visit one classroom in one school for one hour and they call that humane education”. (Frank Ascione).

“And so, we've we've put out in Virginia, I put out a letter to all the emergency veterinarian clinics so that they know when and where they should report. [...] I do think Judge education needs to be addressed and I'm, I'm I'm actually doing a judge, two judge education panels. Uh speaking engagements this year because I don't know that they they understand the continuum of it and just how essential it is to, like, intervene”. (Michelle K Welch).

“So the prevention is there's a lot of education by our national animal welfare groups like the ASPCA. You could go to their website. They have a lot of education for children in there. But they also do a lot of public service announcement kind of things. HSUS, Humane Society, United States Animal Welfare Institute, does a lot on domestic violence, animal legal defense fund also does a lot uhm, of prevention. Uh, we see local animal shelters doing a lot of prevention, like doing those education classes in school
So I think there could be more in schools, especially about animal abuse like you know, so that they understand that, you know, animals feel pain. I mean I I still can't get like adult judges to understand that, you know what I mean?”. (Michelle K Welch).

“En cuanto a prevención los programas de concienciación. El trabajo de las asociaciones, de las protectoras, formación a las fuerzas y cuerpos de seguridad, eso es prevención, saber detectar, y lo que hemos hablado hasta ahora. Como prevención el saber detectar cuando se está iniciando este tipo de conductas. Hasta que no se inician no tenemos forma de saber, por eso te preguntaba yo antes que qué factores crees tú que podemos ver en el victimario. Hasta que no se inicia la conducta no podemos saber que eso

existe. Una vez que se inicia hay que erradicarla, cortarla... entonces, cuanto antes se localice antes se puede trabajar en ella”. (David Dorado).

Bloc XXIII (Cap. 4.6).

“There are some actually some some specific programs where prisoners have the chance to interact with animals and care for animals, which again, you've got to make good choices, right? You got to make sure that the prisoners who are you allowed to do that or not going to harm the animals, right? But that can be that can be a very meaningful program to to the form relationships to help, maybe rebuild empathy”. (Clifton Flynn).

“And and obviously with a domestic violence abuser, they need anger management and and I mean the the little amount that I can impose upon them through the court system is not enough. Right. Like that's not going to be the panacea to get them to stop being a violent person. Like for whatever reason, whether they were brought up in it and they saw it or it's congenital, they're just born to be violent. Right? Uh, they need a lot more intervention than just the court can do”. (Michelle K Welch).

Bloc XXIV (Cap. 4.6).

“And in in rural situations we... we, we try to make sure that the victim advocates are really planning on thinking about tagging animals because like, if they have a horse, he could do stuff to the horse, but, you know, horses are hard to move, right? And when you're trying to escape, you might leave those behind. And so so we try to get everyone that's an advocate to really think about planning so that that victim can escape.

In in a in a lot of situations we see it where you know she might be leaving, like she's breaking up with, you know, breaking up with the abuser is a very dangerous time or leaving them is a very dangerous time. And often some young women don't even know what people, what these abusers are capable of. And I say women, but, you know, we, you know, can be men as well”. (Michelle K Welch).

“I love them. I mean, we need more of them. We don't have enough of them in the US because, you know, people aren't taught how to treat animals like it really is. Like, it's sort of like, it's so feel like child abuse like.

Not everyone is taught how to raise a child. You know, to uh, adulthood to be a a loving, good person”. (Michelle K Welch).

“Fundamental, además ya se ha introducido, en la última reforma de la LOMLOE ya se ha introducido, en edad infantil y primaria, entonces yo creo que es fundamental. Hay programas que son muy buenos, te puedo hablar de uno específico de la Cátedra Animales y Sociedad de la Universidad Rey Juan Carlos que es emociones con patas, que llevan pues eso, la sensibilidad a las aulas. Se lleva a los animales y se les explica y creo que programas así son muy buenos”. (David Dorado).

“Uh, and uh. You know, if we make demands without providing resources, it will not happen. It won't happen as as wonderful as we think it would be for children and college students and professional education programs to include this, there has to be space made for it”. (Frank Ascione).

Bloc XXV (Cap. 4.6).

“I mean the same factors that lead people to do things we don't want people to do are gonna be related to to animal abuse, so we need to create a society in which people can succeed, which you know, where they don't end up poor and they're housed and and it's... and then that sounds, you know, like this really big picture in this, you know, not a very not very specific answer to you, but at the end of the day uh, maybe we're going to do things to make society better. We have to act at that structural level, right? We can't go around and just say please don't abuse animals. You're right that that's kind. It's not a very practical approach at the individual level. We have to change the systems, right? We have to change families. We have to change criminal justice systems. We have to change the welfare views about welfare, anti poverty, kinds of programs. We've got to do something about jobs. Right?”. (Clifton Flynn).

13. ANNEX VII: CODIFICACIÓ AXIAL.

RVIMA (Relacions entre la Violencia Interpersonal i el Maltractament Animal):

“It’s not at all unusual to see violence against children co-occur with animal abuse.”
(Clifton Flynn).

“children who have been abused, it's not uncommon for them to abuse animals themselves...Uhm, children whose parents have abused animals are also more likely to be violent”. (Clifton Flynn).

“animal abuse is related to bullying”. (Clifton Flynn).

“animal abuse is as you know it is related to all kinds of criminality: violent crimes, Uhm... And nonviolent crimes actually, there's...there's studies linking people who abuse animals not just to violence against humans, which... which is what most of the researchers looked at, but also other kinds of, you know, property crimes as well”. (Clifton Flynn).

“El caso más habitual, y nos han llegado algunos casos en que nos ha pedido ayuda la típica mujer maltratada que no se va de casa, aún y sabiendo que es lo mejor, porque no puede llevarse al animal consigo, o porque la pareja maltratadora la amenaza con que si se marcha le hará daño al animal, o no se lo deja llevar. Nos han llegado cosas de este tipo, vemos que está relacionado, porque normalmente es hombre, que el hombre maltratador maltrata a la mujer y también al animal.

Hay estudios también que indican, aunque no es nuestra especialidad, pero indican que a los niños también se les amenaza para que se porten bien, con maltratar al animal, y sabemos que hay maltratadores que también les amenazan con esto. “si no te portas bien, al perrito le pasará tal cosa” y que muchos de estos niños desde pequeño maltratar animales puede llegar a ser hasta “normal”, ya que estos comportamientos o situaciones que viven los niños, cuando son mayores veremos

las consecuencias de esto, que normalmente son que los niños que han vivido esto de pequeños realizarán el mismo comportamiento”. (Cristina Ibáñez).

“the most glaring relationship has been to... Domestic violence or intimate partner violence. [...] We wanted to look in environments where violence occurred more often so that we would get possibly higher rates of animal abuse as well, and so we interviewed children who were in residential treatment centers for mental health problems. [...] And the most frequent stories and animal abuse.... And, uh... Horrible stories of animal abuse were from the children who had grown up in a family where there was domestic violence. And so that is what led me to begin to focus my research specifically on intimate partner violence and the experiences that women had with their partners...uh, of cases where their animals had been threatened or their animals had actually been harmed or killed, and to also follow up on anecdotal information that some women actually would delay going to a shelter because they did not know what to do with their family pets. And they were very frightened about what might happen if they left them behind. [...] So that question about, you know, did you delay going to a shelter because you were frightened about what might happen to your pet? Uh... that resulted in a positive response from more women than we expected. And that also led to changes in laws in the United States related to...Uh protective orders or restraining orders that can include pets as well as the possessions that a woman might have”. (Frank Ascione).

“Victimización directa, es decir que el animal dentro ... sea el que sufre la violencia directamente, ya sea mediante agresiones o por omisión de trato, no darle de beber, no darle de comer, o no darle sus necesidades, o de forma indirecta, es decir utilizar al animal como amenaza o coacción de hacerle daño si otra persona no hace lo que el victimario quiere que haga”.

[...]En otros ámbitos, el animal, el propio animal, y a lo mejor me salgo de la temática, el maltrato animal está involucrado en otros tipos delictivos como puede ser el robo de animales, las peleas de perro, entonces bueno, no sé si esto también te sirve”. (David Dorado).

“Por mi experiencia hemos detectado 2 tipos de relación, una más de tipo instrumental en el marco doméstico más de la mascota, este perfil incluye gatos, perros, pero también peces, ganadería, instrumental como amenaza hacia la pareja, es decir, agredo y llego a matar a la mascota como advertencia, ¿no? de que cuando me enfado hay que respetarme y esto te puede pasar a ti.” [...] “Y otra relación quizás más conjunta o global que es pues en la explosión de la ira agredes simultáneamente al animal y a la persona ¿vale? Momentos de rabia por ejemplo en una agresión sexual extremadamente vejatoria y violenta en la que el perro pasaba por ahí cerca y estaba obligando a la víctima mujer, como te digo, desnuda y violándola obligándola a beber lejía, pues también pasaba por ahí el perro pues también le echa lejía y le da una patada que no recuerdo si le hace fallecer, o casi fallecer. Este es un poco el perfil ya sea agresión física al verbal y amenaza a la pareja o bien agresión física a ambos, en el marco de un espacio del hogar.” (Carmen Jordá).

“we also see a correlation where the the abuser is hurting the animal to buy the child silence in child sexual abuse cases. We had a case in Virginia where at three years old, the young child, she was a toddler at that point had sexualized play with a doll. Uhm, 10 years later... he had been abusing her when she was three years old, social services had stepped in and said there was... it was unfounded. Basically, they couldn't find that she was actually being abused. Ten years later, she she actually got enough courage to come forward because he killed her dog, and he killed her dog with a bow and arrow, and he basically wanted to keep her quiet. But he had already killed a kitten of hers and that did keep her quiet when she was much younger. But it kind of backfired, but it usually doesn't backfire. It usually does keep that child silent because they know if he can kill the animal what can he do to me? Or he might be threatening the mother or other siblings or whatever. So, we we see a huge correlation where they're doing something to the animal to keep that child silent so they continue so they can continue to sexually abuse her or him.” (Michelle K. Welch).

“And then we also see in the interpersonal violence realm, elder, a piece in the elder

abuse realm, and usually what they're doing is they're threatening the animal so that that elder person will give them control of financial accounts. So, it's almost like a financial, uhm, fraud or a financial threat or intimidation?

Uh, but they're threatening the animal to get to that to that person, or they're threatening to, like, take the animal to the pounds, you know, like and euthanize it or or do something to that animal, and that animal is everything to that elder person". (Michelle K Welch).

"when you're trying to get a person, a victim out of these situations, you have to plan for the animal because often they won't, they will not leave the animal and they won't leave the situation without the animal. And when they do leave the situation and if they do leave the animal behind, he will hurt that animal. We had a case where the woman escaped him and she leaved her terrier type dog with him, and he threw it in the basement and starve it to death". (Michelle K Welch).

FARVIMA (Factors Afavoridors de les Relacions entre la Violència Interpersonal i el Maltractament Animal):

"We can't just use psychological profiles. We need to look at social factors and so...to do that and and that's in... the same is true with with animal cruelty. We can't explain it by saying people are crazy or they're sick. One of the problems with that is that it's a circular argument, right?". (Clifton Flynn).

"I think we need to look beyond those individual characteristics to social and cultural kind of factors [...] I mean, the United States is a country where there's all kinds of acceptable violence here. If you look at sports... uh, you know, if you look at guns and so the cultural acceptance of violence also plays into any kind of violence. And in this case, it certainly, it contributes to the occurrence of violence against... against animals." [...] "certainly a society where violence is acceptable, there's all kind of acceptable violence against animals, right, that we haven't even talked about. Hunting, experimentation, factory farming, all kinds of suffering that animals go through there that we haven't even mentioned". (Clifton Flynn).

“The biggest one that comes up in all the animal abuse researchers is Gender [...] This overwhelmingly is done by males”. (Clifton Flynn).

“The experience with childhood violence, right? Kids who are exposed to violence, either violence between their parents or they are victims themselves, often go on to abuse animals”. (Clifton Flynn).

“A lot of males want to impress their peers. You know, this sense of being macho and everything. So, they'll engage in animal abuse as a way to show how tough they are”. (Clifton Flynn).

“It's a safe crime, right? I mean, it's not much risk to doing it. So we've got weak laws and not very strong uhm... punishments”. (Clifton Flynn).

“Normalmente son... estas personas que hacen esto son personas que cuando eran pequeños han vivido casos similares o situaciones de violencia no solo necesariamente hacia los animales sino hacia sí mismos o hacia personas del entorno familiar. Evidentemente en algún punto tuvo que haber el primero que hizo esto, ¿no? también hay personas que lo hacen habiendo tenido un entorno familiar óptimo y favorable pero normalmente es traumas infantiles que llevan a los adultos a comportarse de esta manera: abusos hacia la propia persona, o hacia otra persona de la familia, o hacia los animales de la familia”. (Cristina Ibáñez).

“El fenómeno cultural creo que es muy importante, además suelo decirlo siempre, lo que antes era costumbre ahora es delito, igual que la violencia de género hasta ahora hace muy poquito porque al 2004 no entró la Ley Integral de protección de las mujeres, hasta entonces la costumbre... En España se toleraba el maltrato a las mujeres, en muchos ámbitos era tolerado. Con el maltrato animal creo que pasa totalmente igual, por costumbre se ha tenido al animal como una herramienta, un objeto, algo que utilizar. Eso se ha acabado, la sociedad ahora requiere que los animales son un miembro más de la familia, de las sociedades, y que tienen

derechos y hay que tratarlos con respeto. Y entonces yo creo que eso es fundamental”. (David Dorado).

MCD (Motivació de la conducta delictiva):

“Children maybe, as I said, victims of violence themselves. So, they can't take out their... their frustrations, their anger on the more powerful parent or the more powerful abuser. And so, what they can do is they can then exercise control or engage in violence again against an innocent, less powerful individual, in this case an animal”. (Clifton Flynn).

“peer approval. Some kids, some males, may want to or may abuse animals because it it may increase their status among among their peers.” (Clifton Flynn).

“male batterers, yeah, very much the...the motivation there is... is control and coercion of their female partners. They will often threaten to kill the pet if the woman talks about leaving [...] it's not unusual to see the same motivations that have been found with regard to... to family violence” (Clifton Flynn).

“creo que normalmente es esta necesidad de hacer daño, de exteriorizar la violencia de algún modo, bien porque les ha pasado de pequeños, bien porque tienen esa necesidad, porque hay personas que son así, y entonces empiezan a experimentar con animales. Creo que es esa necesidad de sacar fuera una... necesitan ser violentos con algo porque es más sencillo en tanto son más indefensos, no suelen defenderse a no ser que se trate de un perro con una mandíbula... y tampoco, normalmente son animales que se van a someter a ese comportamiento”. (Cristina Ibáñez).

“With adults [...] In some ways, it was a way of demonstrating their own violent capabilities to others around them. Uh, there were of course situations where the animal abuse was used to coerce or control other members of the family, like an abused partner.”

[...]

“Uh...with children? You know the the most often cited example is that the motivation is to imitate someone who they admire. So, for example, if in a gang there is animal abuse going on and a child wants to enter the gang, they may imitate that behavior to be seen as acceptable to the rest of the group. The more complex motivations occur when the children may enact or reenact, I should say, aspects of their own physical abuse or sexual abuse on animals, as they may sometimes do on other children. So that's a possibility. Uh, and sometimes the motivation is is... uh essentially fear because they have been coerced into abusing an animal, to prevent a sibling from being harmed or their mother from being harmed and. Uh, so the... the motivations can be complex”. (Frank Ascione).

“cuando está relacionado con la violencia de género y la violencia intrafamiliar yo creo que la motivación es el control, porque al final el victimario lo que busca es el control sobre otras personas, busca ejercer su poder, entonces, en ese aspecto creo que es el control, a lo mejor si nos salimos de esa temática y nos vamos a otros delitos, no sé por ejemplo en las peleas de perros pues el beneficio económico, mm... si hablamos de tráfico de especies también el beneficio económico, pero bueno específicamente en la violencia de género y doméstica es el control del victimario sobre las víctimas”. (David Dorado).

EMAV (Efectes del Maltractament Animal en les Victimes):

“If I'm a child right to who does it? Is that there is some literature that suggests that that people who have began abusing animals make progress or graduate to violence against humans”. (Clifton Flynn).

“Certainly, one of the things that concerns me most about animal abuse in children is is empathy, right? If kids engage in animal abuse, either that's, you know, indicative of some uhm... Lack of empathy, right?”. (Clifton Flynn).

“Certainly if you are someone like a a a battered woman, they... can you imagine the impact on her by either having her beloved companion animal threatened or

actually harmed. So it's a it's it's bad enough that she's experiencing this, that this is happening in front of the children, but to have this animal and sometimes the animal, the pet is incredibly important as the source of comfort and support for these women. And so it's it's it's terribly traumatic”. (Clifton Flynn).

“En el que ejerce el maltrato yo creo que es satisfacción, siente placer, y cubre esa necesidad que tiene de exteriorizar esa rabia, creo que siente placer y sosiego, en plan vale necesitaba sacar esta rabia contra alguien, ya la he sacado, entonces tranquilidad, placer”. (Cristina Ibáñez).

“En la víctima en cambio el efecto que tiene, es evidente, en la mayoría de casos hay una sumisión, una afectación, una normalización del tema también, una costumbre, se acaban acostumbrando en muchos casos a esa situación, y luego, es que me parece demasiado obvio pero frustración, ira, rabia, tristeza, pero bueno me parece muy evidente y poco concreto, pero estos sentimientos, estos efectos siempre están ahí, pero en la mayoría de casos creo que hay un acostumbrarse a eso, incluso llegar a normalizarlo y quedarse anclado a esa situación. Esto a corto plazo y mientras se está produciendo. A largo plazo, sobre todo creo que, en los varones, en los hombres, cuando han vivido estas situaciones, lo que probablemente, no van a ser personas normales y van a querer exteriorizar toda esta ira, tristeza, que han sentido cuando el maltrato se ha llevado a cabo, creo que en el futuro se exteriorizará del mismo modo que lo vivió”. (Cristina Ibáñez).

“Uh, especially with children, uh, the desensitization that may occur as a result of either witnessing animal abuse or engaging in animal abuse could then lead to a greater propensity toward other forms of violence. Uh... in some cases, especially with very high-profile cases in the United States, in school shootings and... and other examples of... of violence like that, uh, the animal abuse may have been a practice for violence against humans, and this seems especially the case where the animal abuse has been a hands on abuse of the animals versus, you know poisoning any animal or shooting it from a distance, things like that.

It seems like the experience of victimizing an animal in such a way that their distress is felt directly and very closely by the perpetrator, that that kind of experience could again lead to a lessening of concern for other types of victims.”

“there is now an acknowledgement that uh animal abuse in childhood can be one of these significant signs of serious conduct disorder in children, and, of course, conduct disorder is related to antisocial personality disorder later in life, and because of that, uh, we are now seeing...seeing more research that actually looks at animal abuse in the context of developmental psychopathology”. (Frank Ascione).

“Sobre todo, en los hijos, en los niños pequeños creo que el maltrato animal al final por aprendizaje vicario es una forma de asumir una conducta violenta que están viviendo en su hogar, y posteriormente si no hay otros factores de protección que lo evitan o que lo eviten, van a reproducir esa conducta. La conducta del maltrato animal, como todo acto violento debe evitarse, debe perseguirse. Que un niño reproduzca ese maltrato animal a edades tempranas es un indicador muy potente de que pasa algo dentro de la familia, entonces nos puede servir... es un indicador muy fiable como medida preventiva. Entonces, por ejemplo, en el colegio si se observa que el niño tiene una actitud hacia los animales, que el niño en el recreo mata animalitos, se le corrige y aún así el niño mantiene la conducta, pues vamos a prestar atención a ese niño porque a lo mejor hay algo. Si es en casa, si el niño tiene una mascota, perdón por llamarle mascota, pero tiene un animal doméstico y el niño viene del colegio y se pone a agredir al animal, a cambiar su actitud, su conducta, pues también vamos a preocuparnos ya que quizás es síntoma o evidencia de que está sufriendo bullying o acoso en algún aspecto de su vida, o que no sea en el colegio.[...] En cuanto a la mujer, víctima que sufre también la víctima del animal, lo que hemos hablado antes, el total control del victimario sobre la mujer, que le hace daño a través de su ser más querido, el animal doméstico, hijo, personas mayores o cualquier otro miembro de la familia.

Y en cuanto al victimario, que sería el único que me queda por nombrarte, pues igual ejercer su control, expresar su ira a partir de la violencia expresiva agrediendo

directamente al animal, igual que puede destruir un objeto o romper algo, pues igual, maltratar al animal para eso, para soltar su frustración.” (David Dorado).

Se produce una insensibilización. Separándolo como hemos dicho antes, de posibles trastornos psicopáticos, o posibles trastornos antisociales. Si tenemos un trastorno mental que nos produce insensibilización ya sabemos cual es el motivo, pero si no lo tenemos si nos acostumbramos a la violencia es así. Y si la ejercemos, más nos acostumbramos a ella”. (David Dorado).

“Bien, creo que el impacto es muy fuerte obviamente para las víctimas testigos se asume muchísimo, ¿no? la amenaza realista, no es lo mismo que te amenacen con matarte o agredirte que lo hagan mientras matan o agreden a un ser vivo, obviamente el impacto es realmente fuerte, si que creo que puede generar una conducta de sometimiento, aunque si es verdad que no hemos podido hacer seguimiento de las sentencias. [...] Creo que para el autor es algo cómodo en el sentido de que es un grado más que la agresión verbal únicamente contra la persona, pero no llega a ser, ¿no? un delito contra una persona es una vía de escape a nivel medio, una amenaza más efectiva. [...] También creo y por las entrevistas que hemos hecho, que es bueno, es muy importante considerar la diferente gravedad de los hechos, o por lo menos así se tiene en cuenta a nivel policial o de respuesta, y pensamos que también a nivel social, ahí lógicamente hay un cierto nivel de consentimiento en cuanto al trato hacia los animales que igual no se tolera con las personas ¿no? con las mujeres y los niños en el ámbito familiar, entonces eso también puede generar un impacto menor en la sociedad que es consciente de esto”. (Carmen Jordá).

“First of all, let's just talk about children, children, that witness violence. I told you about the study that... and so there was a study done that children who witnessed violence in children who didn't witness violence.

The children that did just witnessed the violence, they were three times more likely to engage in animal abuse. And so, you know, when we look at children abusing animals, we, we always say to the officers something is you need to get to the bottom of what's going on in that household because it's children love animals, they

don't, they don't set out to, you know, and that. Yeah, that's a generalization, but most of the time they see them as big cuddly stuffed animal, right? So, so.... And so, that child, who's doing something to an animal, something is really wrong. Now, that doesn't mean they're a psychopath. It means for me, it means what's going on in that home? And it's a huge red flag for me.

We had a little children, they were probably 5 and in the United States a child at that age cannot be brought into juvenile court like there, there's not a lot you can do their way too young to even understand what they're doing, you know? And so so when the officer told me they were, they were two 4,5 year old boys, they were four and five year olds. And he caught them beating a kitten to death with a drapery rod and, first of all I go talk to the parents to alert them of what he found and he did that, the father, he couldn't care less. His reaction was totally inappropriate for what this officer was telling him, so the second thing we do is get social services involved because they are either witnessing violence or there is just something... or they are being beat that way. So a lot of times we see them emulate what they're seeing in the home. You know, they're they're basically copycatting what they see in the home, and then we also see with children that they want. It's almost like a dominion thing. They don't have any control in a violent home. So, this is the dominion they're going to exert over these animals". (Michelle K Welch).

"the child was so devastated 'cause, these were his animals that he went outside and didn't witness the Chihuahua. He couldn't. He couldn't take it. And yeah, that man was charged and was brought to justice. But that.... the damage he he can't undo that damage like it'll take years of therapy to undo that damage. And I think the younger they witnessed that the the worse it is for that child, like we had a a man who basically made the child witness him really violently killing the animal. And I don't want to. I mean, you tell me if you want the description of that. But it was violent, horrible and horrendous and he was sexually abusing her too. So you know, you you. So what I say is the animal abuse is. Uhm, is horrible in and of itself, but it's usually an indicator of something much larger and much more sinister going on in that home". (Michelle. Welch).

“So for women, well, victims of domestic violence, those impacts are huge and long lasting, and I will tell you they can last for a lifetime and I think it's very hard for them to get over that violent home and to get over the the violence that they was stood or saw in that home and it's almost like they it's. It's almost like it's PTSD for them. Like they don't quite ever get over it. And you know, and again, it's it's it's not a vacuum, right, if you're.

They probably have children that are, you know, in that home. And you know the impacts on the children are are devastating as well. So what we see is that the... we, uh and then if he really does. And I keep saying he but you know insert he or she.

But you know, if they do something to the animal, I mean it it is psychologically damaging. I'll give you another example now, this Uhm, wasn't a DV situation, but it was a it was in my in my view it was child abuse, psychological child abuse. This man got a new wife and the wife didn't like the dogs and they were older and he basically his 13 year old boy came home and he said, well, it's time to euthanize our dogs and he's gonna do it himself, so he took chloroform and he put it over the animals mouth and was a golden retriever and a Chihuahua. And he made the 13 year old boy dig their graves. Now there wasn't anything wrong with these animals. Let's be clear. They were old, but they weren't, I mean, they weren't ill, OK?

He just didn't want them anymore and see the the child witnessed the golden retriever struggling to live because this is not an appropriate way to euthanize an animal. An appropriate way to euthanize an animal is to take it to a veterinarian and have it done by sodium pentobarbital. And so this child witnessed this very violent act. And you know, I I could. I can, I can tell you stories upon stories upon stories where the abuser is hurting the animal or they make the child hurt the animal.

And that is a lifetime of psychological trauma for that child”. (Michelle K. Welch).

TVG: (Teoria Violència Gradual):

“I think it... it does happen, it it doesn't happen all the time, right? I mean there there's certainly data and you've probably seen a lot of it studies of criminals that have a particularly violent criminals who've been found to have animal abuse in their backgrounds. There's some research linking serial killing, violent sexual assaults to, to animal abuse. We know that there's there's some data that shows that school shooters uhm... They also may have abused animals. So there...there, there is that evidence. But there we also know like a lot of things, most people who abuse animals don't grow up right to be serial killers. They don't grow up to, to be violent criminals.” (Clifton Flynn).

“And so, what I think is more important is...We need to take all animal abuse seriously, right? We need to take it seriously. But we also don't need to... to paint everyone with the same broad brush”. (Clifton Flynn).

“And there's... and most of those studies are retrospective studies. And so, you know, we need longitudinal data to be more confident about that”.

“Uh, and then you probably one of the earliest studies was a study in in...yeah, one of the states here in Massachusetts that that looked at animal cruelty and found that while there's relationship between animal cruelty and criminal behavior, it wasn't uhm, a temporal one that in other words, that that's led to this notion of a generalized deviance, right? Where people who commit animal abuse also commit other kinds of crimes, but not necessarily in any particular order. Uhm... that study was interesting too, but it was also problematic because it didn't include childhood animal cruelty.

So it only it only included adult criminality and because as you know, juvenile records are not that you couldn't get access to those as a researcher and slots available use never gets reported. It just happens. And so the the study that says well I don't know about this graduation thing also has problems with it as well. So you know I'm I'm I'm of the general opinion is that we need to take all animal abuse seriously”. (Clifton Flynn).

“leí hace un tiempo una frase que se me quedó grabada que es que “no todos los maltratadores de animales son asesinos en serie, pero sí que todos los asesinos en serie en el pasado han maltratado animales”. Entonces, creo que esta frase la define bien, creo que con total probabilidad, o casi total, muchos de los maltratadores de animales, se les va a quedar corto maltratar animales, y van a necesitar algo más, porque al final, es una necesidad de exteriorizar la violencia hacia algo/alguien, y yo creo que la mayoría de maltratadores sentirán más placer si la víctima es un poco menos sumisa, y como los animales por lo general adoptan esta actitud, pasarán a maltratar a personas, creo que solo es un inicio maltratar animales, creo que en los siguientes pasos, serán maltratar a personas”. (Cristina Ibáñez).

“Yo creo que lo más habitual es la teoría de la violencia gradual. Pues por lo que decía, porque es ejercer el mismo tipo de acto, pero hacia diferentes receptores, porque es algo que ya conoces, que sabes hacer bien, solo que la persona, el animal al que se lo haces, sea humano o no humano se te queda corto por su interacción, entonces es lógico pensar que lo que ya sabes hacer sigas haciéndolo, pero perfeccionando un poco la técnica”. (Cristina Ibáñez).

“The graduation hypothesis was something that was especially used by animal welfare organizations to try to get greater interest from the public on animal abuse, and animal cruelty concerns. And so the idea was: if you abuse an animal as a child, you will abuse an adult when you are adult ok?

The only way to test that hypothesis is with longitudinal research. You have to identify a group of children. Uh, you can't look at official records, you know, let's say a child has been referred to a court because they abused an animal. You can't use that as the starting point because there may have been no reports about violence towards humans before that animal abuse incident occurred, so the... the whole retrospective approach doesn't really work very well to test that hypothesis. And at that time there was virtually no longitudinal research 'cause it's very difficult to do that research. And not only is the length of time needed difficult, but often in the United States, for example, young people's juvenile records are not accessible. Now, when I tell that story, one time after I presented at a conference, a veterinarian

came up to me and she said I used to do that when I was a kid because I was fascinated with the bodies of animals. And so, if I found a dead Animal, I bring it home and I would take it apart and look at the organs. So, you know, the same behavior. Going in very too great, two different directions. Uh, so you know there's more than just the behavior itself. Again, context is so important". (Frank Ascione).

"evidence that exists could be interpreted for either theory" [...] "So a hands on animal abuse has been related to more violent forms of behavior toward humans, not violence at a distance, not poisoning animals not going to uh a cockfight. Those don't necessarily relate to violent behavior toward other human beings. So that's an instance where there's generalization, but, we have to look at what what is it generalized to, what types of crimes does it generalize to property crimes, violent crimes, but violent crimes directly confronted the victim or violent crimes at a distance? You know that that's part of the problem". (Frank Ascione).

"yo creo que sí, a ver, las teorías... coger solo una teoría es complicado, al final los comportamientos violentos son multifactoriales y no hay solo una teoría que pueda explicar un comportamiento multifactorial, a lo mejor hay una que pueda asemejarse más, que se pueda aplicar en un momento dado, pero a lo mejor no completa todo el aspecto de la violencia que se está ejerciendo. Esa teoría creo que es bastante aplicable [...] Si un niño maltrata un animal y no se le corrige, ese niño lo va a aprender que eso está bien, si le produce satisfacción lo va a seguir haciendo, lo va a trasladar a sus relaciones con otros iguales, con su grupo de amigos, y si tiene pareja con su pareja, con su familia... entonces yo creo que esa teoría es buena, se debe aplicar y se debe tener en cuenta. Y ya no es que lo diga yo, sino que, por ejemplo, en Estados Unidos, con el tema de los asesinos en serie está más que demostrado, que muchos de ellos empiezan matando animales y acaban matando personas". (David Dorado).

"Yo estoy más de acuerdo con la gradual. Yo creo que una persona que empieza a ejercer violencia hacia un animal está más que demostrado, quizás en España cuesta más demostrarlo, pero fuera de España en estudios internacionales se demuestra que esa relación existe: que el asesino en serie ha comenzado matando animales o

practicando con los animales; que al agresor sexual muchas veces también empieza a practicar con los animales y al no ver conductas negativas o hechos negativos sobre esas conductas lo siguen haciendo, siguen realizando. La general, si que se puede delinquir, ¿que no hay relación? Yo creo que sí, y más con el delito específico o violencia específica hacia los animales”. (David Dorado).

“I've seen it over and over in my career. Uh that they rarely stop at the animal and we we see this in in so many ways, not just in domestic violence and interpersonal violence, but we see it in school shooters. You know, the FBI has, has now said that 43% of school shooters, 43% as a huge amount, 43% have started one of the... Some factors that they look at is that they have killed what we would call neighborhood animals, not their own animals, although there was a school shooter in Pennsylvania named Luke Wooding Ham who killed his own animal, but most of them are going around the neighborhood collecting animals, shooting them, killing them in gruesome ways. And I absolutely believe that that breaks down their barriers so that they can go and shoot up the school. We saw that in Columbine, we've seen it in almost every school shooting since. Probably the latest. I don't know if it's a very latest, but the the the most notorious of late is the Florida one in Florida, where he shot up. I'm not sure how many kids he killed that day, but it was a number. He had tortured and hurt small pocket pets. What we would call, like hamsters, gerbils like little little animals.

And he had a very upsetting childhood. His his parents, I think, had died. So he'd had a lot of trauma. And I I don't, I don't know if he was in therapy, but what we absolutely know is that if you, if you don't get some kind of therapy for these traumas, it it does, it does hurt you in the long run. Now doesn't mean you're going to become a school shooter or serial killer. But we know that it it it's really, really bad. [...] So I do, I do believe the gradual theory does study does is I I've seen it in my own career where they have, you know, moved on to other to humans and and that's how I usually get police officers get the buy in with police officers.

Anybody cares about animals. They think it's trivial. I don't think it's trivial. Obviously, my whole career has been about animal abuse”. (Michelle K Welch).

FRVG (Factors de Risc Violència Gradual):

“We need to look at several factors that I would suggest we need to look at kids who start young, who commit abuse alone, who do it up against animals that we anthropomorphize like cats and dogs, animals that we think of that have, you know, these human kind of qualities and abuse that's up close and personal, it's it's torture. So that kind of hands on up close abuse committed by yourself, you start early against animals that you know are particularly kind of beloved in society. Those are the folks that I think if we want to focus on”. (Clifton Flynn).

“Incidences of childhood animal abuse, right? Not just they did it once or twice, but if there's somebody who has done it over and over again, so recurrent kind of abuse is also another factor that has been shown to be related to that”. (Clifton Flynn).

“el necesitar un poco más, el querer perfeccionar un poco este maltrato, esta necesidad, es como el que estudia una carrera y dice luego quiero hacer un máster, los factores son pues eso, la necesidad de avanzar en la técnica, el necesitar pues una víctima un poco más desarrollada intelectualmente o una víctima un tanto más interesante que ofrezca más resistencia o más interacción”. (Cristina Ibáñez).

“And I think one of the biggest problems is failure to, uh... detect and pay attention to early forms of abuse. And uh, if we detect and pay attention to it, do we provide consequences and intervention for it? I think that's the biggest factor in the potential progression that might occur. And what's really sad about the animal abuse case is: it is so easy to get rid of the victims. It is not like you know, taking care of a human corpse. It's a small animal. The manner in which the animal died may never be known. The animal baby disposed of, you know a lot more easily than a human corpse can be disposed, so it's very likely that there are many, many instances of animal abuse that we simply never know about.

And the only way we would know about them is if someone witnessed the abuse and reported it, or if the child or adolescent himself comes forward and talks about what they have done to an animal”. (Frank Ascione).

“Si no se produce una consecuencia negativa, ese traslado de una violencia hacia los animales a una violencia hacia las personas se va a producir. Al final esta persona lo que aprende es a relacionarse con los demás de esta manera, o a ejercer el control mediante la violencia”. (David Dorado).

“I can just sort of talk about the incubation, right?

What what risk factor is when in domestic violence when she's trying to leave, you know? When... So we had this case where...uhm, the woman.

Uh, I had had made him leave and she was living in the house in rural Virginia. Uh. And she left for work and and took her son to school and he came. They had a cute little Beagle and they put the Beagle in the basement during the day and he got in the basement and he bludgeoned that animal so badly that it was going to lose its eye and had to be euthanized because of the cruelty. Uhm. There's no doubt in my mind that if she had come home during that, he would have killed her and so it's the same risk factor for the human as as the animal in that. It's the most dangerous time for her, and so for anyone in that household, even if it's an animal, is a dangerous time for them. And so, she needs to always have an escape plan to figure out how she can be the most safe. Her children can be the most safe and her animals can be the most safe. So, it's that breaking up with that abuser as well... we that's that's the number one time when the spillover of the violence goes directly to the animal, in my opinion, because I just. I can. I can give you 5 examples of you know off the top of my head. Uh, of women who broke up with him, he breaks into her home into her apartment, they killed the dog

Uhm, and they do that because that animal is very important to that person and they do it as a retribution of her breaking up with them. Now The bottom line is, if she had walked in when he's doing it, that violence would have spilled over to her every single time and her children, you know, so. So it's just.

Uhm, I think that's really the most dangerous time for the animal now. There's also insidiousness where they're hurting the animal. We have got a lot of examples of this to where they'll break the animals leg. I had a case where a man, I think he was

throwing the animal against the wall. And so that's how we discover the abuse is because the victim feels so bad for their animal. They take it to the veterinarian and the story does not line up right. Cats don't fall down stairs like that doesn't happen. So how did it get a broken leg? Right? You know. Uhm, setting them on fire or trying to get them to ingest things that they don't ingest like, you know, caustic substances and stuff like that, that just doesn't happen, you know. But a lot of times it is the story the animals hurt, it's got a broken leg, it's got something wrong. And they say it happened this way, and the veterinarians' antennae go up because they know that it couldn't have happened that way". (Michelle K Welch).

"But I also think that is the insidiousness I talked about, they do something to the animal because they want dominion and control over that child and they want to continue to sexually abuse that child. And then in the outer appeals realm, I think the risk factor is when that elderly person. Uhm, he's gotta cut off the finances or tries to assert their control again over the situation. And that's when they threaten them and more they do something to the animal". (Michelle K. Welch).

"Es repetirse un poco pero realmente creo que una persona que trate mal a los animales te puede hacer pensar que podría, en algún momento dado, en un momento de nervios por ejemplo, maltratar a una persona". (Cristina Ibáñez).

"OK. I think that uh and it would be reliable again, making sure that you're looking at context... Uh, it would be the hands on infliction of, pain or death to an animal and uh again. [...] And that's the other thing too. Is not just the hands on, but the relation to the animal. It's more concerning if someone abuses an animal they supposedly care about and are attached to, then a stray animal or someone else's animal. So I think those two things coupled together the.... the very close abuse of the animal and the relationship of the perpetrator to the victim". (Frank Ascione).

NiMA (Nens i Maltractament Animal):

“One of the reasons I think we ought to pay attention to animal abuse, you know, I've I've argued in some of my writings that we haven't done that until recently. And one of the reasons I think it's important to do that is because it can really identify troubled children and dysfunctional families”. (Clifton Flynn).

“Uhm, animal abuse can lead to negative developmental consequences for kids. We've talked. I've talked about empathy.

Uhm, certainly it could be a marker of family violence there. You know, if if if an animal is being abused, it wouldn't be at all unusual to find a child or an adult being abused in that same family”. (Clifton Flynn).

“debería preocupar muchísimo porque es quizás comprensible que los niños/as quieran experimentar sin comprender como reacciona un insecto cuando les cortas las alas. Puede ser que, si nadie les ha explicado que no se hace eso, es exploración del medio que les rodea [...] Pero si los padres les explican que eso está mal, y siguen haciéndolo, están demostrando una falta de empatía y humanidad que debe ser preocupante porque se traducirá en falta de empatía hacia los animales también”. (Cristina Ibáñez).

“podemos extraer un entorno familiar quizás desfavorable, especialmente si se repite, si no se trata de una simple exploración sino de una continuidad, de un sentir un placer con eso. Es lo que decía, es normal experimentar con ello quizás, pero si sigues es porque tu entorno familiar no te está explicando que está mal. Entonces probablemente un niño que maltrata animales o que experimenta con ello, está en un entorno social desfavorable, y quizás mentalmente no está bien también”. (Cristina Ibáñez).

“What's been most challenging in my own work is the whole issue of intent. What was the intent in its behavior? Uh, was it pleasure at the sight of an animal suffering? Was it to control someone else? Was it because of concern for the animal? Uh, that the animal was dispatched more painlessly than what was in store

for a if that did not happen. So, I think that's what what's been most disturbing to me in my own work is trying to understand that when the methods for understanding it are very challenging". (Frank Ascione).

“Lo que más puede preocupar es que, una vez se ha descubierto o se ha observado que este niño maltrata animales, que se le corrija o se intente corregir y no... y no se pueda corregir. Esto es un indicador muy potente de que ahí está pasando algo”. [...] “Si un niño empieza a maltratar animales y no lo había hecho hasta entonces puede ser un indicio muy potente de que está pasando algo, de que puede estar sufriendo una violencia, un acoso... no sé, cualquier tipo de conducta negativa hacia el que la esté transmitiendo o reproduciendo hacia los animales. Entonces es un factor que además de ser muy fácil de detectar, es un indicador muy potente de que puede haber un problema”. (David Dorado).

“What's the most disturbing thing about a about a child who... so be the most disturbing thing is that, for me is what is going on in that home. What's happening to that child? Like, are they are they... Uh, so it's it for me. It's like, why are they doing this? Like, this is not a normal behavior for children.

What is going on in that home? What are they witnessing, or what is being done to them that those are the two things that like immediately jumped to my mind when and wear them when a child has abused in animal like I wanna know what's going on and so it's it becomes a much larger investigation. And when I'm when I'm talking to my officers I was like you you got to explore you gotta get the child abuse unit involved. You gotta get the DV unit involved because there's something else going on here”. (Michelle K Welch).

“Certainly, it's awful for those individuals (kids), but it also spills over into to the larger society too if we don't address them”. (Clifton Flynn).

RICV (Raons de l'Inici en la Conducta Violenta):

“one of the most common factors related to perpetrating animal abuse is witnessing others do it as a child [so] if you witness a parent or a sibling or a friend abuse an animal, you are more likely to abuse animals yourself. If you are a victim of violence, you are more likely to Abuse animals”. (Clifton Flynn).

“We see bullying related to animal abuse. And it's interesting here it's it's... This, uh, the person, there's a relationship between bullying and being bullied, so there's there's both are likely to abuse animals, but it's the one who is bullied, the victim of bullying is particularly likely to abuse animals. And if you think about it, it goes back to something we were talking about earlier, right? I can't. I was the one who was was attacked who was mistreated by this. You know this kid on the playground that's more powerful ... so if I want to kind of respond to that in some way that that makes me kind of feel like I'm not so... you know, not such a victim”. (Clifton Flynn).

“primero por necesidad propia sin haberlo visto en tu entorno, y creo que es normal, creo que es normal que un niño quiera experimentar, eso si nadie le ha explicado que eso está mal.

Y la segunda opción es que nadie te explique que está mal y sigas haciéndolo.

Y otra cosa es que lo estés viendo en casa y creas que es lo normal, es lo habitual y creas que es lo que debes hacer”. (Cristina Ibáñez).

“OH OK, uh, I think that, you know, I think its very early on in life and... I'll say two things at the beginning. The first is, there're very likely maybe genetic and biological components to a propensity toward violence, ok? But rearing environment can either exacerbate that propensity or they can dampen that propensity”. (Frank Ascione).

“hay muchas razones, yo creo que muchas razones, desde el factor cultural, desde el aprendizaje vicario, reproducir lo que está viendo en casa o en su grupo de pares,

de iguales. Actividades, como la caza, introducir a un niño en el mundo de la caza, para mi es una violencia, lo siento mucho por los cazadores, pero para mi eso es violencia, y más cuando se mata a un animal por diversión. No sé, que en tu familia o hogar vean los toros, las corridas de toros, eso es violencia también, maltrato animal, entonces yo creo que hay muchos factores. Muchos factores negativos, pero no vamos a ser negativos, también hay muchos factores protectores”. (David Dorado).

“Tendencias violentas y falta de empatía, la combinación que creo que entendería razonable”. (Carmen Jordá).

“I think there are myriad reasons. Sometimes it's because they're witnessing interpersonal violence. Sometimes it's because interpersonal violence is being done to them, sometimes it could be, you know, something really, really mentally wrong with that child like that. You know that there's, you know, some kind of disorder, maybe its conduct disorder maybe it's. You know, uh, borderline, I don't know. But there there's something really mentally going, on with with that person. [...] Uh. And then, I mean, there's also people and I will just say some people are just evil. And, you know, we've kind of gotten away from that. Everybody wants everyone to be mentally ill and I I agree that there are a lot of mentally ill people in, in this world that we have, but then some people are just mean and evil. And and I see it and I see it over and over again and and they justify their behavior in in myriad ways that, you know, it's my animal. I can do whatever I want. I see that”. (Michelle K. Welch).

EICV (Etapas inici conductes violentes):

“I mentioned that if a child is doing this, at particularly young ages and doing it alone in the in the other things that we talked about that's that's concerning. So certainly, the opportunities in childhood are troubling, the other part of age, though, is that if you look at animal cruelty and animal abuse, it's kind of like lots of other crimes. You know most most crimes are committed by cutting young adult males,

and you don't see a whole lot of 80 year old folks going out and, you know, doing crimes period, right. So if you look at the data you're familiar with it, right? A lot of times it's it's either late adolescent or early adults who are abusing animals or who are robbing, you know, stores or assaulting folks or committing murders. So, you know, I don't know if there's a... a specific, you know, age or time, but certainly I would say you on the one hand, let's look at what happens in childhood. But on the other hand, let's use what we know about criminality in general and say it's often young adult males who are engaging in this kind of antisocial or deviant behavior". (Clifton Flynn).

“Yo creo que, en la infancia, por exploración como decía, por curiosidad, y depende de si te explican que está bien o mal que sigas un camino u otro” (Cristina Ibáñez).

“Pues yo creo que aquí tenemos... en edades tempranas, 2 – 3 años, que es cuando los niños empiezan a experimentar con el exterior, a ser conscientes... bueno ser conscientes es más tarde, pero cuando ya saben ellos que hay vida más allá de ellos, ahí pueden empezar a experimentar. Pues ven una hormiga en el suelo y la pisan, o ven una mosca y la pisan, o... un saltamontes o juegan con el..., porque todavía no saben respetar la vida ajena. Pero yo creo que eso es algo normal del desarrollo, uno va desarrollándose, aprendiendo, se le va corrigiendo por los padres o quien sea, y puede cambiar su conducta.

Después si ya pasamos a adolescencia ya podemos tener un problema más de fondo, como un posible trastorno, a lo mejor en ese momento de tanto cambio es cuando empieza a realizar conductas que no debe realizar, ¿vale? Entonces, yo creo que es complicado porque influyen muchos factores.

Volvemos a la normalidad entre comillas, dentro de una línea, dentro de lo normal, según vamos avanzando vamos respetando más a los demás entonces una conducta violenta quizás en edades tempranas se va corrigiendo si no hay un factor externo que lo modifique, tenemos un aprendizaje, una violencia en el domicilio, violencia en el entorno escolar, violencia entre los amigos, esto puede hacer que se reproduzca la violencia hacia los animales, entonces yo creo que es complicado

marcar un periodo de edad en el que iniciarse ya que depende mucho de cada caso individual". (David Dorado).

"I think it depends on what kind of violence they've been exposed to and so let me just, I've done a lot of sex, sexual, violent predator cases.

And what I see in those uhm, it's sort of like that first example I told you about with the little poor 5 year old boys hurting the kitten because they're witnessing that in the home. Same thing with, you know, sexual offending.

People who have been sexually abused, they, they, they, they, there's two kinds. There's either someone who who's been sexually abused will go one super date on someone else they're like. They're doing what was done to them and whatever was done to them was normalized to them, and so therefore they think it's normal to do it to someone else. And then there's the other victim who says, yeah, I'm, I'm never going to do that to someone else. I'm going to try to make a difference and, you know, and they may go to be like advocates and, you know, big.

Uh, you know, movement people, right?

And so you would, you would think, why would someone who's been sexually abused hurt someone else in the same way? But it it's it's almost that thing, you know, and I think it's the same with animal abuse. If you've witnessed that as a young person, you think there's nothing wrong with it. [...] "But I don't think there's a certain stage I think I think it's more about. you know what level of violence were you exposed to as a child, right?". (Michelle K Welch).

RFSMA: (Reaccions des de les Famílies i la Societat cap al Maltractament Animal):

"So now if you're a parent and you discover that your child has been abused animals, you need to take it very seriously, right? Not not so well....Let's just boys boys being boys or that kind of thing, you know, because, to send that message, Is it, you know, sends the message that it's OK to disregard the feelings and the rights and the well being of others, so they need to take it... take it very seriously".

“Certainly, depending on what it is, I mean, if you know if your if your kid throws a rock at a squirrel, that's not a great thing, but you don't rush them off, you know, and and have this overreaction. But if it's kind of serious abuse, it's very important for families to consider... Uhm, counseling for those kids again, if it's, if it's more. If it's more serious.” (Clifton Flynn).

“On the on the bigger societal side, I mean we need to we need to take abuse more seriously. We need stricter laws, we need harsher punishments. We need a variety of things that help us discover, report, and follow through with with prosecution of of animal cruelty. I mean, I think it would be very important to have kind of cross. Uhm cross reporting, right? [...] we also need to consider animals, for example in... animal abuse in cases of, of divorce and custody, right?”. (Clifton Flynn).

“Claramente denunciar el caso, siempre. Las leyes por suerte cada vez son más favorables hacia los derechos de los animales. Hoy en día es muy fácil conseguir con éxito un decomiso de un animal que está siendo maltratado, sobretodo si hablamos de animales considerados de compañía que es lo que más estamos tratando aquí”. “Entiendo que, si es alguien que conoces, quizás lo primero es alertar a esa persona de que no lo está haciendo bien porque hay muchas personas que desconocen como hay que tratar a un animal, lo tienen por tener, pues igual es quizás es una primera vía de acción de decirle “oye sabes que al perro no lo puedes tener en el balcón todo el día” ... y en el caso de reiteración y de no hacer caso, esto es denunciable realmente. Hoy en día es muy fácil que podamos denunciar un caso de maltrato animal, solo hay que acudir a la policía más cercana y demostrar con pruebas gráficas que lo que dices es cierto, y pedir el decomiso del animal”. (Cristina Ibáñez).

“I think the most important thing to do is to make certain that the child or adolescent or even adult that they are referred to a well trained mental health professional who can evaluate the behavior that occurred learn about the motivation and context of that behavior and then determine what direction of treatment intervention should go toward. So, for example, I mean if if it if it 2 year old child or three year old

child is playing with... Uh, uh. A rabbit that has wandered into their into their backyard and hurts the animal. In that case, you know we don't need to call the police. We don't need to call, you know, psychiatrists to come in. It may be the parent needs to educate the child". (Frank Ascione).

"in many cases it may may not be in the competence of the parent to make judgments about the seriousness of the behavior, what if the child is still doing that when there's six? Or when they're 14? And the parent has not been able to change the behavior, so there again... uh, making allowing parents to accept the fact that they may not be competent to judge the seriousness of their child's behavior, and they should seek help from someone else". (Frank Ascione).

"Claro yo es que lo tengo muy claro en este sentido, y te hablo también como policía: denunciarlo, denunciarlo. A lo mejor no a la policía, pero si denunciarlo, si tu detectas un caso de maltrato animal en tu hijo o en un hermano, a lo mejor no lo denuncias a la policía porque en definitiva es tu familiar, pero sí ponerlo en conocimiento de alguien, no sé de quién, médico de familia... para ver qué pasa ahí". (David Dorado).

"También creo que hay un mensaje contradictorio por parte de las FCSE ya que no le dan una importancia tan seria o vital, creo que el papel aquí de los refugios es muy interesante también de como comparten no estas iniciativas, pero creo que los mensajes van muy dirigidos hacia las personas que ya tienen empatía por los animales y bueno si creo que hay una labor de concienciación e implicación de la sociedad civil fundamental, sí que lo creo". (Carmen Jordá).

"Well, so don't take it into your own hands. You need to get the authorities involved. You need to report it up and and and then if the authorities aren't doing anything, you need to go up the chain of command of the of the police force or the Animal control Agency that is supposed to handle that. Because I don't like people intervening because I don't know what will happen to them, you know, but you need.

If you if you see a act of abuse in, you know in, in real time you should be calling the authorities to get them to handle it.” (Michelle K Welch).

PC (Perfilació Criminal):

“Entiendo que de cada denuncia de maltrato animal que llegue, la policía se implicase más, ya que entiendo que todavía son casos que se quedan al final de la pila de casos que tiene la policía en su mesa. Se implican poco aun, a pesar de que la ley es clara y va en pro de los derechos de los animales todavía falta, todavía hay una falta de empatía en los cuerpos policiales, por lo menos por nuestra experiencia entonces sería interesante que cada caso se estudiase con cariño y se hiciese un perfil de cada una de estas denuncias, y entonces hacerse un perfil general de cómo son estas personas”. (Cristina Ibáñez).

“I think the research literature is not definitive because the type of research that is needed is expensive... Uh, it is long term. Uh, it's not something you can do with the administration of a questionnaire online to, you know, 8000 people. Uh, it's it's very costly and challenging research and I think until we are able to figure out a way of accessing juvenile information that we can relate to adult behavior, without jeopardizing the privacy of of the child. Until we figure out a way to do that kind of research, I think it's going to be very difficult for us to come up with conclusive statements. I think it can be done, but we have to have not only uh... researchers involved, but we have to have ethicists involved, and we have to have child advocates and civil rights experts all involved together saying this is important information to get. So it was very tedious to even begin the research because of all the assurances that we had to obtain. But, you know, I think it can be done. It's just going to take some dedicated researchers who are willing to devote, you know, a part of their career to very, very, challenging research”. (Frank Ascione).

“sacar varios perfiles, estoy convencidísimo. No hay un único perfil, habría que sacar varios perfiles, porque, volviéndome a la primera pregunta, hay varios tipos de maltratadores, y hay varios tipos de maltratos animal que son legales o bien vistos por la sociedad. Dentro de la caza hay un perfil de maltratador animal, y es

así, estamos viendo como disparan a todo lo que se mueven, o sea que tú no vas a cazar, vas a matar sea lo que sea, ¿vale? Entonces de ahí se podría sacar un perfil. Podríamos sacar un perfil de... de los toreros, matar a un animal por mucho que dicen que les aman, ahí hay un perfil raro... después tenemos el perfil del maltratador dentro del ámbito familiar que a lo mejor no es el mismo perfil del maltratador del asesino en serie o no es el mismo perfil de una persona que está acostumbrada a tratar a sus animales de una determinada manera porque es el único modo que ha aprendido, entonces yo creo que hay que sacar varios perfiles”. (David Dorado).

“Well, so I think we... I think the reason they might not have come to a consensus is 'cause there's so much abuse, right? Like there's there's categories. The way we categorize it in the states, the FBI is started collecting data on it. And before animals were listed, like in the property crimes. So, you weren't care. You really weren't capturing how big it is”. (Michelle K Welch).

“Uh, so that's hoarders and and they're usually the breeder hoarder. Can be men, women.

Uhm, you name it? I've had him, you know, but the the caretaker who are usually is a woman about my age, usually pretty educated. But they've had some kind of trauma too. So there's a mental health thing going on, then dogfighters. So dogfighters are UM. They're white or black. Uhm, and it depends on what level they are, but they very much. Uhm, if if they are in a professional dog trainer, they're making money off of it. So there's like in cockfighters at the same cockfighters.

Uhm, I haven't run across a black cockfighter yet, but uhm, Asian, Hispanic and white and the white male. And it's usually an older white male. And so it's almost like they they say to it like it's a heritage thing.

Uh, yeah, I was. Yeah. My daddy was a cockfighter then I will be a cockfighter, you know, I mean, that sort of thing. And then for intentional abusers, they're usually men.

And and they can range in age, but there's not that many female abusers that way.

Now, there's always exceptions to the rule, right there was this woman in New York who was a roommate with another woman, they there wasn't any. There wasn't a relationship. They were just roommates. She took her dog and put it in the microwave or no, oven and cooked it like I mean, that's that's level like, you're like, oh my God, that's so depraved, right? So. So men are usually. But then when you come to neglect, it can be male or female.

So and and it it. I gotta tell you, I've had every kind of abuser. I've had every nationality, right? every race I've had every socioeconomic status like rich people will neglect their dogs. Just like four people like it. It's so. So I get that they don't have, like, a real profile.

Uhm...sexual abusers they're usually very deviant and what they're doing is they. And and I don't know that sex with an animal leads to second sex with like children, but what we saw in our study is that of the sexually violent predators who were the worst of the worst. Even among them, animal sexual abuse is about 2% of the population and that runs what the normal is for the regular general population, right?

But even among them, if they've had sex with an animal, they're more likely to engage in sex with children. That's what we got from the study. Now, does that mean that they've they do this, they're going to do that? No, we can't. We can't predict, obviously. But it's a huge red flag, right? And. And so that kind of deviance, I think, leads to other forms or either leads to correlate with or operates in tandem with other. Up, you know, other deviant interests". (Michelle K. Welch).

RD (Raons del desistiment):

"usually, kids either they grow out of it. Sometimes they actually feel bad about it, you know, and then become like college age students, they say, oh, gosh, I can't believe I did that or others just think of it as a stage. You know, that's, you know, sometimes kids, particularly boys, just do those kind of things and they grow out of it". (Clifton Flynn).

“creo que debe pasar pocas veces, pero quizás si ocurre sea porque te han multado, porque te han denunciado y has tenido que pagar por ello, o sea, porque has recibido un castigo por ello. Yo creo que cuando queda impune la violencia, se sigue reiterando. Creo que la única manera de que deje de hacerse es que te castiguen por ello. Bien sea porque se te quitan las ganas, o bien sea porque ahí entiendes que está mal lo que estabas haciendo. Quizás pensabas que no era una actividad delictiva lo que estabas haciendo, aunque yo creo que está bastante claro, pero bueno, yo creo que, por escarmentar, ¿no? Por recibir un castigo básicamente. No creo que porque de repente se vuelvan empáticos de repente. Creo que la falta de empatía cuando ya eres adulto no tiene solución, creo que la única solución es que tengas miedo al posible castigo que vas a recibir por ello”. (Cristina Ibáñez).

“The question about how you get adult antisocial personality behavior, people to desist from what they're doing is to figure out some way that desistance benefits them. So it's not punishing them for continuing to engage in the behavior because we know that some individuals with that disorder are not responsive, uh, but showing them how stopping this behavior benefits them, that's a very egocentric motivation but that may be the best way to do it.

Uh, with children more, more educational processes might be beneficial, but we know that you know, those children that display those callous, unemotional traits may not be as responsive to punishment as they are to other forms of intervention. Uh... you know, for for a man who is a spouse abuser the only way to stop that behavior may be to have serious punitive consequences, coupled with re educational programs. Uh... And, you know the problem is if we don't, if we don't intervene successfully with the individual, once they're out of incarceration. So, even though they may have saved that women, if you have not dealt with the perpetrators behavior, they may find another victim to abuse. So even though we may have saved that woman from further abuse, if we have not dealt with the the perpetrators behavior.

And we and we have to be sensitive to the fact that... you know, we hear stories of a man who has abused his wife and does it in front of the children, and we, you know, we are so incensed by how can someone do that? And if we moved the

calendar back in time to when that Man was a 5 year old: what did they witness in their home? How were they treated by their father? What did they see their mother do? How was she affected? We, we begin to have a little bit more compassion for the adult perpetrator that child became. But we don't. We don't often do that. We don't we we get that slice of time and we make judgments, but we have to be sensitive". (Frank Ascione).

"creo que hay mucho factor cultural, el desistimiento puede venir cuando se le da a ver a esta persona que lo que está haciendo es un delito, que la conducta que está llevando a cabo y que ha aprendido como normal, no lo es, tan fácil como eso, hay casos en que evidentemente no se podrá llevar a cabo así". (David Dorado).

"Uhm. Well. I wanna believe intervention by the justice system can make him stop. [...] Uh, the convictions are important. A lot of times, but the mental health treatment is important, anger management... [...] And I think if it's, if you're not, if the courts aren't intervening for a person to stop, I think mental health treatment is the really the only way to get them to stop, and I don't think they just stop on their own volition because my whole premise is that when you start doing that, you're breaking down those barriers... uhm, that most people have". (Michelle K Welch).

ND (No desistiment):

"porque les sigue resultando placentero y porque ven una impunidad absoluta en lo que están haciendo, porque ni la sociedad se lo reprocha y porque judicialmente tampoco les llega ningún tipo de castigo". (Cristina Ibáñez).

"Porque hace falta una gran labor de concienciación. Vuelvo al paralelismo, es que utilizo mucho este paralelismo entre la violencia de género y el maltrato animal, para mi tienen mucha relación, ¿por qué todavía se sigue dando violencia de género después de todos los programas que hay y de toda la concienciación? Pues porque hay determinadas personas que no asumen eso, o que no se les llega o que por su propia forma de ser son así. Con el maltrato animal es exactamente igual, hace falta educación, concienciación, y educación fundamental desde el colegio, desde edades

muy tempranas: meter el respeto hacia los animales en los programas educativos es fundamental”. (David Dorado).

“I had a cockfighter. He got five years in jail because he set up his cockfighting yard three times. And I had already.

We'd already arrested him once. He just kept getting arrested and he wanted the judge to think yeah, because of the pandemic, he was. Somehow it changed me and I was like, yeah, there's no Roosters. There's no Roosters in jail. It's sort of like the same thing with child abusers. Those that, you know, they. Oh, I'm a changed man. Well, there's no children to sexually abuse in prison. So yeah, you're a changed man right this minute. But your victim pull isn't with you. So dumb. So those are. I will also say”. (Michelle K Welch).

ED (Encoratjar el desistiment):

“We just need to take it seriously, period. And I... we at a big picture level, I think it's important for folks to understand taking animal abuse seriously, we're trying to reduce animal abuse, makes this a safer, better world for all of us, because all those forms of violence are interconnected. Whether we're talking about, you know, wife abuse, child abuse, animal abuse... Fighting any of those forms of violence helps us reduce violence, so animal abuse it's important to take that seriously. Which means again, the criminal justice system has to keep taking it seriously. The laws have to uhh, continue to be made stronger. The punishments have to be the real they can't just be a slap on the wrist.

Parents need to teach children about... about respecting all life, including including animals. I mentioned earlier I think humane education could be a way where we could, through schools, help kids learn to have more empathetic attitudes toward all creatures, whether they have two legs or four legs or however they live in the world, so they're they're different approaches through social institutions, through family, even religion”. (Clifton Flynn).

“I think first with families, I think with families the first thing, uh is... Acknowledging that animal cruelty that a child or adolescent may engage in... UH... is worthy of evaluation. And if it's worthy of evaluation, then it's worthy of intervention. Should the behavior judge be judged to be abnormal, serious enough and so forth.

With regard to adult perpetrators, uh again, evaluation of the motivations for the behavior should be what is used to tailor an intervention for that individual and we need to be willing to say that what happens if the future is based on how successful you are with an intervention. Now, this also creates problems cause what immediately think of is are you talking about indeterminate sentences? Where only if you meet this requirement, do you get released? Your sentence was only two years.

But I think the bottom line is, uh, if one can demonstrate how there are benefits for the perpetrator if they desist in their behavior, that might be useful, and this of course is separate from someone who has, you know, severe mental illness who is psychotic and you know, it is imagining things that are not there. He sees the animal turned into a devil and needs to kill it...that's separate. I mean, those are serious mental health issues that are just, I think the minority of cases, and are going to be the most recalcitrant to treatment or resistant to treatment. But I think for the other types of motivations, there's more hope for assistance being possible”. (Frank Ascione).

“Creo que las familias, en tanto que víctimas es realmente difícil que tengan un papel realmente potente, más allá de evitar su propia victimización. Quizás la sociedad si que tiene un papel más importante en términos de concienciación común, de generar un imaginario colectivo donde lo suyo sea no agredir. Creo que para personas concienciadas es muy evidente, pero para otras no. Ocurre en situaciones parecidas a lo que se consideraba después como violencia física/familiar o por ejemplo contra la prostitución. Antes era algo relativamente aceptable y ahora cada vez más se intenta, independientemente de la ideología o de lo que pensamos sobre ciertos aspectos polémicos la sociedad no está de acuerdo con que se agreda

a una mujer con la que un hombre se ha casado, y eso hace unas décadas pues no era así, en este mismo sentido”. (Carmen Jordá).

CTR (Casos que trenquen la regla):

“That's a that's a great question.

Because in in my research with some woman battering and pet abuse, it wasn't always true that the batterer abused the pet.

Yeah. So there was, there was this interesting sometimes the the the animal was very much you know, loved and by the this man who was threatening or hurting her, but didn't always. I'm not quite, I don't know quite what to make of that. Maybe maybe, you know, animals or so... they're so unconditional. They they love us, you know... No matter what then, you know, maybe. And I'm just speculating. And now, you know, maybe it's it's easier sometimes for people to form those relationships and not blame... You know, not blame the animal because the animal kind of loves you no matter what.

“Uh, we have all kinds of attitudes about relationships and and, you know, attitudes based on gender that could make it possible for somebody to treat his female partner poorly but have bonded somehow with this this pet and then obviously it's not always the case, right? Because you know, my research looked at the other side of that. But animals are very easy to love, even... and even bad people can, you know, can care about others. So I I don't know. I'm. I'm out of my league on out of my area on that one. It's interesting to think about them”. (Clifton Flynn).

“estando en el mundo animalista como estoy, es verdad que conozco muchas personas que aman a los animales, pero no especialmente a las personas, creo que puede haber algún caso pero me parece muy extraño porque me parece que amar a los animales ya es como un movimiento personal muy de paz. Me parece muy extraño, pero si se da pues puede ser, quizás incluso porque fueron personas las que en la infancia les hicieron daño y no hubo ningún animal en aquel momento interactuando con la situación. Pero todo son opiniones personales”. (Cristina Ibáñez).

“I often draw a box and one of the...Uh labels is empathy or concern for humans? And then the other side is empathy or concern for animals. There are people who are empathic and concern for both human beings and animals. They loved them both, care for them and so forth. Then there are individuals who care for neither. They don't like human beings have no use for them, and they don't like animals either. Then you have individuals who have concern for human beings, but they've never really developed an affection for animals. They're they're not... They're not cruel to them, but they just they really don't like animals. They know they're dirty. They put hair on your clothes and stuff you have to take them out every, you know, two hours.Uh. And then there are other people who love animals but are not very good with people you probably know somewhere you. Yeah, they're real animal advocates, but try to get them to be in a good relationship with another human being. They're not very skilled. They don't. They don't do very well. So.

What is the explanation for that? I don't know. I don't know. Again, I think it's related to...Uh, the experiences of carrying that people fill up with”. (Frank Ascione).

“Bueno porque es otro tipo distinto de conducta violenta. Quizás no es una violencia tan controladora hacia miembros más débiles, sino que quizás es un tipo de violencia más expresiva o más relacionada con su tipo delictivo como por ejemplo robo con violencia, o homicidios provocados por el consumo de alcohol, drogas... o simplemente... no sé, es distinto. Seguramente haya sicarios por ahí que han matado a cientos de personas que son amantes de los animales. Entonces, bueno porque se lo toman... te iba a decir, se lo toman como un oficio a lo mejor, matar a las personas, pero son amantes de los animales, y a lo mejor sí que no está relacionado”. (David Dorado).

“Oh.Well, I suppose the way I would explain it is that somehow that animal is not part of the violence that they're perpetrating, like they obviously can put up some kind of wall, not to hurt the animal. Or maybe they see the animal as their own. [...] There're serial killers who have a dog who wouldn't hurt their own. You know what I mean? He wouldn't hurt their own dog. Come. They divorce it in some way. That

animal gives them some kind of, uhm... fellowship. Some kind of, you know, love that they that they wouldn't hurt them". (Michelle K Welch).

AiP (Associacions i Programes):

"Create shelters for battered women, where it's possible for the women to bring their animals. You know, we were talking before that historically has been one of the big problems and that's why women didn't leave because they were afraid to leave their pets. If they can bring their animals with them, if they have a safe place to go, that they can bring all of their children right, not just their two legged children but their four legged children as well. I mean, there are organizations doing that kind of work. [...] it's huge. We've if I could, what in my research women stayed there. They they stayed for weeks with their batter because they didn't know what to do with their pets. Imagine. So everybody is at more risk now, right? The woman is the pet is children are, cause she ends up staying, you know, 45678 weeks longer. If she has a place to take that she can bring her pet, then that lets everybody escaped that violent situation the whole lot sooner". (Clifton Flynn).

"The first one is in the United States, the National Coalition against Domestic Violence. [...] Uh, they Periodically produce a directory of domestic violence shelters in every state in the United States and as a result of our collaboration, they now have a question on the survey that they use asking about whether there are provisions for the pets of survivors if they come to their shelter and if, so what type of provision is there. Do they keep the animals on site? Do they partner with the veterinary clinic?

Another one is the animal Legal Defense Fund, and they are located in in Oregon, in Portland, Oregon, and they are very, very active and looking at the criminological and legal and other aspects of animal abuse as a crime. And they have done a great deal of work looking at, you know, the status of animals in Courts Uh animals not solely being considered property like a microwave or a piece of clicking and so forth. So those two organizations.

Uh, there's the organization that I'm affiliated with in Denver, the Institute for Human Animal Connection. Uh, and especially my colleague Phil Tedeschi. Uh, Phil Tedeschi has done. He's more of a clinician and he has done a great deal of work developing a survey instrument that would help get at the motivational aspects of animal abuse and how that might inform a treatment approach. So he also is very good. And then the the last organization that I would recommend is the American Society for Research. The ASPCA American Society for the Prevention of Cruelty to Animals. They're located in New York City". (Frank Ascione).

"No, no creo que sean muy conscientes, quizás los que lo han vivido en primera línea si, en el sentido de las personas que acuden a las llamadas, pero quizás las personas que organizan y administran estos tipos de problemáticas, no y me consta por las entrevistas a expertos que hemos hecho tanto de policías como de otras, refugios etc... que no hay instalación para un caso de maltrato animal. Un caso de maltrato animal es un caso de maltrato animal y un caso de violencia de género es un caso de violencia de género, con la disociación que eso implica, cuando en realidad pues viven todos en el mismo hogar. Y creo que parte VIOPET y estas iniciativas incluyen el hecho de que si te vas de casa pues puedas llevar también a tu mascota, que creo que es algo bastante razonable, la verdad". (Carmen Jordá).

"They are now. I will tell you when I when I was a wee I when I was a baby prosecutor, back when I was young. Uh, they did not know anything about animal abuse. I've spent a good part of my career really educating everyone, police, prosecutors, social workers.

Uhm, and in fact we have, we did a PowerPoint for all the social workers in Virginia on animal abuse and the and the link and dumb and they distribute it to all their their social workers. But social workers, domestic violence advocates, they're much more attuned to this issue about the animal abuse. And in fact, in Virginia and across the states we have, we put pets in protective orders". (Michelle K Welch).

AiPEP (Associacions i Programes Essencials en la Prevenció):

“Cross reporting and cross training of professionals. I think it would be very important for anybody that's likely to come into contact with either violence against humans or violence against animals to be able to be trained on each, and to report on each, right? So so we so we don't miss it. So, we are aware uhm of those kind of behaviors”. (Clifton Flynn).

“Humane education could be very helpful in schools.

We've got to find ways to get children who've committed serious acts of animal abuse. But if we find that kids are committing these serious acts, we need to get them counseling, right? But something we need to help them understand why this is wrong and how this has and and to to deal with how this may have negatively impact them because there are negative developmental consequences associated with with harming animals.” (Clifton Flynn).

“a ver creo que, dado que la mayoría de casos se origina en la infancia, quizás no una asignatura pero sí que deberían darse charlas a lo mejor en las escuelas acerca del respeto hacia los animales [...] Podría llegar esa niña o niño a entrar en conflicto de “uy me están diciendo esto en casa, pero en la escuela otra cosa” y dada esa empatía natural que tenemos desde que nacemos a lo mejor sería una manera de corregirlo” (Cristina Ibáñez).

“Uh. Well, I think the most important are educational programs and and by educational programs I mean. What parents do with their children in their own homes? What schools do with their students? From kindergarten to college. Uh, what animal welfare organizations do to educate the public about the issue. What law enforcement agencies tell the public about how... how important they consider these types of crimes.” (Frank Ascione).

“Las de protección animal, fundamental, realizan un trabajo muy bueno de concienciación, de defensa de los animales, son fundamentales. Y después ya si nos vamos a asociaciones más específicas: jueces, fiscales, abogados... como antes,

todo aquel que esté en contacto con víctimas o con el proceso judicial, o profesores también, fundamental, a cuantos más lleguemos, mejor.” (David Dorado).

“Pues quizás asociaciones no tanto en defensa de los animales sino en defensa pues de las conductas no violentas porque de nuevo disociaríamos animales y personas o animales de persona específicamente, si que creo que los programas educativos de protección a la naturaleza y de promoción de la biodiversidad, que es muy difícil encontrar encaje porque nosotros mismos lo hemos intentado y es difícil encontrar encaje como prioridad en las familias, nos iríamos otra vez al respeto al animal independiente; quizás programas más de conductas no violentas pero no solo contra las personas sino pues en general, incluso contra los objetos de control de... de control de la ira y de de de la violencia como una opción que no sea aceptable en ningún caso.” (Carmen Jordá).

“In Richmond, we have two domestic violence shelters who make sure that they have partnerships with animal organizations. So like when that person is coming into the domestic violence shelter to get away from her abuser, their animal goes to and to uh SPCA or or to a Humane Society and they take care of the animal until that person can get into her new home [...] They give them a lot of therapy, but they also do a forensic. A doctor to be able to testify in court about the the psychological damage or the physical damage to the child. But there's also all these like therapy therapists and psychologists who are trying to make that child whole from the abuse. But you know. It's not. It's not like a one and done right, like a child that he was been abused. It takes years and years to get them, get them right, you know, and even a domestic violence. Uhm. A victim again it takes years and years. And you know, and you know, and. And I will say, I don't think we are the panacea for that. We have a lot of federal programs as well [...] Yes, the shadows Shelter program is essential because they won't leave and and there's still a lot of women who aren't leaving. And, you know, and and and because they don't want to leave their dogs behind 'cause, they're afraid of what he'll do to their dog.” (Michelle K Welch). “And make no mistake, don't don't leave your animal behind, because he will do something to that you animal because you made him mad now and he's

going to take it out on you know anybody that's around. And that dog is going to be right there. So. So I think that's essential. I think social workers and mental health...Uh workers are essential". (Michelle K Welch).

CD (Conseqüències del desconeixement):

"It's a it's a marker of family violence if we if we don't think about that, we may not be uncovering violence against kids or, uh... intimate partners or elders? [...] we miss out on all kinds of opportunities to intervene and to reduce violence, right? If if we don't understand that, that children who have have been victimized by adults, maybe practicing or maybe taking that violence and using it on animals where you know that's that's that's a problem. If we don't understand that people who commit acts of violence against animals may commit other kinds of criminal behavior, including acts of violence against humans, that's a problem. It's a it's a marker of family violence if we if we don't think about that, we may not be uncovering violence against kids or, uh... intimate partners or elders? Uhm, we're missing opportunities to deal with antisocial behaviors". (Clifton Flynn).

"Perpetuar esta situación, no encontrar una solución para ello y que se sigan dando estos casos, que sigamos... que sigamos creando adultos que van a maltratar a animales y a personas". (Cristina Ibáñez).

"I think the the consequences of them being unaware are that red flags that could be useful in preventing violence are missed, that they are ignored, uh... that they are minimized. [...] This client says uh, you know, after we're done with our therapy today, I'm going to go out and strangle a few cats 'cause I'm feeling angry today. Doesn't have to be reported? That's not part of the professional requirements. So there has to be some development within professional organizations to understand that animals are not just property. [...] And that may require some changes and and professional practices". (Frank Ascione).

“que no se persiga, que tengamos una cifra negra muy muy alta en este sentido, porque lo que se desconoce no existe”. (David Dorado).

“well, if you're unaware, you cannot really help that victim, right? If you didn't know that. The reason she's not leaving is 'cause. She's got a cat back there and no one will take her cat like you're not. You're not helping her. And so that's why we always, and I think the domestic violence uhm, shelters have gotten it really right that they understand that you have to ask those questions or you're not gonna get her, get her out of harm's way. It's hard enough for a uh, for a victim to leave because you know no one grows up and says, hey, uh, hey, I wanna be a victim of domestic violence. Right? It's it's, uh wining down of that woman or man's self-confidence, self-esteem happens, and so it's a gradual thing, right? Gradualism again”. (Michelle K. Welch).

CRAPSS (Coneixement o no de la Relació per Associacions i Professionals del Sector Social):

“Yes, much more so. I mean the last again the last 25 or 30 years, the the advances that we've made, are... are huge [...] You know we've, we've, we've educated people who work in the battered women field, we've tried to educate attorneys and judges and law enforcement officers. We we're much further down the road than we were say in the 1990s. That doesn't mean we're there yet, right? We still need to continue to educate. There are still judges who don't take animal abuse seriously, there are still prosecutors in part, understandably”. (Clifton Flynn).

“yo creo que no demasiado, como te decía, porque creo que, por lo general, o bien hay organizaciones muy enfocadas a los derechos de los animales, o bien hay organizaciones muy enfocadas a los derechos humanos o derechos de la mujer, en el ámbito de violencia doméstica. Creo que todavía no se ha llegado a plasmar ambas cosas en el mismo proyecto, en la misma organización. No creo que sea por desconocimiento sino porque la misma organización no permite hacer un mix de ambas cosas. Es como si dijeras bueno, los derechos de la mujer o personas

maltratadas que se ocupe otra organización, no se ha hecho un mix”. (Cristina Ibáñez).

“I I think so. I think now because of... a high profile cases that have been in the media in fictional accounts where this issue is raised. Uh, in documentaries that people see on television... Uh, and because of campaigns by animal welfare organizations to highlight the connection. Uh, I think people are aware of it more so than they were 20-30 years ago”. (Frank Ascione).

“No, yo creo que no. En España, no. Da igual que sean asociaciones de defensa animal u otro tipo de asociaciones, yo creo que no conocen este hecho, hay que darle mayor publicidad, y hay que llegar más a la sociedad que sepan que esto existe, y sepan reconocerlo, que el problema que hay muchas veces es que, por ejemplo, víctimas de violencia de género no saben reconocer que son víctimas a través de sus animales, entonces este es un factor que hay que dar a conocer y que la gente sepa que si se produce violencia hacia los animales se está produciendo violencia en el domicilio, hacia todas las personas que están en el domicilio u otro ambiente, llévalo al ambiente que quieras”. (David Dorado).

PD (Professionals desconexedors):

“let's start on the legal side, right? Judges and and uhm, prosecutors right and law enforcement agencies. Uhm. Human service professionals, right? People who child services or elder anybody who works on the human, you know, social, social services, side of things, veterinarians on the on the animal side, animal control officers. Uh teachers? Daycare workers. Uhm... Gosh, I mean, we were going to include just I mean, but right all those folks have the opportunity to observe and intervene in some way should they become aware of animal abuse. And you know, on the criminal justice side we have actually take action so [...] counselors, psychologists, psychiatry, anybody who at night might come into contact with individuals who've experienced animal abuse or have committed animal abuse. So, there's just a range of people who need to be informed, to be educated, and then what they really need to do is to: one, take it seriously,

right? when people tell you about this, not dismiss it, right? And they need to ask about it included in the protocols when they ask you, have you ever experienced violence? Ask about animal abuse. Don't just assume or don't just, you know, think they're going to volunteer that kind of information so". (Clifton Flynn).

"They (the police) do absolutely again, much more so because they're all kind of workshops and training sessions and, you know, things that have been going on. Uh, for the last, you know, 20 or 20 years that that just didn't exist before. So this, this, this has been very important and there are some. It varies of course, right there. They're individual officers that are one wonderful and there's some that aren't at all. There are departments that are going to be great and it's often, you know, the leader right. If you've got a share for our police chief or you know somebody or you've got a District Attorney who's who's engaged and with the police, the sheriff's in in in that area". (Clifton Flynn).

"quizás los cuerpos de policía. En estos cuerpos debería haber una sección que pues eso, estudiase el perfil de estas personas maltratadoras, y teniendo un perfil más claro, podríamos llegar a una solución más sencilla así que creo que deberían ser los cuerpos de policía los que deberían estar especializados en esto. Más que nada porque se trata de actividades delictivas, entonces, deberían de ser estos cuerpos". (Cristina Ibáñez).

"I think any association or organization that has any contact whatsoever with any human or any animal in the course of their work should be aware of this. So, you know we immediately think of about law enforcement should be aware of it and social workers should be aware of... a psychologist. Psychiatrist should be aware of it. Veterinarians need to be aware of it. Pediatricians need to be aware of it, and ask questions about this when children are brought to service. Uh...Housing authorities need to be aware of this. Uh judges need to be aware of it when they're presiding over a case that involves this or when they're looking at how this case should be handled. Is the animal welfare part of it? Taken into consideration? Religious organizations should be aware of it". (Frank Ascione).

“Fuerzas y Cuerpos de seguridad, para mi esta pregunta es super evidente. Fuerzas y Cuerpos de Seguridad, somos los primeros intervinientes y no conocemos esta relación”. (David Dorado).

“Bueno, al final todos los profesionales que traten con víctimas deberían conocer de esta relación. Ya sean médicos, servicios sociales, todo el que tenga contacto con la víctima debería conocer de esta relación. [...] Los veterinarios son fundamentales también, además así viene recogido en los trabajos previos. Son fundamentales en tanto son los que tienen contacto directo con los animales y con la persona que lleva al animal, pueden detectar si se está produciendo un hecho violento dentro de la familia, si hay algo que ha cambiado.... Si el animal de repente empieza a llegar todas las semanas por lesiones, golpes...por lo que sea, pues vamos a ver qué ha pasado”. (David Dorado)

“It still shocks me that there's still police officers who don't seem to understand that there are laws on the books about it or they or they don't want to investigate it. So I I think that...and Yeah. And that's because you think about turnover, right? So as much as as much education as I've done. And I think everyone should be like, like, you know, on top of it, I I still run across officers who don't know what to do. You know what I mean?

Or prosecutors who don't know what to do, or social workers who don't know what to do. So I think we still have to keep educating and keep, you know, putting it forward so people understand”. (Michelle K Welch).

“No, I... I will say I think the thing many of them do. But again, I think there's veterinarian, she might not. I I know there are because I've talked to veterinarians like oh, why I didn't know I could report that or I didn't. I didn't know that was against the law. They they know what they they know what's bad, right? They can identify what's wrong with any animal. I don't think they always know what is against the law. So that's why we put out that, that book, that little pamphlet, so that it went up and play. It was like a a card, so that they knew what was against the law.

Well, was actually something that needed, you know, them calling a police officer. Right?”. (Michelle K Welch).

CMA (Càstig del Maltractament Animal):

“if it's pretty serious I think people need more than just probation or a fine. I mean, if if you're talking about harming or killing or torturing animals, people need to serve significant time in jail, in prison. Otherwise, what's the message? The message is, you know, no big deal, though I had to pay a fine or, you know, I've. I've got to... you know, behave myself for a year or something and then so. So, I think if we need serious sanctions also think we need to not allow people to have pets if they have abused animals. I mean we we need to say you know you've lost that privilege”. (Clifton Flynn).

“you shouldn't be able to work and professions where you're exposed to animals. Yeah. Well, so those are, you know, those are some of the things. And if you're, you know, if you're if you repeat repeat offender, then you know, then the sanctions need to be tougher”. (Clifton Flynn).

“es terrible que, realmente solo se aplique el maltrato animal a animales considerados de compañía, pero bueno ese es otro tema, las penas deberían ser muchísimo más altas, pero, es que, además, es en la práctica donde está el problema. Sí, la ley no es del todo deficiente para los animales considerados de compañía, pero en la practica dada la desmotivación o falta de empatía de los agentes de policía, muy pocos casos llegan realmente a donde tienen que llegar. Algunos me temo que ni siquiera llegan a algún sitio, sino que ni se los miran, entonces quizás habría que hacer algún tipo de formación también a los policías sobre el maltrato animal. Debería dejar de ser un problema de segunda, que hoy en día lo es” [...] “en la teoría es muy bonito todo, pero en la práctica y por mi experiencia, denunciamos a lo mejor 100 casos al año y que finalicen en decomiso del animal, no son 100, y para nosotras los 100 deberían terminar en decomiso del animal. A lo mejor eso, penas más ejemplares y trabajar en la educación de los niños y niñas”. (Cristina Ibáñez).

“so I think my answer to the question is, first of all, what do you mean by punishment and is punishment related to efforts at rehabilitation and behavior change? Then the question is, uh, I can't answer that until you tell me the developmental status of the individual who is to be punished. I can't tell you the answer until you tell me how chronic this behavior is in the individual. Or was it an acute act? As terrible as it might have been? It was an acute act that occurred for contextual reasons that we may not know about. Uh Is the punishment related to an evaluation by a mental health expert about what may have led to the Acts being punished so.

Uh, I think you know, as a behavioral scientist, I have to say. Hey, uh, if there are no consequences for behavior that is distressing. It will. It will continue to occur.

Uh. The the question is what should the nature of that consequence be? How long lasting should it be? Uh. How coercive should it be, you know, with? Uh, with sex offenders. I think they're required to undergo therapy when they're in prison. Uh, I I assume they can still refuse, but you know they will only get out if they agreed to. Go to the sessions that they're required to go to so you know that's part of their punishment. Uh, do we do the same thing with, you know, animal abuse instances? I don't know. It's a that's something that the judicial system and...Uh, the incarceration system has to figure out in in conjunction with mental health experts, I think”. (Frank Ascione).

“Pues, al respecto va a haber una modificación, las penas son irrisorias, mira que siendo criminólogos siempre abocamos por una reducción de pena, pues en este caso concreto soy fiel defensor de que se aumenten las penas. Por la alarma social que genera, por la sensación de impunidad que queda en la sociedad de que los maltratadores no entran a prisión o no son lo suficientemente castigados o reprendidos por la sociedad, y el propio victimario, o sea que si tu has cometido un hecho tan deleznable como el matar un animal, abandonarlo, torturarlo, y ni siquiera entras en prisión, o no... no sé, yo creo que se necesita una mayor pena en el ámbito penal y una mejor redacción de los artículos del tipo penal también, muchas veces llevan a confusión. Y sobre todo también no excluir a ningún animal, al final

estamos hablando de animales domésticos que se les da una protección, y tenemos a los animales salvajes que hemos visto casos de cazadores maltratando animales que han creado muchísima alarma social y que se han quedado en una sanción administrativa, si llega”. (David Dorado).

“But also, I... the conviction itself, I think is punishment, but a ban on animals. I always ban them. Now for hoarders I'll let him have one or two animals. Oh, you know, I'll ask for one or two animals so that they don't start again”. (Michelle K Welch).

“I do think sometimes there has to be incarceration because that persons either will not stop. Or is so violent that I think that they need to be away from society? Uh, so jail time is important for the for the...For the right case, you know what I mean. There there's cases that deserve that, right? I think a ban on animals is important.

Uh, especially if they've shown that they will not feed them. You know, if you're not going to do the basic things they need, then you don't need to have an animal, right? UM, ban on animals if they're violent at all, or if they've sexually abused them at all.

Uh, and then for animal fighters, they don't deserve any animals at all. And so, we do a complete ban on them. I asked for it. I think mental health treatment is essential. It's very hard for me to get, but it's very necessary. So, a lot of times in a plea agreement, I will, especially if it's a hoarder, I'm not trying to lock up people who are mentally ill. I want them to get the mental health treatment they need. But remember what we said at the beginning, this.

Some people are mentally ill, and some people are just bad, right? And say you as a prosecutor needs to distinguish which one is which anger management for domestic violence.

Uhm. In particular, sexual a sexual partner. What it's called sexual sex offender treatment for anyone who is having sex with an animal like that needs to be a

standard like that. But you know, again, it is sexual abuse, an animal so icky, you know, it's got this icky factor that nobody wants to talk about it. Like I said, I can tell you when I bring it up, no matter where it's at, like everyone looks down and I talked about it very openly". (Michelle K. Welch).

"You know, mental health treatment, anger management, sex offender treatment, no animals for for either ever or for a period of years. And then for me, I always want them to waive their 4th Amendment rights so that we can come check and make sure they don't have more animals". (Michelle K Welch).

MLP (Milliores Legislació Penal):

"deberían incluirse todos los animales, no solo los considerados de compañía, y por otro lado, las penas deberían ser mucho más altas. Pero lo importante, como te decía antes, no es la teoría, no es cómo esté redactado el CP, es más bien en la práctica, cómo los cuerpos policiales... con qué cariño o no se miran esas denuncias, porque al final es muy bonito que... que esté redactado en plan "sí, maltrato animal, penas de cárcel tal" pero en la práctica no va a entrar nadie en la cárcel. Eso no puede ser, en la práctica eso, deberían mirárselo con más cariño y deberían darse penas más ejemplares". (Cristina Ibáñez).

AE (Animals Exclosos):

"pues que no debería ser así en absoluto, que todos los animales deberían ser iguales ante la Ley. O sea, es muy injusto que en esta sociedad en la que vivimos se haya elegido a los perros y gatos para quererles, en cambio a las vacas para comer, a los cerdos para comer, a los toros para divertirnos a su costa... entonces esto es imposible, esto es un disparate, realmente porque, por qué un toro es diferente a un perro, por qué un cerdo es diferente a un perro? Todos deberían ser iguales ante la ley". (Cristina Ibáñez).

"But the animal abuse law, whereas there are, you know, gradations about what, you know, like I like, I can charge you with a felony for dogs and cats, but I can't

charge you for a felony for drowning a wallaby. And I had a case like that. It's just a misdemeanor. So, you know, and people are outraged by that. And it was like, well, that's the law". (Michelle K Welch).

CSRMAVI (Consciencia Social o no sobre la Relació entre el Maltractament Animal i la Violència Interpersonal):

"Yes. Again, I think so. And and it's just it's only happened in the last 30 years."

"They've been begun to be seen as, as individuals, as members of the family. And if you ask people: uhm the do you consider your pet a member of the family? You know eighty 85-90% of the people will say yes, right? And so part of that, ironically, came about because you know that there's some of us that think that some of the research we do on animals is, you know, it's problematic, not a good thing. But the more we studied them, the more we realized how much they have in common with us. And so, as we learn that, and as we changed as a society, the way we think about animals, then we've come to also make these other kind of changes because, because they're not just you know for four legged creatures that inhabit the earth, but they are, as I said before, sentient beings with feelings and desires and preferences and histories. And so because of that, gradually, and again that's only happened, I... I would argue the last 30 or so years. We've, we've, we have seen attitudes change, and people do do take animal abuse, I think more seriously than they did". (Clifton Flynn).

"yo creo que no, creo que no porque no se dice, normalmente tu ves en las noticias que están muriendo tantas mujeres al año pero en ningún momento te dicen que todos esos maltratadores también habían maltratado seguramente animales antes, o que en ese mismo hogar no solo era la mujer la que estaba siendo maltratada sino también un perro o un gato, no se suele decir porque , porque a la sociedad todavía le interesan pues muchísimo más las personas que los animales, entonces no es algo que se explique demasiado, y creo que si las personas no tienen un interés propio en leer artículos al respecto, poco se habla de esto en la televisión, entonces, no creo que mucha gente lo conozca. De hecho, es que creo que si mucha más gente lo conociese se trabajaría más en la infancia en en educar más en el respeto hacia

los animales a los niños y niñas [...] Solo por la relación, no porque los animales importen tanto, sino como una garantía como de” vamos a ser mejores personas”” (Cristina Ibáñez).

“No, I don't think they are aware as professional organizations are.” (Frank Ascione).

“no, no. No la conocen. No la conocen. Ni las propias víctimas conocen que están siendo víctimas a través de los animales, no se dan cuenta. Y hasta que no se les dice, no dicen, ostras es que es verdad, que me hacia esto a través de esto y no se qué, no se dan cuenta.” (David Dorado). [...] pues de la propia educación que hemos recibido como hemos comentado hasta ahora. Nos educan en que los animales son objetos y no nos damos cuenta de que se esta ejerciendo la violencia a través de los animales, la propia educación, los propios factores de la víctima, está siendo víctima y no se está dando cuenta, no observa, hasta que no se lo dice alguien que es externo a ella”. (David Dorado).

CV (Conèixer el vincle):

“Then you know we're we're teaching about it in schools, and I say I'm talking now more, you know, college people who go colleges or even animal law is one of the fastest growing specialties in law schools, at least in the United States. There's so many of them that you can focus on animal law”. (Clifton Flynn).

“se tienen que querer informar de ello, tienen que leer artículos, libros, es la única manera, que tengan el interés en conocerlo, porque... sí, que tengan esa inquietud, esa sospecha...”. (Cristina Ibáñez).

“I think again, it needs to be a exposure to presentations from professionals who know about the link and who work in that area specifically. So, for example, a parent teacher associations where parents come to schools and and work with the teachers. I think there could be presentations about this at parent teacher association meetings.

At the college level, university level, uh, there should be courses that address these issues so that professionals can see that this might be an area for me to study, when I go out into the world. People who are in in, in training to be lawyers and advocates. Uh, they can receive presentations about, you know, the legal and and judicial aspects of animal welfare issues. Uh, we need to interest people that this can be something that you can devote your career too. And it will be a benefit not just to humans, but also to the animals. So it's not just the selfish purpose". (Frank Ascione).

“No lo sé, si son conscientes en algún momento puede ser porque en algún telediario haya salido un caso en que se ha tenido una conducta especialmente violenta contra un animal, y en el caso también se explique ¿no? pues que también se cometía violencia contra la familia etc. no? este tipo de... quizás más en telediario y este tipo de iniciativas, porque de otra manera si no hay curiosidad es verdad que es difícil llegar a este tipo de información”. (Carmen Jordá).

EIP (Estratègies per informar a la població):

“Then you know we're we're teaching about it in schools, and I say I'm talking now more, you know, college people who go colleges or even animal law is one of the fastest growing specialties in law schools, at least in the United States. There's so many of them that you can focus on animal law”. (Clifton Flynn).

“pues creo que estaría bien no omitir, cuando se dan este tipo de noticias, no omitir que también había detrás este caso de maltrato a un animal. Al final, la mayoría de personas se enteran de este tipo de cosas por las noticias, por programas de la televisión, pues debería normalizarse más el hablar de ... debería dársele más importancia, la que tiene”. (Cristina Ibáñez).

“pues con los medios de comunicación, que quizás es a lo que la mayoría de personas tiene más acceso, ¿no? una persona sin mucho interés no se va a poner a leer un libro o artículo pero si que ni que sea por tener la tele de fondo...”. (Cristina Ibáñez).

“I think that education is the key. Education is the key. So how did we get people to stop smoking? I mean, and there's more smoking. I know in Spain. But in the United States people who smoke are like: smoking., really? [plays surprised]. Uh, how do we get to that point? It was educate, lot of education, but there was also a legal ramifications. Against the companies that made the cigarettes. And there were economic ramifications. When I was growing up, you could buy a pack of cigarettes for \$0.50. Now in the United States, I was in New York and it was \$11.00 for a pack cigarettes. Uh, how did we do that? Education mostly, but there was also a little bit of punishment. If the policeman sees you're not wearing a seat belt again, he can write your ticket should have your seat belt on. And we inform people of if you're in an accident, it's like vaccines. If you're in an accident, if you had a seat belt on, you're less likely to die”. (Frank Ascione).

“Campañas, campañas institucionales por parte de las administraciones, campañas por parte de las asociaciones... muchas campañas de concienciación. Meter el bienestar, el respeto hacia los animales, el bienestar animal en los programas educativos, avanzar en este sentido, darle mucha publicidad”. (David Dorado).

“Creo que hacer iniciativas tan macro y tan globales a través de NNUU y este tipo de organismos nos ha enseñado que queda un poco en agua de borrajas, queda un poco en la nada, por lo tanto, quizás si que trataría de hacer programas un poco más especializados y orientados a distintos sectores con especial implicación ¿no? pues sector académico, universitario, profesional, sector en fin...una serie de no sé, elementos como decía antes que fueran más agentes de cambio a partir de los que iniciar actividades más allá por supuesto de campañas de sensibilización que las veo super necesarias y que creo que son muy positivas por ejemplo en términos de abandono animal pues antes de verano, bueno en cuestiones relacionadas con el respeto pues como ocurre con seguridad vial y todo este tipo de iniciativas, ¿no?”. (Carmen Jordá).

CDPV (Conseqüències del Desconeixement per part de la Població d'aquest Vinclle):

“Pues que lo disocie, ¿no? y que las personas que tienen además responsabilidad para tener que asociarlo pues tiren de imaginario colectivo y lo sitúen en sitios distintos, ¿no? creo que la criminología tiene mucho que decir sobre la comprensión del mundo y todas las conductas violentas y creo que es un buen momento y hay mucho ámbito de mejora”. (Carmen Jordá).

RAV (Rols de l'Animal en la victimització):

“The roles of the pet can play. Yeah, well, you know, it's funny in in, in my research with battered women, yeah, there were often two roles that the pets play sometimes during a violent episode when she was being victimized, some women reported that their pets actually tried to intervene, tried to protect her, you know, and try to kind of lunge at the batter or try to get between them, which of course that puts the pet at risk too, right? But the other role that that they talked about even more often was one of comforter”. (Clifton Flynn).

“pues bueno, se le va a utilizar seguro como chantaje, sobre todo eso, y como desahogo también. Y puede ser el único apoyo de la víctima, puede ser lo único que tenga”. (Cristina Ibáñez).

“quizás a donde tiene opción de marcharse no se puede llevar a ese animal y obviamente no va a dejar a ese animal con un maltratador, también por miedo a que le haga algo si se lo lleva incluso, que lo vea paseando por la calle y le pegue un... algo ¿no? por miedo a que las consecuencias de su marcha sean contra el animal y no contra ella”. (Cristina Ibáñez).

“pues, en un primer momento, y si no se detecta, un papel negativo porque se ejerce el papel hacia ellas a través de los animales, y el animal sufre tb eso y es una víctima más.

Después, en el proceso de victimización, cuando ya se ha detectado, y se está trabajando con la víctima, creo que el trabajo con animales domésticos es fundamental, porque ayuda mucho. Hay estudios al respecto de que ayuda a generar de nuevo la confianza, relaciones sociales, de autoestima... Cuando la víctima es propensa a poder tener una relación una afinidad hacia el animal, esa relación es maravillosa. Hay víctimas pues que como sabes no se puede trabajar con ellas, no se puede trabajar con ellas con los animales, pues porque le tienen miedo a los animales, porque por fobia, alergias, lo que sea y no se puede trabajar, pero las víctimas que son ideales, considero que es fundamental. [...] Muchas mujeres no abandonan a su victimario igual que por miedo a que les hagan daño a sus hijos o a algún familiar, porque le hagan daño al animal, al fin y al cabo, es su único punto de apoyo emocional, digámoslo así". (David Dorado).

TVGVDMAI (Tractament en cas de Violència de Gènere o Violència Domèstica en què el Maltractament Animal s'ha emprat com a Instrument):

"I wonder if there might be some value in seeing kind of the similarities. You know? if if if...the victims can see that what was done to them, you know, because sometimes victims think they deserve it, right? They have this kind of. I did something to 'cause it. I deserve it. If the perpetrator, if the person who was victimizing them, also was victimizing an animal, I would think they would never say right? They would never say, oh, the animal deserved it, the animal brought it on yet, and so it may help for them to get away from that". (Clifton Flynn).

"Uh, maybe some people are... So they're there're social, cultural attitudes. I mentioned before. There are some people who believe that, you know we are superior to animals and animals. It doesn't matter what the research says that that, you know, animals are... don't deserve this, any kind of equal consideration or similar consideration, they're they're here for us and we'll we'll we'll eat them or we'll experiment on them. Or, you know, if if we we don't need to treat them the same way. So I think there's some, some of that, you know, cultural attitudes, some of its norms and some of it is just, you know they're always going to be pockets of the population who are going to be". (Clifton Flynn).

“That's another very important question and I don't think I know of, I don't think I know of any research that has focused on that specifically, so. Uh. You know we have, we have gathered information from survivors of domestic violence about, you know, where your animals ever threatened, were they ever harmed? Did this concern make you delay going to a shelter? Have your children witnessed animal abuse when it occurred in your home?

Uh, are you worried that your children might be... might abuse animals now because of what they saw their father do? But, we are only beginning to talk to these women about. When your animal was harmed what did you feel? How did you deal with those feelings? How did you help your children when they were crying about what they saw? Uh. Did this make you feel stronger as a parent or did it make you feel more impotence because you couldn't do anything to help in that situation? So I think that that's an area that we've not paid as much attention to as the statistics, the numbers, the qualitative research that is needed there I think is only beginning to be conducted, so”. (Frank Ascione).

“lo principal es separar a la víctima del victimario. Víctima entendiendo víctima humana y víctima animal, las dos víctimas. Separarlas y a partir de ahí empezar a trabajar con los distintos programas que hay al respecto. No te puedo decir ninguno ni algo muy específico porque dependerá de cada víctima y de cada programa que se realice con ella”. (David Dorado).

“well, so I'm not a psychologist obviously, but I think he would really want the psychologist to delve down into that trauma and really talked to them. And, you know, whatever. Yeah, I think it's cognitive behavioral therapy is what they call it now. But a lot of lot of therapy to try to get them over that hump about the abuse. And I would I would imagine that they would blame themselves a lot for it. And then there would be a lot of guilt. And so I think that a therapist really has to drill down with them. And I don't think it's seeing that kind of violence, I would imagine. Would we play over and over in their psyche and then their dreams and nightmares and... And I think you would really need to help them get through that trauma. And I will also say another pet is always a good way to try to heal.

I think there's, yeah, they just give you unconditional love". (Michelle K Welch).

ME (Minimització dels Estudis):

"Supongo que porque igual no los hace alguien muy conocido para la sociedad. Para la sociedad. Seguramente si que son personas la mar de respetables y la mar de académicas, pero al final la mayoría de la sociedad no tiene interés en estos temas, como te decía, que salgan en un medio más cercano, más accesible como podría ser eso, el telediario o el programa de la tarde de después del café. Solo las personas con un nivel intelectual bastante alto se paran a leer estudios académicos, creo que la mayoría de gente tiene acceso a eso, a lo que sale en televisión". (Cristina Ibáñez).

"pues todavía poco, primero porque se desconoce la relación entre maltratar animales humanos y no humanos, y segundo porque creo que todavía hay una pequeña falta de empatía generalizada hacia los animales". (Cristina Ibáñez).

"I I think that. Their studies may not be taken into account because the quality of the research may not be what is expected from the scientific community, and therefore it doesn't receive endorsement from professional organizations that would tell people about the research. Uh. You know, again, going back to the example of COVID. Think of all the things that had to be done before a vaccine was released for use to the public. Uh, it didn't test it in two people and they said, oh, those two people are OK now we could use it for, you know, the 300,000,000 Americans who need to vaccine. It has to go through rigorous testing. It has to go through clinical trials. It has to go through follow up studies to see about side effects. Uh, the funding and of course, we've moved so quickly in the United States and in other countries because there was massive amounts of money that was devoted to the research that was needed". (Frank Ascione).

"Por la propia educación. Mira muchas veces el comentario que se recibe cuando te preocupas por el bienestar animal es: ¿si...no se preocupan por las personas y se preocupan por los animales? No perdona, que nos podemos preocupar de todos en

general, no hace falta enfrentar a unos con otros. No, es que nos preocupamos de todos y nos protegemos todos”. (David Dorado).

“Porque creo que es un mal menor que se considera relativamente aceptable, creo que los niveles de exigencias de seguridad van en aumento, antes eran menores cada vez van a mas pero todavía creo que no ha incluido a la mascota, entonces bueno pues, igual que hay estudios médicos que se basan en decisiones internacionales de muestra $n=1$ o $n=3$, en los casos de maltrato animal creo que todavía no se considera tan importante los estudios de caso, también creo que hay muchísimo desconocimiento del análisis cualitativo, que en eso si tengo mucha experiencia, hay mucho desconocimiento y parece que pues que bueno, que en mi opinión ¿no? que en un mar enorme de millones de casos, que tengas 3 marca mucho la diferencia con respecto a que tengas 50 pero a nivel representativo no lo es, o 200 no? no hay diferencia entre 50 o 200 si hablamos de millones de cosas o de casos reales pero bueno en la mente humana está ese sesgo de los números y cuesta mucho entender la función del estudio cualitativo y exploratorio, creo que, en general, es una mezcla entre eso y el mal menor como digo del animal que no es algo que se le considere que tenga bueno, ahora mismo, derechos o dignidad en un sentido de protección”. (Carmen Jordá).

“Oh, are not taking into account by people? I think. I think people like to dismiss animal abuse. As you know, not that big of a problem, they don't think it's [...] Uhm, and so I think a lot of times at the public is not taking it seriously, it's because they they don't they they wanna act like it's not there. You know what I mean? It's it's a pretty insidious crime in a lot of ways”. (Michelle K Welch).

MRC Millores de la Recerca Científica:

“I think there's, there's certainly things that we need to improve in the studies, right? We need, we need to think carefully about uh, you know, definitions. You know what... What.... What... What counts as animal abuse?

Uh mentioned earlier we we need longitudinal studies. I mean if we really want to make claims about how childhood animal cruelty does it, do kids progress? Do they graduate? The only real way to do that is to follow people over time and and do that kind of study. So we need to do longitudinal research”. (Clifton Flynn).

DV (Discursos de les Víctimes).

“I’m sure that there are still people that would, you know, not be very sympathetic would not be very understanding, right?

They would say just leave for, you know, don't worry about your cat, don't worry about your dog. But of course, they would never say that about their children. Right? They would never say, oh, just leave your just leave your son. Just leave your daughter, whatever”. (Clifton Flynn).

“But but these animals, as we said, are, are members of the family, the the battered women that I talked about talked about them. Is their children, they are babies. And you wouldn't leave your children, you would leave your babies behind. And so, you know, that just kind of re victimized them. On the one hand there's, you know, these are women here who's... who's pets are being abused. Their kids might also be, you know, certainly even if their kids aren't being hit, they're seeing their moms abused. And now people say: well, aren't you silly? You know? You just just leave, just forget so they get re victimized again. And so that's that's not good. And and and hopefully we'll we'll, you know get their overtime or people will will understand the decisions that women make because they're in terribly, terribly difficult complicated situations and it's easy for somebody you know, who hasn't been there who's not in her shoes to judge and we don't think we need to be careful about that.”. (Clifton Flynn).

“I think people can say, well, it's just, you know, it's it's it's just one or two people. It's just a few folks and and, you know, one of the things that research has shown is that animal abuse is incredibly common, right? It's it's it's very common. I mean, it's not always at most it's kind of like other kinds of violence against people. Most

of its neglect, right. Most of it's not the awful terrible violence stuff, but it's still it's really common". (Clifton Flynn).

“pues creo que no porque hay gente como te decía, no empatiza con como sufren algunas personas por los animales con los que convive, creo que la mayoría de gente no entiende eso. Es como cuando se muere tu perro y tu lloras desconsoladamente 3 días y nadie te entiende, o mucha gente no te entiende que te dice “si solo es un perro” creo que todavía hay un porcentaje demasiado elevado de la población que no entiende cuánto se sufre por los animales las personas que los queremos ¿no?”. (Cristina Ibáñez).

“seguramente piensen que está loca y que lo que tiene que hacer es huir de ahí y que solo es un animal y que no pasa nada, la mayoría de gente le restará importancia y no entenderá su comportamiento”. (Cristina Ibáñez).

“Todas aquellas personas que no tengan un vínculo con un animal doméstico o con un animal supongo que no entenderán por qué la mujer no se va. Pero eso ocurre con la propia víctima de violencia de género. Muchas personas no entienden por qué la víctima no deja a su agresor. Es más complejo de lo que parece, hay una relación ahí de poder, de dependencia mucho más compleja de lo que se pueda observar a simple vista”. (David Dorado).

“Well, you know, we we see a lot of victim blaming. You know what I mean? Like, you know, especially like it when you talk about rape, they're like well, why didn't you come forward before now? And I don't think people understand trauma and you know... that woman already it takes a lot for a victim to leave an abuser, especially if they've been in that household like the other thing, they do is they take away her money. You know, I keep saying.

Sure. But they take away the victims money. They isolate her, she she might feel like nobody cares. Right. And and far as the public heard delaying because of the dog, they might minimize like, why would it's just dog? Why do you care? Like,

why didn't you just leave? But like. What I will say is that dog is is her comfort and her her safety.

And so that's why she's not leaving. You know? I actually think they might be more empathetic, that she's not leaving 'cause. She doesn't wanna leave the dog behind. But there is a lot of victim blaming in the United States for sure”. (Michelle K Welch).

“Si, creo que no se entiende en absoluto, creo que, creo que, como hay tanta disociación entre la vida humana y la mascota pues no se entiende, como ha pasado también en ucrania, mucha gente que no se ha ido por las mascotas y la gente no lo entiende ¿no? no entiende el valor que se deposita o que realmente pues es una extensión más a otro nivel, pero una extensión más de la familia”. (Carmen Jordá).

NC (Necessitats per a la Comprensió):

“Que las víctimas lo expresaran. Que nos cuenten sus casos particulares, es fundamental, tanto para ellas dentro de un posible tratamiento, programa contra su situación de víctima, yo creo que es fundamental que lo cuenten, que cuenten sus experiencias, siempre es bueno que cuenten sus propias experiencias. Aquella persona que lo quiera hacer, creo que es bueno para que el resto de personas comprendan”. (David Dorado).

“You know, give them case studies about, you know, just, you know, what happens like for instance”. (Michelle K Welch).

ASA (Assignatures en matèria de sensibilitat cap als Animals):

“Uh, and uh. You know, if we make demands without providing resources, it will not happen. It won't happen as as wonderful as we think it would be for children and college students and professional education programs to include this, there has to be space made for it”. (Frank Ascione).

“Súper necesario e imprescindible, es casi casi la única solución”. (Cristina Ibáñez).

“fundamental, además ya se ha introducido, en la última reforma de la LOMLOE ya se ha introducido, en edad infantil y primaria, entonces yo creo que es fundamental. Hay programas que son muy buenos, te puedo hablar de uno específico de la Cátedra Animales y Sociedad de la Universidad Rey Juan Carlos que es emociones con patas, que llevan pues eso, la sensibilidad a las aulas. Se lleva a los animales y se les explica y creo que programas así son muy buenos”. (David Dorado).

“Yo creo que es muy interesante, creo que es algo razonable, creo que es difícil disociar toda la parte de conducta violenta animal con conducta violenta contra las personas, pero también creo que por algo se empieza ¿no? o sea si que lo veo razonable”. (Carmen Jordá).

“I love them. I mean, we need more of them. We don't have enough of them in the US because, you know, people aren't taught how to treat animals like it really is. Like, it's sort of like, it's so feel like child abuse like. Not everyone is taught how to raise a child. You know, to uh, adulthood to be a a loving, good person”. (Michelle K Welch).

PMAIVI (Prevenció Maltractament Animal i Violència Interpersonal):

“I mean the same factors that lead people to do things we don't want people to do are gonna be related to animal abuse, so we need to create a society in which people can succeed, which you know, where they don't end up poor and they're housed and and it's... and then that sounds, you know, like this really big picture in this, you know, not a very not very specific answer to you, but at the end of the day uh, maybe we're going to do things to make society better. We have to act at that structural level, right? We can't go around and just say please don't abuse animals. You're right that that's kind. It's not a very practical approach at the individual level. We have to change the systems, right? We have to change families. We have to

change criminal justice systems. We have to change the welfare views about welfare, anti-poverty, kinds of programs. We've got to do something about jobs. Right?”. (Clifton Flynn).

“creo que los policías deberían estar mucho más formados en este sentido. Es que ya no es formación, sino que es empatía, aunque supongo que la empatía se consigue con formación en este sentido, es que, es lo que he dicho en varias ocasiones, que me encuentro con muy pocas ganas de trabajar en los policías cuando les llevamos una denuncia por maltrato animal, entonces a veces incluso se han reído de nosotros. Entonces si, deberían dar cursos especializados en la materia, debería ser obligatorio para los policías”. (Cristina Ibáñez).

“presupuestos por parte del Estado, ¿quizás?” (Cristina Ibáñez).

“There is the whole area of humane education. Uh, is this program of curriculum for teaching children and adults about the humane treatment of Animals? And that's been around for years and years and years. The the problem is, again, the research. You know, uh, for many organizations, humane education means they visit one classroom in one school for one hour and they call that humane education”. (Frank Ascione).

“Bueno, desde la creación de la Dirección General de Protección de los Animales, que es un paso importantísimo, hasta la adopción por parte de esta Dirección del programa VIOPET para las víctimas de violencia de género, se están llevando a cabo también charlas, información a veterinarios, a muchos ámbitos, para saber detectar esto. ¿Si son suficientes o no? yo creo que no, pero bueno sí se están llevando a cabo acciones preventivas”. (David Dorado).

“En cuanto a prevención los programas de concienciación. El trabajo de las asociaciones, de las protectoras, formación a las fuerzas y cuerpos de seguridad, eso es prevención, saber detectar, y lo que hemos hablado hasta ahora. Como prevención el saber detectar cuando se está iniciando este tipo de conductas. Hasta

que no se inician no tenemos forma de saber, por eso te preguntaba yo antes que qué factores crees tú que podemos ver en el victimario. Hasta que no se inicia la conducta no podemos saber que eso existe. Una vez que se inicia hay que erradicarla, cortarla... entonces, cuanto antes se localice antes se puede trabajar en ella”. (David Dorado).

“And so, we've we've put out in Virginia, I put out a letter to all the emergency veterinarian clinics so that they know when and where they should report. [...] I do think Judge education needs to be addressed and I'm, I'm I'm actually doing a judge, two judge education panels. Uh speaking engagements this year because I don't know that they they understand the continuum of it and just how essential it is to, like, intervene”. (Michelle K Welch).

“So the prevention is there's a lot of education by our national animal welfare groups like the ASPCA. You could go to their website. They have a lot of education for children in there. But they also do a lot of public service announcement kind of things. HSUS, Humane Society, United States Animal Welfare Institute, does a lot on domestic violence, animal legal defense fund also does a lot uhm, of prevention.

Uh, we see local animal shelters doing a lot of prevention, like doing those education classes in school.

So I think there could be more in schools, especially about animal abuse like you know, so that they understand that, you know, animals feel pain. I mean I I still can't get like adult judges to understand that, you know what I mean? [...]

And in in rural situations we... we, we try to make sure that the victim advocates are really planning on thinking about tagging animals because like, if they have a horse, he could do stuff to the horse, but, you know, horses are hard to move, right? And when you're trying to escape, you might leave those behind. And so so we try to get everyone that's an advocate to really think about planning so that that victim can escape.

In in a in a lot of situations we see it where you know she might be leaving, like she's breaking up with, you know, breaking up with the abuser is a very dangerous

time or leaving them is a very dangerous time. And often some young women don't even know what people, what these abusers are capable of. And I say women, but, you know, we, you know, can be men as well". (Michelle K Welch).

"There are some actually some some specific programs where prisoners have the chance to interact with animals and care for animals, which again, you've got to make good choices, right? You got to make sure that the prisoners who are you allowed to do that or not going to harm the animals, right? But that can be that can be a very meaningful program to to the form relationships to help, maybe rebuild empathy". (Clifton Flynn).

"And and obviously with a domestic violence abuser, they need anger management and and I mean the the little amount that I can impose upon them through the court system is not enough. Right. Like that's not going to be the panacea to get them to stop being a violent person. Like for whatever reason, whether they were brought up in it and they saw it or it's congenital, they're just born to be violent. Right? Uh, they need a lot more intervention than just the court can do". (Michelle K Welch).